

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Fabulae

Aesopus

[Mailand], [um 1478]

[urn:nbn:de:bsz:31-248712](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248712)

P6 31

AN 354
AN 355

Brunel IV 238 [12348]

1. Ges. Katalog Wiegendrucke Inv. 313 (Ab 301)
1.
Vgl. Zentralbl. f. Bibl. Beih. 52, 70 nr. 23 (Ab 567 a)

1
a)

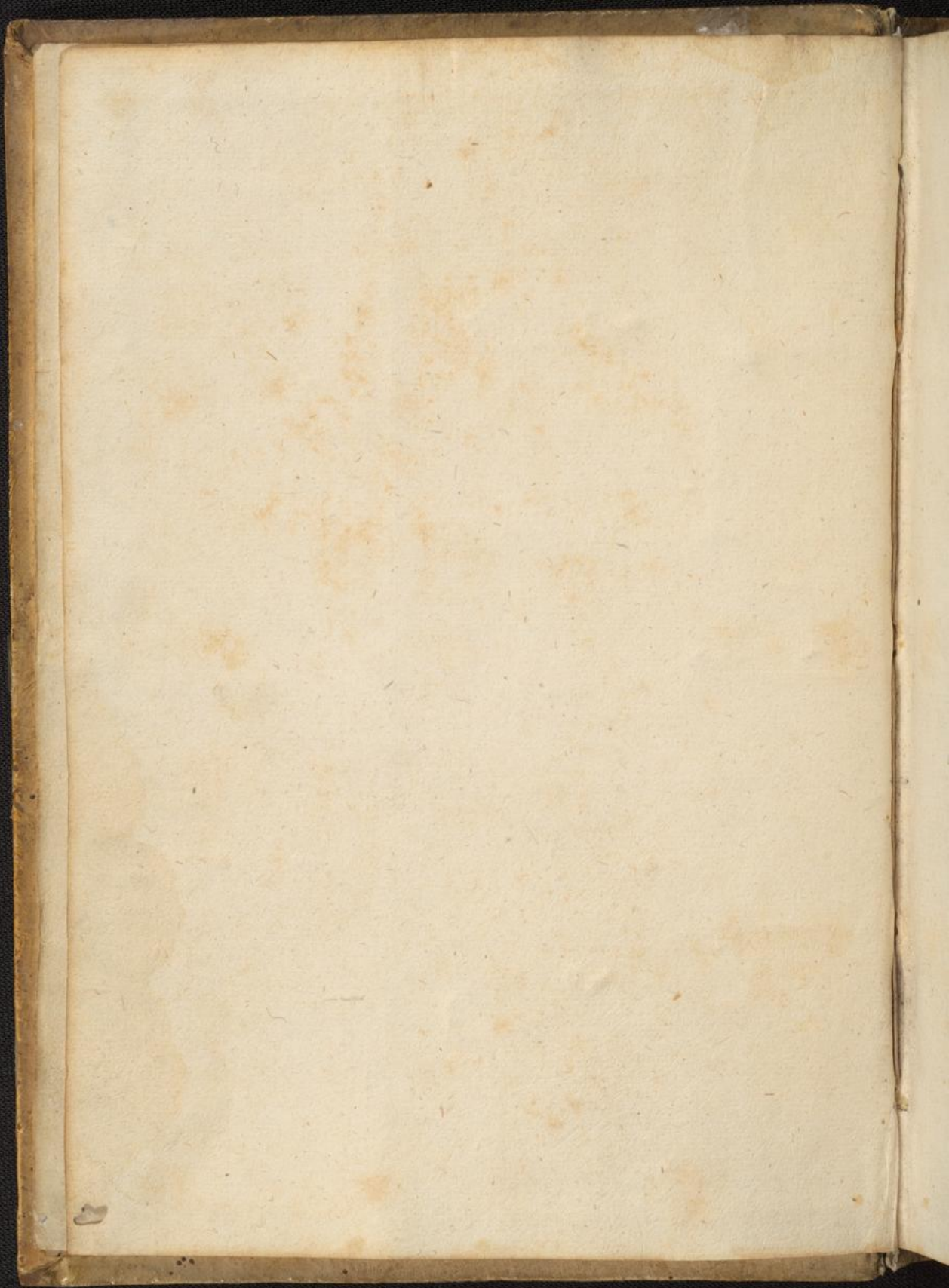

Actes
[im 1480]
s. Florent 1500

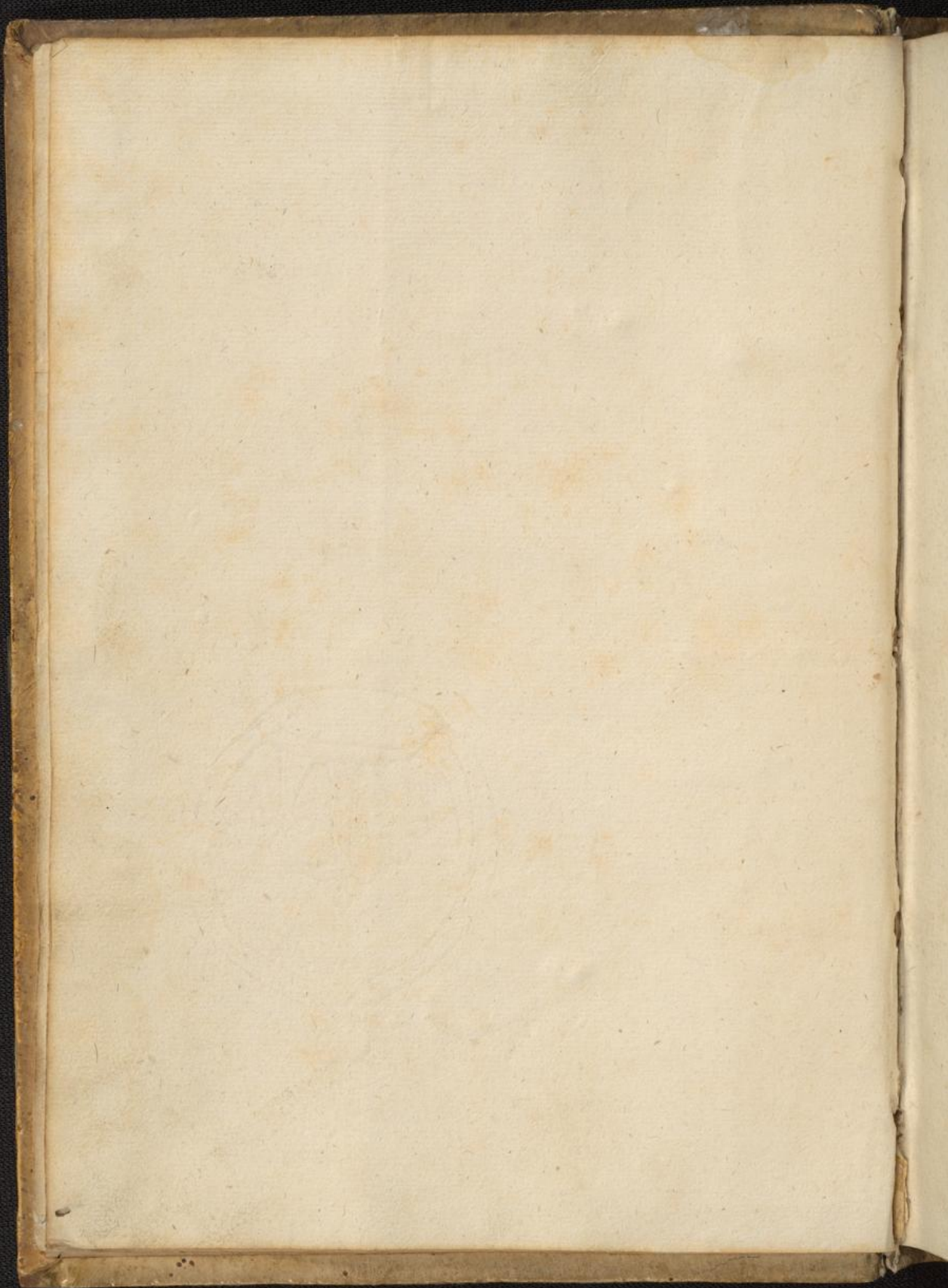

Bonus Accursius Pisanus doctissimo ac sapientissimo
ducali quæstori Iohanni Francisco turriano
salutem plurimam dicit.

Cum animaduertterem quanto i pretio et apud pla
tonem et apud uniuersam uetustatem Aesopus ha
bitus fuerit. existimaui me facturum rem non in
dignam. si græcas eius fabellas & uitam una cū
latina interpretatione imprimi curarē: quo diuul
garentur inter omnes. & eas ad te omnium primū
qui grauissimus & doctissimus sis. dono mitterē.
res enim graues ac seueræ redduntur ueluti mitio
res. si suis salibus condiantur. hoc autem fecisse
Aesopum ex hoc ad te uolumine cum p otium lec
titaueris. non difficulter intelliges. nam huiusmo
di fabellæ iter maximas tuas occupationes afferēt
tibi: ut existimo. non parum uoluptatis. &
ex eay lectione consules liberis tuis. quo tibi sint
ut cæteris in rebus tum in doctrina eloquentia
que simillimi. Non enim me lateret non licere tibi
per occupationes tuas harum rerum lectioni ope
ram dare: at ne indiges quidem: qui & scriben
do & loquendo ornatissimus sis & eruditissimus.
Verum liberi tui si huic rei studuerint. redde
tur propediem & docti & disertis in primis: quos

tu plurimum cupis esse exculpta quadam ac perpoli
ta litteratura . quã itelligis nemini posse e nostris
hominibus absolute contingere . ubi græcay litte
ray omnino sint rudes. Ceterum ut ad Aesopum
redeam . ex eius uita quæ est ueluti totius operis ca
put . qualis uir fuerit . dilucide cognosces . Est enĩ
ut uidebis . & lauta & facetiay plena . quæ dum le
gitur uel e mortuis risum excuteret . id autem ita
esse res ipsa idicabit. Nolim enĩ prolyxiore uti ora
tione: ne pro uoluptate tædium tibi afferam. Vale
uir doctissime ac sapientissime : & me uti soles
ama.

ΛΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ · ΜΑ
ΖΙΜΩ ΤΩ ΠΛΑΝΟΥΔΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ·

τ ρα γμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκρί
βωσαν μὲν καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐ-
τοὺς παρέδωκαν φέροντες · αἰσώπτος
Δὲ δοκῆ μὴ πόρρω θροτέρως ἐπιτηροί-
ασ τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἀφάμε-
ρος, πολλῶ τῷ μέτρῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρε-
λάσαι · καὶ γὰρ οὐτ' ἀποφανόμενος οὔτε συλλογί-
ζόμενος, οὔτε μὴν ἐξ ἰσορίας, ἐν ὁπρὸ τῆς κατ'
αὐτὸν ἡλικίας ἠνεγκε χρόνος, τὴν μουθεσίαν δια-
τιθέμενος, ἀλλὰ μυθοῖς τὰ πάντα παιδοτριβῶν,
οὕτω τὰς τῶν ἀκροωμένων ἀγρὰς τυχεῖς, ὡς αἰ-
σχύνεσθαι τοὺς λογικοὺς ποιῆν ἢ φρονεῖν, ἢ μὴτ'
ὄρμητες μὴτ' ἀλώπτεκες · καὶ αὖ πάλιν μὲν προσέ-
χην ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐν καιρῷ γου-
μεχῶς προσεσχικότα μιν θάβειαι · ἐξ ὧν, ἂ μὲν κιν-
δύουσι ἐπιημέρους αὐτοῖς διέδρα ἂ δὲ μεγίστης
ἐν τοῖς καιρίοις τῆς ὀφελείας ἔτυχεν · οὗτος
τοιμῶ ὅτ' οὐ καθ' αὐτὸν βίου φιλοσόφου πολιτεί-
ας ἔκοντα προθέμενος, καὶ ἔργοις μᾶλλον ἢ λό-
γοις φιλοσοφήσας, τὸ μὲν γένος ἐξ ἀμορίου τῆσ'
φρυγίας κατ' ἠγετῆς μεγάλης ἐπίκλησιν · τὴν δὲ
τύχην γέλομε δούλος · ἐφ' ᾧ καὶ σφόδρα μοι δοκῆ

τὸ τοῦ πλάτωνος ἐν γοργία καλῶς ἀμδ καὶ ἀ-
ληθῶς ἔρηκται· ὡς τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα φησὶν ἐ-
μαρτία ἀλλήλοισ ἐστίν, ἢ τε φύσις καὶ ὁ νόμος· ἀ-
σώπου γὰρ τὴν ψυχὴν ἢ μὲν φύσις ἐλάθεραν ἀπέ-
δωκεν· ὁ δὲ παρ' ἀνθρώπων νόμος τὸ σῶμα πρὸς
δουλείαν ἀπέδωκε· ἰσχυσε μὲν τοὶ οὐδ' οὕτως τῆς
τῆς ψυχῆς ἐλάθεραν λυμῆρασθαι· ἀλλὰ καί τοι
πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρων τὸ σῶ-
μα, τῆς οἰκίας ἐκείνην ἔδρακ' οὐχ ὁἷος τ' ἐγέμετο
μίσασθαι· ἐτύγχανε δ' ὡν οὐ μόνον δούλος, ἀλ-
λά καὶ δυσφδέσαστα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀνθρώ-
πων ἔχε· καὶ γὰρ φοβός ἦν· σίμος τὴν ῥίνα· σί-
μος τὸν τράχηλον· πρόχελος· μέλας· ὄθειν καὶ
τοῦ ὀνόματος ἔτυχε· ταῦτ' οὐ γὰρ ἀσώπως τῷ ἀ-
βίωτι· προγάστωρ· βλασιός· καὶ κυφός· τάχα
καὶ τὸν ὀμφρὸν βεροσίτην τῆ ἀσχροτήτι τοῦ ἔ-
δους ὑπερβαλλόμενος· τὸ δὲ διὰ πάντων ἐν αὐτῷ
χάρισμα ἦν τὸ βραδύγλωσσον, καὶ τὸ τῆς φωνῆς
ἀσκόμοιτε καὶ ἀδιάρθρωτον· ἀπάντα καὶ δοκῆ
τὴν δουλείαν ἀσώτω παρασκάασα· καὶ γὰρ
διὰ καὶ βῶμα ἄν ἦν, ἢ ὅπως ἀτόπως ἔχοντι τοῦ
σώματος, ἐξεγέμετο τὰς τῶν δουλοῦτων ἄρκυς
διαφυγῆν· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοιοῦτον ἦν τῷ ἀν-
δρὶ· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγχιγούσαστος ἐπεφύκει, καὶ
πρὸς ἐπίμοιαν πᾶσαν ἐπιβολώτατος· ὁ κεκλιμέ

μος τοίμω αὐτὸν, ἅτε πρὸς οὐδὲν οἰκίας ἔργων οἰ-
κῆως ἔχοιτα, σκάπτειν ἕως ἀγρὸν ἐξαπέσθην. ὁ
δ' ἀπελθὼν, προθύμως τοῦ ἔργου ἔχειτο. ἀφικο-
μένω δὲ ποτε καὶ τῷ δεσπότη πρὸς τὸν ἀγρὸν, ἐφῶ
τῶν ἔργων ἐπίσκοπὴν θέσθαι, γεωργόσις σὺν κατῶν
ἀσάθων δρεψάμενος, δῶρον ἠνείκευ. ὁ δ' ἐπὶ τῷ
τῆς οὐράρας ἡσθῆς ὠραίω, ἀσάθοποδι τῷ οἰκέτη,
τοῦτο γὰρ ἢ ὄνομα τῷ παιδί, φυλάττειν ἐκέλευ-
σεν, ὡς αὐτὸ μετὰ τὸ λουτρὸν παραθήμα. συμ-
βάν δ' οὕτω, καὶ τοῦ αἰσώπου κατὰ δῆξιμα χρήμα
ἔσελθούτος ἕως τῆς οἰκίας, ἀφορμῆς ὁ ἀσάθωνος
λαβόμενος, βουλὴν τοιαύτην σιωδούλων τῆρι
προτήγει. ἐμφορηθῶμεν ἕδωκε τῶν σὺκων ὡς οὐ-
τος. καὶ ὁ δεσπότης ἐκ μὲν ταῦτα ζήτησεν, ἀλλή μὲν
τοῦ αἰσώπου κατὰ μαρτυρήσομεν ἄμφω, ὡς ἕως
τῆς οἰκίας ἕως δραμόγτος καὶ ἀδῆας τυχόντος,
καὶ τὰ σὺκα λάβρα κατὰ φαίοντος. καὶ ἐπ' ἀλλή-
θῃ θεμελίωτῆ πρὸς τὸν οἶκον ἔσόδω, πολλὰ τῶν
τὰ δῶν ἐποικοδομήσομεν. καὶ τὸ μηδὲν ἔσαι ὁ-
γεῖς πρὸς τὸν δῦο, καὶ ταῦτα μὲν δ' ἄν' ἀεὶ ἔχων
διὰραί ποτε τὴν γλῶτταν δῶνα μὴ ἔχων. δόξαν
τος διήκοντος, πρὸς τὸν ἔργον ἐχώρησαμ. καὶ τῶν
σὺκων ἐσθίουτες, ἔλεγον ἐφ' ἑκάστῳ σὺν γέλωτι,
φάσοι δύναιμι αἰσώπει. ὁ τοίμω δεσπότης ἐπα-
μελθὼν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σὺκα ζητήσας,

καὶ ἀκούσας ὡς αἰώπως αὐτὰ κατεδήδοκε, τότε αἰώπως σὺ ὀργῇ κελύει κληθῆναι· καὶ κλη-
θέντι φησὶ· λέγε μοι ὧ κατάρατε, ὄντω μου καὶ ε-
φρόνησας, ὡς ἔστι τοῦ αμίδου ἔσελθῆν, κατὰ ἔτοι-
μασθέντα μοι σὺ καθοιμήσασθαι, ὅδε, ἀκούων μὲν
καὶ σωίδης ἦν· λαλῆν δὲ ἔχειν ὀνδοποσοῦν διὰ
τὸ βραδύγλωσσον· μέλλων δὲ ἦδη τύπτεσθαι,
τῶν κατηγόρων σφοδρότερον ἐπιτιμίων, πε-
σῶν πρὸς τοὺς τοῦ δεσπότην πόδας, ἀμασχεῖσθαι
μικρὸν ἔδειχτο· δραμῶν δὲ καὶ χλιαρὸν ὕδωρ
προσεμεγκῶν, τοῦτον τε πέτωκε· καὶ τοὺς δα-
κτύλους ἔστι τὸ σῶμα καθῆς, ἀνθὶς τὸ ὑγρὸν μόνον
ἀπέβαλεν· ὄντω γάρ τροφῆς ἀφάμενος ἐτυχεν·
ὡς τὴν βόλῃ τοῦ αὐτοῦ, τοῦτο καὶ τοὺς δῖοκοῖτας δρᾶ-
σαι, ὡς ἀνὰ δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σὺν κα διαφορή-
σας· ὁ δὲ δεσπότης τὸ γοῆμον αὐτοῦ θαμάσας,
οὕτω ποιῆν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέταξεν· οἱ δ' ἔβου-
λάσαντο πῆν μὲν τοῦ ὕδατος, μὲν μὲν τοὶ καθῆναι
κατὰ τοῦ λαμοῦ τοὺς δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ
πλάγια τῶν γνάθων αὐτοὺς παραφέρῃν· οὐκ ἔ-
φθασαν δὲ πτόντες· καὶ τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκῆνο
ματίαν τοῖς πετωκόσι παραχρήμα ἐπερείκων,
αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπώραν ἀναδοθῆναι·
τότε τοῖσιν πρὸ ὀφθαλμῶν πεισούτος, τοῦτε κα-
κουργήματος τῶν οἰκείων καὶ σνκοφαντίας, ὁ μὲν

Δεσπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθῆναι μασι-
ζεσθαι· οἳ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν ἔψόν-
τα, ὡς ὅστις καθ' ἑτέρον δόλῳ μηχανάεται, αὐ-
τῷ λείηθετὸ κακὸν ἀρχιτεκτονῶν· τῆ δ' ἐπιούση
τοῦ μὲν δεσπότου ἕως ἄστυ ἑσπαραζάξαστος, τοῦ
δ' αἰσώπου σκάπτορος ἢ προσελάχθη, ἱερῆς τῆς
ἀρτέμιδος ἢ ἄλλοι τιμῆς ἀβρωτοὶ τῆς ὁδοῦ
πλαμνῆτες, καὶ τῷ αἰσώπῳ πριτυχόγες, πρου-
τρέπογιο πρὸς δῖος ζευγίοντο ἀνδρα, τῷ ἕως ἄ-
στυ φέρουσαν αὐτοῖς ὑποδάξαι· ὅδ' ὑπόσκιαμ
δέγδρον τοὺς ἀνδρας ἀπαίων πρότρον, καὶ λι-
τὸν παραθέμενος δάπνον, ἕτα καὶ ἠησάμενος
αὐτοῖς, ἕως ἕρ ἐζήτωσ ὁδὸν ἐσημέκην· οἱ μὲν οὖν
τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆ ζευγία, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῆ ὁδησί-
α διαφερόντως τοῦ ἀνδρὸς ἐζαρτηθέντες, τὰς τε
χῆρας ἕως οὐραμὸν ἤραμ, καὶ ἀχῆτορ ἀργέτω ἢ
μήψαστο· αἰσώπος δ' ὑποσρέψας, καὶ ἕως ὑπνον
κατὰ πρεσῶν ὑπότε τοῦ σμεχοῦς πόνου καὶ κού-
ματος, ἕδοξεν ἰδῆν τὴν τύχην ἐπίστασσαν αὐτῷ,
καὶ κλύσῃ τῆς γλώττης καὶ λόσον δρόμον καὶ σο-
φίαν τῆς τῶν μύθων χαρίζομένη· ἀθὺς οὖν Διὶ
πνιῶδες, φησὶ, βαβαὶ πῶς ἠδέως κεκοίμημαι· ἀ-
λλὰ καὶ καλὸν ὄμφρον ἰδῆν ἕδοξα· καὶ ἰδὸν ἀκω-
λύτως λαλῶ· βούς· ὄμος· Δίκελλα· μὴ τοὺς θε-
οὺς σωῆκα πότερ μοι τὰς αὐθὶν προσεῖρέτο τοῦτο·

ἀσεβήσας γὰρ ἔς τούς ζέρονς, ἀντιλαμβάνομε
ρον τοῦ κρήπιμος ἔτυχον. ἀρ' οὐ τὸ ἄ ποιδν ἄ
γαθῶν ἐστὶ πλῆρες ἐλπίδων. οὐτω μὲν οὐκ ἄσω
πος ὑπὲρ ἡσθεῖς τῷ πρᾶγματι, πάλιν ἤρξατο σκά
πιδν, τοῦ Δέφεσηκότος τῷ ἀγρῷ, ζωᾶς ἢ αὐτῷ
τόσωμα, πρὸς τοὺς ἐραζομένους ἐλθόντος, καὶ
τούτων ἕνα, ἐπέδει μικρὸν ἐσφάλητου ἔργον,
τῆ ῥάβδω παλάματος, ἄσωπος παραχρημα
ἀνέκραγεν. ἀνθρώπων, τοῦ χάριτον μηδὲν ἠδίκη
κότα οὕτως ἀκίχη, καὶ πᾶσιν ἔκη πλῆθός ἐμφο
ρῆς δι' ἡμέρας. πᾶσιως ἀπαγγέλω τὰ ταῦτα τῷ κε
κτινέμω. ζωᾶς δὲ ταῦτα τοῦ ἀσώπου ἀκούσας,
ἔξεπλάσθη τὸν μέσως. καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔειπεν. ἄ
σωπος λαλῆν ἀρξάμενος, οὐδὲν ἐμὸν ὄφελος ἔ
σαι. φθάσας τοίμω αὐτὸς κατηγορήσω αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ δεσπότη, πρὶν αὐτὸς τοῦ τᾶντο δράση, καὶ
με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς παραλύσῃ. ταῦτ' ἔ
πῶν, ἀθῆνης πόλεως πρὸς τὸν δεσπότην ἦλθον
γε. καὶ δὴ σὺ βορύβω προσελθὼν, χαῖρε φησὶ Δέ
σποτα. ὁ δὲ, τί τεθορυβημένος παρὰ φησὶ. καὶ ὁ
ζωᾶς, χρημάτι τραπεζίδες ἐν τῷ ἀγρῷ σιείβη.
καὶ ὁ δεσπότης, ἠπύουτι δένδρον παρὰ καιρὸν
καρπῶν ἠνεγκεν, ἢ τῶν κτηνῶντι παρὰ φύσιν εἴε
μνησε. καὶ ὁ, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἄσωπος ἀγαθὸς
τοπρόττον ὄν, μὴ λαλῆν ἤρξατο. καὶ ὁ δεσπότης

της, οὐτωςοι μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο
νομίζουσι τέρας εἶναι. ὁ δὲ, καὶ μάλα φησὶν. ἅ-
μην γὰρ ἔς ἐμὲ φησὶν βρῖσεν, ἐκὼν παρίημι Δέ-
σποτα. ἔς δὲ σὲ καὶ θεοὺς οὐ φοιτᾷ βλασφημῶν.
ἐπὶ τούτοις ὀργῇ ληφθῆς ὁδεσπότης, τῷ ζηνάφη-
σιν. ἰδούσοι παραδέδοται ἄσωτος. ἀπόδον.
Δώρησαι. ὁ βούλη ἐπ' αὐτῷ ποίησον. Τοῦ δὲ ζηνά-
ἐπ' αὐτῷ γεόμενον παραλαβούτος τὸν ἄσωτον,
καὶ τῷ κατ' αὐτοῦ δεσποτήσαν αὐτῷ ἀμαρτήλα-
τος, ἐκείνος ὅτι δήποτε βουλομέγῃσοι ἐστὶ φησὶν
ἔρῃσαι. κατὰ δὲ Δίτιμα Τύχῃ ἀνδρόστιμος
κτῆρη ζηνάφῃσιν τρίασθαι. καὶ διὰ ταῦτα τοῦ ἀ-
γρῶν Διούτος ἐκείνον, καὶ τὸν ζηνάφῃσιν ἐρο-
κείνος θρέμμα μὲν οὐκ ἐστὶ μοι φησὶν ἀποδόσθαι.
σωμάτιον Δὲ ἄρρην. ὅπως ἔβηλες ὠμήσασθαι,
πάρρησι. Τοῦ δὲ ἐμπόρου φησὶν ὑποδεχθῆναι
αὐτῷ τὸ σωματίον, καὶ τοῦ ζηνάφῃσιν τὸν ἄσωτον με-
ταπεμφαμένον, ὁ ἐμπορος ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀγα-
καλῆσας, πότεμοι φησὶ πρὸς τὸν ζηνάφῃσιν ἠδὲ ἐ-
χύτρα. πότερον σέλεχός ἐστι Δένδρον, ἢ ἀνθρω-
πος. οὗτος ἔμην φωνὴν ἔχειν, οὐδὲν ἀμ' ἐδέξῃ μὴ οὐ-
χιδοκῆν ἀσκοκῆλη. ἰματίμοι τῷ πορήσαν διέκο-
φας τουτονὶ τοῦ καθάρματος ἔρεκεν. ταῦτ' ἐ-
πὼν, ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ ὁδῶν. ὁ δὲ ἄσωτος μεταδιώ-
ξας αὐτὸν, μῆμον φησὶν. ὁ δὲ, μεταστραφῆς, ἀπίθι

φροσὶν ἀπέμοῦ ῥυπαρώτατε κύνων· καὶ ὁ αἰσω-
πος, ἔφ' ἔμοι τίμος ἔρεκεν Δάρο ἐλήλυθας· καὶ
ὁ ἔμπορος· κάθαρμα, ἰγάτι χρέστον πρίωμα·
σοῦ δὲ ἀχρήστον καὶ σαπροῦ ὄντος, ὄν χρέζω· καὶ
ὁ αἰσωπος· ὠνήσαί με· καὶ ἔτις ἐστὶ πίσις, πολλά
σε ὠφελῆσαι ὅιος τ' ἐμὶ· καὶ ὅς, τί Δ' ἄν σοῦ ὀρά
μῳ, σνῆματος ὄντος αὐτόχρημα· καὶ ὁ αἰσω-
πος, ὄν πάρεσι σοὶ παιδία οἰκοὶ ἀτακτοῦντα καὶ
κλαοῦντα, τούτοις ἐπίτησόν με παιδαγωγόν· καὶ
πάντως αὐτοῖς ἀπὸ μορμῶν ἔσομαι· γέλασας
ὡς ἐπὶ τούτῳ ὁ ἔμπορος, φροσὶ τῷ ζηνᾶ· πόσον
τὸ κακόν τούτο πωλθεῖ ἀγέστον· ὁ δὲ, τριῶν φροσὶν
ὀβολῶν· ὁ Δ' ἔμπορος ἀτίκατους Τρεῖς ὀβολούς
κατεβάλλετο, λέγων· οὐδὲν κατεθέμῳ, καὶ οὐδὲν
ἐπρίάμῳ· ὁ δ' αἰσάμῳ τοιγαροῦν καὶ ἀφίκομέ-
νῳ αὐτῶν οἰκαδε, παιδάρια δύο ἐπὶ ὑπὸ μητρὶ
τελοῦντα, τὸν αἰσωποῦ ἰδόντα καὶ συγχυθέντα,
ἀπέκραξε· καὶ ὁ αἰσωπος ἀβύς τῷ ἔμπωρῳ φρο-
σὶν· ἐχθισμον τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδεξιμ· ὁ δὲ, γέ-
λασας, ἔφ' ἔλθῳ φροσὶν ἀπασσαι τὸν σωδούλουσ
σον· τὸν Δὲ, ἔφ' ἔλθῳ καὶ ἀπασάμενον ἰδόντες
ἐκείνοι, τίποτε ἄρα κακόν τῷ ἔμῳν Δεσπότη φα-
σὶ συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰσχρὸν οὕτως
ἐπρίατο· ἀλλ' ὡς εἰοικεν, ἀπὸ βασιλείου τούτο
τῆς οἰκίας ὠνήσατο· μετὰ Δ' οὐ πολὺν καὶ ὁ ἔμ-

πορος ἔσειθ' ἄν, τὰ πρὸς ὁδὸν ἀλτρεπίσθημα τοῖς
δούλοις ἐπέσκεψε· μέλλει γὰρ τὴν ἐπιούσαν ἔς
ἑσπέραν πορεύεσθαι· οἱ μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκάνη
δῖσμερίζουτο· ὁ δ' αἰσωπος ἐδάξτο τοῦ κουφοτά-
του τῶν φορτίων αὐτῷ παραχωρῆν, ἅτε διηρω-
μήτω καὶ μήτω πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπουργίας
γεγυμνασμένω· τῶν δὲ, καὶ ἔμμηδ' ἄρα βούλη-
ται συγγνώμῃ παρεχομένων, ἑκάστος οὐ δὲν ἔλε-
γε πάντων κοπιώματων αὐτὸν μόνον αἰσωπὴν τυ-
χάνειν· τῶν δὲ, ὅτε ἄν ἄρα βούληται ἐπιτρεπόμε-
των, δάρο κακῆσε πρὶ βλεψάμενος, καὶ σκάνη
ἄθροισας διάφορα σάκκους καὶ σπώματα καὶ
γυρθάνους, ἕνα γυρθάνου ἄρτων πεπληρωμένον,
ὃν δ' ἄν βασιάζειν ἐμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι κε-
λάφι· οἱ δὲ γέλασαντες, καὶ μηδὲν ἔχειν μωρότε-
ρον τοῦ χυδαίου τούτου καθάρματος φάμενοι,
ὃς μικρῶ μὲν ἐμπροσθεν τὸ κουφοτάτον ἐδάξτο
ἄρα τῶν φορτίων, γῶν δὲ τὸ πάντων βαρύτερον
εἶλετο, χρῆναι μέγιστον τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πληρῶ-
σαι, ὑπολαβόντες τὸν γυρθάνου ἐπιτιθέασθαι τῷ αἰ-
σώπῳ· ὁ δὲ, κατὰ τῶν ὤμων τὸ φορτίον ἀσκη-
χθίσμενος, δάρο κακῆσε διεκλονῆτο· τὸν δὲ,
ἰδὼν ὁ ἑμπορος, ἀπεθάμασεν· καὶ φησὶν· αἰσω-
πος ἔς τὸ πορτὴν πρόθυμος ὢν, ἠδὲ τὴν ἑαυτοῦ
τιμὴν ἐξέτισε· κτήνονος γὰρ φόρον ἤρατο· ἐπεὶ δὲ

ώρας ὄνους ἀρίστον κατέλυσαν, αἰσώπῳ κελᾶ-
σθῆς ἀρτοδοτήσας, ἐκμίθειαν τὸν γύρβαθον πολλῶν
φαγούτων ἐποίησαν. ὅθεν καὶ μετὰ τὸ ἀρίστον κον-
φοτέρου τοῦ φορτίου γενοτός, προθυμότηρον
ἔδωκε. καὶ δὴ καὶ ἑσπέρασ ὅν κατήχθησαν πάλιν
ἀρτοδοτήσας, τῆ ἐφέξης ἡμέρα κερὸν πάλιν
σιγ ἐπὶ τῶν ὁμῶν ἀέχων τὸν γύρβαθον, πρῶτος
ἀπᾶτων ἦν. ὡς καὶ τοῖς σκιδούλοις προτρέχον-
τα τοῦτο ὁρῶσιν ἀμφίβολα γίγεσθαι, πύτρον ὁ-
σαπρόσῃ αἰσώπῳ, ἠτις ἔτρος. καὶ καταμα-
θοῦσιν ἐκείνον ἔχει, θαυμάζον ὅπως τὸ μεμελα-
ρωμένον ἀνθρώπιον βουεχέσθαι πάλιν ἔπραξε
τοὺς ῥαδίως διαπαρωμένους ἀρτους ἀράμενον, ἐ-
κείνων τὰ σρώματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκιδῶν ἐ-
πιφορτίσασιν, ἃ μὴ φύσιν ἔλαχεν οὕτως ἰδα-
παῖσθαι. ὁ μὲν οὖν ἐμπορος ἐπὶ τῆ ἐφέσῳ γενό-
μενος, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει
ἀπέδοτο. ὑπελήφθη δ' αὐτῷ τρία. γραμματι-
κός. φάλτις. καὶ ὁ αἰσώπῳ. τῶν δέ τις αὐτῷ συ-
νήθων συμβουλεύσας ἔς σάμον ἀπᾶραι, ὡς ἐκεί-
νη σὺν μέζονι κέρδει ἀπεμπολήσουσι τὰ σωμα-
τια, πῆθη. καὶ ὁ ἐμπορος ἐπιβάς τῆς σάμον, τὸν
μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ φάλτι καυὰς στολὰς
ἀμφίεσας, ἴσησιν ἀμφω ἐπὶ τοῦ πρατιρίου. τὸν
δ' αἰσώπῳ, ἐπὶ μηδαμόθεν ἔχει κοσμήσαι, ὅλος

γὰρ ἢ ἀμάρτυρα, ἐσθῆτα σάκκου τούτω πρι-
καθάτας, μέσον ἀμφοῖν ἔστησεν, ὡς καὶ τοὺς ὄρων
τας ἐξίστασθαι λέγουσιν, πύθεν τοῦ τοῦ βδέλυγ-
μα τοῦ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφαιρίζον. αἰσώπτος δὲ,
καὶ πρὸ πολλῶν σκωπόμενος, ἴστατο μέντοι
τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτερίζων. ζάμβος δὲ ὄφι-
λόσοφος εἷς τῶν ἐμοικοῦντων ἂν τῶν καὶ τῆ σά-
κκῳ, προελθὼν ἐπὶ τῆ ἀγορᾶς, καὶ θεασάμενος
τοὺς μὲν δύο παῖδας σὺν ἀπρεπείᾳ παρίσταμέ-
νους, μέσον δὲ τούτων τὸν αἰσώπτον, ἠγάσατο
τῆς τοῦ ἐμπόρου ἐπίμοιαν, ὅπως τὸν αἰσχρὸν ἐν-
τῷ μεταξὺ τέταχεν, ὡς τῆ παραθέσει τοῦ Δυσφ-
δοῦς καλλίους ἐπιτῶν τοὺς βραχίονας φανῆναι. ἐξ-
γιτέρω δὲ ἐπίστας, ἐπύθετο τοῦ ψάλτου, πύθεν
ἀπ' ἑκ. καὶ ὅς, κατσαδόκης. καὶ ὁ ζάμβος. τί
οὖν οἶδας ποιῆν. ὁ δὲ, πάντα. καὶ ἐπὶ τούτοις
αἰσώπτος ἐξεγέλασε. τῶν δὲ σχολαστικῶν, οἱ τῷ
ζάμβῳ σκηῆσαν, ὡς ἔδον αὐτὸν γελάσαντα καὶ
παραφνώσαντα τοὺς ὀδόντας ἐξάφνης, καί τι τέ-
ρας ὄραν δοξάτων, καὶ τοῦ μὲν, ἠπτον κήλη ἐστὶν
ὀδόντας ἔχουσιν λέγοντος, τοῦ δὲ, τί ποτε ἄρα
ἰδὼν ἐγέλασε, τοῦ δ' ὡς οὐκ ἐγέλασεν ἀλλ' ἐρρί-
γωσε, πάντων δὲ βουλομένων γῆναι τίς ποτε
ἢ ὁ γέλως, εἷς τις αὐτῶν προσελθὼν τῷ αἰσώπῳ
φησὶν. ὅτου χάριν ἐγέλασας. καὶ ὅς ἀποχώρη

θαλάττιον πρόβατον . τού δέ, ἀμνηχανήσαμτος
τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ λόγῳ κακτοῦ ἀθείως ἀναχω
ρήσαμτος, ὁ ζάμβος τῷ ἐμπόρῳ φησὶ, πόσον τιμή
μαίτος ὁ φάλτις . τού δέ, χιλίων ὀβολῶν ἀποκρι
ναμένον, πρὸς τὸν ἔτρον ἦλθεν, ὑπερβάλλον ἀκού
σας τὸ τίμημα . καὶ μέντοι καὶ τούτου ἐρομένον
τοῦ φιλοσόφου πότεν ἄν ᾔη, καὶ ἀκούσαμτος ὅτι
λυδὸς, καὶ ἐπαγερομένον τί ὄω οἶδας ποιῆν, κα
κῆνον φαμένον πάντα, πάλιν ἐγέλασεν ἀσωπος
τῶν σχολαστικῶν δέτιμος ἀπορομένον, τί δή
ποτε οὗτος πρὸς πάντα γελᾷ, ἔτρος πρὸς αὐ
τὸν ᾔπειν . εἰ βούλη καὶ σὺ θαλάττιος τράϊος ἀ
κοῦσαι, ἐρώτησον . ὁ δὲ ζάμβος καὶ αὐθις ἤρετό τὸν
ἐμπορον, πόσον τιμήμαίτος ὁ γραμματικὸς .
κακῆνον τρισχιλίων ὀβολῶν ἀποκριναμένον,
δυσφόρως ὁ φιλόσοφος ἠνεγκέτην ὑπερβολῶν τού
τιμήμαίτος . καὶ σραφῆς ἀπήν . τῶν δὲ σχολαστι
κῶν ἐρομένων, εἰ μὴ ἤρεσεν αὐτῷ τὰ σωματῖα,
γάφισιν . ἀλλὰ δόγμα κῆται, μὴ ἀνδράποδον
ἀνδρατῶν πολυτίμων . ἐμὸς δὲ τούτων φαμένον
ἀλλ' εἰ ταῦτ' οὕτως ἔχη, τὸν γοῶν ἀσχρόν τούτου
οὐδὲς νόμος ἐμποδῶν ἴσταται μὴ ἀνήσασθαι . τῆν
αὐτῆν γὰρ καὶ οὗτος λητουργίαν ᾔσοισε . καὶ ἐ
μῆς τὸ τίμημα τούτου κατὰ θησόμεθα . ζάμβος ἔ
φη . ἀλλὰ γελῶν ἄν ᾔη ὑμᾶς ἐκτίσαι τὸ τίμημα,

ἐμὲ δὲ τὸν δούλον ὠνήσασθαι· ἄλλως τε καὶ τὸ γύ-
ραιόμενον καθάριον ὄν, οὐκ ἂν ἀμάσχοιτο ὑπ' ἀ-
σχροῦ σωματίου ὑπηρετῆσθαι· τῶν δὲ σχολαστι-
κῶν αὐθις ἤ πόρτων, ἀλλ' ἐπίνοις ἢ γνώμῃ, κατὰ τὸ
μὴ πῦθεσθαι γυναικί, ὃ φιλόσοφος ἔφη· λάβω-
μεν πρότρου πῦθρα, ἃ οἶδέ τι· μήποτε καὶ τὸ τί-
μημα μάττω ἀπόληται· προσελθὼν γοῶν τῶ αἰσώ-
τω, χᾶρε φησὶ· καὶ ὅς, μὴ γὰρ ἐλυπούμην, καὶ
ὃ ζᾶνθος ἀσπάρομαισε· κακῆμος, καὶ ὡς σέ· καὶ ὃ
ζᾶνθος ἀμα τοῖς ἄλλοις ἐπιτῶ παραλόγω καὶ ἐ-
τοίμω τῆς ἀποκρίσεως ἐκπλαγῆς, ἤρετο, πο-
ταπὸς ἔφ'· ὃ δὲ, μέλας φησὶ· καὶ ὃ ζᾶνθος, οὐ τοῦ-
το φημί, ἀλλὰ πύθεν γεγένησαι· καὶ ὅς, ἐκ τῆς Γα-
ερὸς τῆς μητρόσμου, καὶ ὃ ζᾶνθος, οὐ τοῦτο λέγω·
ἀλλ' ἐν ποίω τόπω γεγένησαι· κακῆμος, οὐκ ἀμὴν
γῆλέμοι ἢ κήτιρμον, πότρου ἐν ἀνώγει ἢ κατῶ-
γει· καὶ ὃ φιλόσοφος, τί δὲ πράττειν ἐπίστασαι·
κακῆμος οὐδὲν· καὶ ὃ ζᾶνθος, τίμα τρόπον· ὃ δὲ
ἐπεδήτηρ οὐ τοὶ πάντα ἐπίστασαι ἐπιγῆλαστο,
ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲ ἐν· καὶ ἐπιτούτοις οἱ
σχολαστικοὶ ὑπερφνωῶς ἀλάμενοι, ἐν τῷ θῆσιν πρό-
γοιαν ἔφασαν, πάνυ καλῶς ἀπεκρίματο· οὐδὲ
γὰρ εἰς ἐστὴν ἀνθρώπου ὅς ἂν πάντα ἔδειξῃ· διὰ
γὰρ ταῦτα δηλαδὴ καὶ ἐγέλα· αὐθις οὖν ὃ ζᾶν-
θος φησὶ, βούλη πρίωμαισε, καὶ ὃ αἰσώπος, ἐμοῦ

πρὸς τοῦτο συμβούλου Διὸν, ὅπως τρέφομεν δοκί-
βέλτιον, ἢ πρίασθαι ἢ μὴ τοίδη· οὐδὲς γὰρ οὐ-
δὲν πρὸς βίαν τοίδη· τοῦτο παρὰ τῆσιν κείται
γνώμη· καὶ μὲν βούλη, βαλαγγίου θύραν ἀγοί-
ζας, ἀργύριον ἀρίθμη· ἢ δὲ μὴ, σκώπτε· πάλιν
οὖν οἱ σχολαστικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν, γνῶ-
τοὺς θεοὺς μερίκηκε τὸν καθηγητῶν· τοῦ δὲ ζάμ-
βου φήσαμτος, εἰμ πρίωμαιοσε, δραπέτῶσα
βουλήσκη, γελάσας ὁ αἰσωπος ἔφη· τοῦτο ἢ βου-
λήσομαι πράξαι, ὃν πάντως χρῆσομαι σοὶ συμ-
βούλω, ὡς δὴ καὶ σὺ μικρῶ πρόαθεν ἐμοί· καὶ ὁ
ζάμβος, καλῶς μὲν λέγεις· ἀλλ' αἰσχροὺς ἢ· κακῶ
ρος, ἢς τὸν νοῦν ἀφορᾶν δεῖ φιλόσοφε, καὶ μὴ ἢς
τῶν ὄψιν· τότε τῶ ἐμπόρω προσελθὼν ὁ ζάμβος
φησὶ· πόσου τοῦτον πωλῆς· καὶ ὅς, κερτομησά-
μον πᾶρθετῶν ἐμπορίαμ, ὅτι τοὺς ἀζίουνοτον πᾶ-
δας ἀφῆς, τὸν αἰσχροὺν τοῦτον εἶλον· θάτρου τῶν
λοιπῶν ὤρησαι· τοῦτον δὲ πρόσδομλ λάβε· καὶ
ὁ ζάμβος, οὐδὴντα, ἀλλὰ τοῦτον· καὶ ὁ ἐμπορος,
ἐξήκοῦτα ὀβολῶν ὤρησαι· καὶ οἱ μὲν σχολαστικοὶ
παραχρημα σωφισμεγκόρτες, κατέθερτο· ὁ δὲ
ζάμβος ἐκτίησατο· οἱ τοίγμη τελῶματῶν πράσιμ
μεμαθηκότες· παρήσαν ἀνακρίνορτες, τίς μὲν ὁ
ἀπεμπολήσας, τίς δ' ὁ πρίαμενος· αἰσχωμέ-
ρων δ' ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς ἀφῆτῶν διὰ τὸ πρῆ

χρὸν τοῦ τιμήματος, ὁ ἄσωπος γὰρ ἔς τὸ μέσον
ἀνέκραζεν. ὁ μὲν πρῶτος ἐγὼ. ὁ δὲ τρίτος Δι-
δοῦτος. καὶ ὁ πωλήσας ἐκφροσὶ. ἢ δὲ αὐτοὶ οἱ οἰ-
κῶσι, ἐγὼ ἄρα ἐλάθρος ἔμι. οἱ δὲ Τελῶνα Δι-
αχυθέτες, ἐχαρίσατότε τῷ ζάμθω τὸ τέλος καὶ
ἀπὸ πηλῆσασα. ὁ μὲν οὖν ἄσωπος ἠκολούθη πρὸς
τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς τῷ ζάμθω. μεσημβρινοῦ δὲ
καύματος ὄντος, ὁ ζάμθος ἐν τῷ πρὶ πατρίῳ, τὸν
χρῆσθαι ἀμασυράμενος, οὐρῆ. ὅτε ἰδὼν ἄσω-
πος, καὶ τῶν ἱματίων ἐκείνου δραζάμενος ὅτι-
θεν, πρὸς ἐαυτὸν εἶλκυσεν. καὶ φησὶ, τὴν ταχίστην
με πώλησον, ἐπεὶ δραπτετάσω. καὶ ὁ ζάμθος, ἀν-
θ' ὅτου ὅτι φησὶν οὐκ ἂν διωάμην τοιούτῳ ὑπι-
ρεῖσθαι δεσπότη. ἢ γὰρ σὺ δεσπότης ὢν καὶ μη-
δέμδ φοβούμενος, ὅμως ἀμείψῃς οὐ παρῆσχεσθαι
φύσῃ, ἀλλὰ βαδίζων οὐρῆς, ἢ τύχοι τὸν δούλον
ἐμὲ πρὸς τὴν γὰρ σαλῆνα Διακογίαν, καὶ τῷ μετα-
ξὺ τῆς πορῆας τοιοῦν δέ τι ἀπατήσασα τὴν φύσιν,
ἀνάγκη πᾶσα πετόμενόμε ἀποπατρίῳ. καὶ ὁ
ζάμθος, τοῦ τόσε θορυβῆ, τρία κακὰ βουλόμενος
διαδράμα, βαδίζων οὐρῶ. καὶ ὅς, ποῖα. κακῆ
γος, ἐσῶ τί μοι, τὴν μὲν κεφαλὴν κατέκαυσεν ἂν ὁ
ἥλιος. τοὺς δὲ πόδας, τὸ τῆς γῆς ἔδαφος ὅν ἐκ πε-
πρωμένον. ἢ δὲ τοῦ οὐρου Δριμύτης τὴν ὄσφρη-
σιν ἂν ἐλνμήνατο. καὶ ὁ ἄσωπος, βαδίζε πέπη-

κάσμε· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆ ὀικία ἐπέστησαν, ὁ ζάβθου
παραπήλας τῷ αἰσώπῳ μέγην πρὸ τοῦ πνλῶ-
μος, ἐπεὶ δὲ καθάριον ὄν αὐτῷ τὸ Γύαιον ἠδὲ, καὶ
ὄνκ ἐχρήμ ἐξαπίμης τοιοῦτον αἰσχος αὐτῆ φαγή-
μα, πρίμ τιμὰ καὶ πρὸς αὐτῆν ἀσείσηται, αὐτὸς δὲ
ἔσειθῶν, λέγει· κυρία, ὄν κέτι μετ' ὀωτάτῳ ὄ
ρηδίδε τῆς θεραπέας, ἥς πρὸς τῶν θεραπαιρίδων
τῶν σῶν ἀπολαύω· ἠδὲ γὰρ καὶ ὡ πᾶ δαυγοὶ ἐ-
πριάμω· ἐνῶ καὶ ὄτῃ κάλλος ὄιον ὄντω τεθέα-
σαι· ὄς καὶ ἠδὲ πρὸ τοῦ πνλῶμος ἔστηκε· κακῆ-
ρος μὲν ταῦτα· αἰδέγε θραπαιρίδες ἀληθῆ νομί-
σασαι τὰ λεχθέντα, πρὸς ἀλλήλας ὄνκ ἀγερῶς
ἠμφισβήτωσ, πρὶ τοῦ τίμῃ τούτων γυμφίος ὄγε
ὄνητος ἔσαι· τῆς δὲ τοῦ ζάβθου γυμαικὸς ἔσω κλη-
θῆναι τὸν γέωνῆτον κελιάσσης, μία τῶν ἄλλων μά-
λλον ὄργῶσα, καὶ ὡς ἀραβῶνα τῶ κλησίμ ἀρπᾶ-
σασῶν, τὸν γέωνῆτον ἐκ δραμονῶσα ἐκάλε· κακῆ-
ρον φαμένον, ἰδοῦ ἐγὼ πάρῃμι, ἐκπλαγῆσῶν σὺ
φνοίμ ἔ, καὶ ὄς γαί· κακῆμ, ἀβάσκαμτα, μὲ ἔ-
σέλθῃς ἔσω, καὶ πᾶντες φύγῶσι· καὶ μέντοι καὶ
ἄλλῃς ἐξελθούσης, καὶ ὡς ἔδεν αὐτὸν, πᾶτα χθῆ-
σον φαμένῃς τὸ πρόσωπον, καὶ δᾶρο ἔσειθῃ, ἀλ-
λά μὴ προσεγγίσημοι, ἔσειθῶν ἔση ἀντικρὺ τῆς
δεσποίμης· ἠ δὲ τούτων θεασαμένη, τὰς ὄτῃς ἀπέ-
σρεφε πρὸς τὸν ἄνδρα, φαμένη, πῶθε γμμοὶ τούτο

τὸ Τέρας ἠνεγκας· ἔκβαλε αὐτὸν τοῦ προσώ-
πουμον· κακῆμος ἀλίτσοι κυρία· μὴ ὑπόσκα-
πτήμοντον γεώρητον· ἔδε δὴλος ἔξάθε μισήσασ-
με, ἑτέραμ ἀγαθῶν βουλόμενος· καὶ ἴσως αἰ-
δούμενος φράσαιμοι, ὡς τῆς σῆς οἰκίας ἀμαχω-
ρήσω, τὸν κωοκέφαλόμοι τοῦτον κεκόμικας·
ὡς ἀντὶ αὐτοῦ ἀνσαμασχέτουσα λατρήαμ φύ-
γω· δὸς αἰμοιτῶν προϊκαμον, καὶ πορόσομαι·
πρὸς ταῦτα τοῦ ξάμβου μεμφαμένοντον ἀσωπομ
ὡς κατὰ μὲν τῶ ὁδὸν ἀσφατιμὰ φβεγζαμένον
πρὶ τῆς ἐν τῷ βαδίξην ὀυρήσεως, μὴ δὲ πρὸς
τῶ γωῶκα μηδὲν λείοντος, ἀσωπος ἔφη· βάλε
αὐτῶν ἔς τὸ βάραθρον· καὶ ὁ ξάμβος, πᾶνε κάθαρ-
μα· ἠὲ οὐκ οἶσθ' ὅτι ταύτην ὡς ἐμαυτὸν σέργω·
καὶ ὁ ἀσωπος, ἔρας τοῦ γωῶκον, κακῆμος, πᾶν
μὲν ὡν δραπέτα· καὶ πρὸς τοῦτο ἀσωπος κρο-
τήσας ἔς τὸ μέσον τὸν πόδα, μεγάλως ἀμέκρα-
ξε, ξάμβος ὀφιλόσοφος γωῶκορατῆται· καὶ γρα-
φῆς πρὸς τῶ αὐτοῦ δέσποισμα ἔφη· σὺ ὦ Δέσποι-
να ἐβούλοντον φιλόσοφον ὠνήσαο δάσοι δούλον,
γέον, ἀσωματωῶν τὰ σφριγῶντα, ὅμ' ἔδε γυμνήν
σε καμτῶ βαλαμῆω θεᾶσθαι, κάσοι πρὸς πᾶξην
τὰ ἔς ἀοιχῶν τὸν φιλοσόφον· ἀριπίδη, χρυ-
σοῦν ἐγάσον φημι τὸ σόμδ, τοιαῦτα λέγον· πολ-
λά μὲν ὄργα κνμάτων θαλατῶν· πολλὰ δὲ

ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ προαί . Διφύον δὲ
περὶα . Διφύα δ' ἄλλὰ μυρία . πλὴν οὐδὲν ὄντω
Διφύον, ὡς γῆν κακὴν . σὺ δ' ὦ Δέσποινά φιλοσό-
φου γῆν οὐσὴν, ὑπὸ καλῶν γεαρίσκων ὑπηρετῆ-
σθαι μὲ θέλε . μήπως ὑβρίην τῷ ἀνδρίσου προσ-
τρίψης . ἢ Δέ, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς μηδὲν
ἀπιδεῖν δεινῆσδ, πότεν ἀγρ φησὶ τὸ κάλλος
τοῦ το Τεθίρακασ . ἀλλὰ καὶ λάλος ὁ σα πρὸς οὐ
τος φαίνεται καὶ ἀτράπελος . Διαλλαγίσομαι
τοίγῃ αὐτῷ . καὶ ὁ ζάμβος, αἰσώπε Διήλλακτά-
σοι ἢ σὴ Δέσποινά . Καὶ ὁ αἰσώπος ἔφρωσάμε-
ρος, μέγα τὶ χρῆμα φησὶ τὸ τραῦμα γυναικα . καὶ
ὁ ζάμβος, σίῳτα τὸ σὴ ἄβασ . ὠρησάμην γάρ σε ἔς
δουλίαν οὐκ ἔς ἀπὶ λογιάν . Τῆ δ' ὑστεραία ζάμ-
βος ἔπεισθαι τῷ αἰσώπῳ . κελύσας, πρὸς τῆμα τῶν
κῆτωρ ἦκεν ὠρησόμενος λάχαρδ . Τοῦ δὲ κητω-
ροῦ Δέσμων λαχάρων θερίσματος, ἀφῆλιν φεμ αἰσώ-
πος . Τοῦ δὲ ζάμβου μέλλοιτος ἦδῃ τῷ κητωρῷ
καταβάλλῃ τὸ κέρμα, ὁ κητωρὸς, ἔα κύριε φη-
σὶν, ἐγὼς προβλήματος παρὰ σοῦ Δέομαι . καὶ ὁ
ζάμβος, τίγος . καὶ ὅς, τί δή ποτε τὰ μὲν παρ' ἐ-
μοῦ φυλάσμενα τῶν λαχάρων, καὶ πρ' ἐπιμελῶς
σκαλιζόμενά τε καὶ ἀρδόμενα, βραδέαν ὅμως
ποιεῖται τὴν αὐξήσιον, οἷς δ' αὐτομάτη ἐκ Γῆς ἢ ἀγὰ
δοσίς, καὶ τοὶ μηδεμίαν ἐπιμελῆσ ἀξιουνέμοις,

τούτοις ὀξύτερα ἢ βλάσησις· ὁ μὲν οὖν ζάμβος,
καὶ τοὶ φιλοσόφου τῆς ζήτησεως ὄνομα, μηδὲν ἕτε-
ρον σωρούσας εἴπωρ, τῆ θῆα προμοία καὶ τοῦτο
πρόστοις ἄλλοις διοικεῖσθαι φησὶν· ὁ δ' αἰσωπος
παρῆν γὰρ, εἴελασε· καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ φιλόσοφος
πότῃρον γέλας ἢ κατὰ γέλας· καὶ ὁ αἰσωπος, κα-
ταγελῶ φησὶν, ἀλλ' οὐ σοῦ, τοῦ δὲ διδάζαμτός
σε· ἃ γὰρ ὑπὸ θῆας προμοίας γίμῃται, τῶν δ' ὑπὸ
σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει τῆς λύσεως· προβαλοῦ
τοίμω ἐμὲ, κατὰ λύσω τὸ πρόβλημα· ἐν τούτῳ
τοίμω ὁ ζάμβος ἐπιγραφῆς, λέγει τῶ κητωρῶ·
ἠκίστα πάντων ἀπρεπείας εἰσιν ὦ τῶν, ἐμὲ τὸν ἐπι-
σοῦτοις ἀκροατηρίοις διαλεχθέντα, τὰ μὲν ἐν κή-
τω λύνει σοφίσματα· πῶς δέ μοι οὐτοσὶ πολλῶν
πῶρῶν ἔχω ἀκολουθίας, τούτῳ προσαναβέμε-
ρος, τῆς λύσεως τὰ ζήτη τοῦ ζήτημένου· καὶ ὁ κη-
τωρὸς, οὐτος ὁ ἀσχρὸς γράμματα οἶδεν, οἴμοι
τῆς δυοῦχίας· ἀλλὰ φράσον ὧ λῶσε, εἴ τοῦ ζη-
τουμένου τὴν διασάφισιν ἐγνώκας· καὶ ὁ αἰσω-
πος, ἢ γυνή φησὶν ἐπιδάει πρὸς δῆτερον γάμον
ἔλθῃ, τέκμα ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς ἔχουσα, εἴ
περ ἄρῃ καὶ τὸν ἀνδρατέκμα ἐκ τῆς προτέρας
γυναικὸς τεκνοποιήσασα μόνον, ἀ μὲν αὐτῆς τέκμα ἐ-
πιγαίετο, τούτων μήτηρ ἐστὶν· ἃ δ' ἄρῃ ἐν τῷ ἀν-
δρὶ, τούτων ἐστὶ μητρὶα· πολλὴν οὖν ἐν ἑκατέρω

ἐν δὲ κινῆται τὴν διαφορὰν. τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς,
φιλοσόργως καὶ ἐπιμελῶς τρέφουσα Διαγίνε-
ται. τὰ δ' ἐξ ἀλλοτρίων ὠδίνων, μίσθ· καὶ ζηλο-
τυπία χρωμένῃ, τὴν ἐκείνων τροφήν πρὶ κόπρου-
σα τοῖς ἐαυτῆς προσίθει τέκνοις. τὰ μὲν γὰρ φύ-
σιν ὡς οἰκία φιλεῖ. ἀποστέργει δὲ τὰ τοῦ ἀνδρός
ὡς ἀλλότρια. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡγῆ τρόπον. τῶν
μὲν αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φνομένων, μήτηρ ἐστίν·
ἂ δ' αὐτὸς ἐμφυλῆς, τούτων γινέται μήτηρ. οὐ
χάριμ καὶ μάλλον ὡς γνήσια τὰ οἰκία τρέφει καὶ
βάλει. τοῖς δὲ παρὰ σοῦ φυλάκτομένοις οὐτοσαῦ-
την ὡς νόθοις τὴν τροφήν νέμει. ἐπὶ τούτοις ἡσθῆς
ὁ κητώρος, πῖσάσας ἀμμοί φησὶν, ὅτι με ἀμη-
χάμου λύτης καὶ ἀδολεσχίας ἐκούφισας· ἀπι-
θι προῖκα φέρων τὰ λάχανα. καὶ ὁσάκις οἱ τού-
των δειξέ, ὡς οἰκίαν κητῶν βαδίζων λάμβανε.
μετ' ἡμέρας δὲ πάλιν ἔς τὸ βαλαμῆον ἐλθόντος
τοῦ ζάμβου, καί τισιν ἐντυχόντος ἐκείτων φίλων,
καὶ πρὸς τὸν ἄσωτον ἤρηκός, ἔσειε τὴν οἰκίαν
προσδραμῆν, καὶ φακὴν ἔς τὴν χύτραν ἐμβαλόν-
τα ἐψῆσαι, ἐκείνος ἀπελθὼν, κόκκον ἕνα φακῆς
ἔς τὴν χύτραν ἔειβε βαλὼν. ὁ δὲ δὴ ζάμβος ἀμα-
τοῖς φίλοις λουσαμέμος ἐκάλε τούτους σωμαρι-
σήσογτας. προσέειπεν μὲν τοι καὶ ὡς λιτῶς ἐπὶ φα-
κῆ γὰρ ἔσται τὸ δεῖπνον. καὶ ὡς μὴ δειπνῆσαι τοικί

λία τῶν ἐδεσμάτων τὸν φίλον κρίνειν, ἀλλὰ δο-
κιμάζει τὴν προθυμίαν. τῶν δὲ, ἢ ζάβτων, καὶ
πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικομένων, ὁ ζάβθος φησὶ, δὸς
ἔμιν ἀπὸ λουτροῦ ποιῆν ἄσωπε. τοῦ δὲ ἐκ τῆς ἀ-
πορορίας τοῦ λουτροῦ λαβούτος καὶ ἐπιδεδικό-
τος, ὁ ζάβθος τῆς δυσωδίας ἀμασλησθῆς, φάτι
τοῦτο φησὶν ἄσωπε. καὶ ὅς, ἀπὸ λουτροῦ ὡς ἐ-
κείλασας. τοῦ δὲ ζάβθου τῆ παρουσία τῶν φίλων
τὴν ὀργὴν ἐπισχόλιος, καὶ λεκάμην αὐτῷ παρατε-
θῆναι κελεύσας, ἄσωπος τὴν λεκάμην θῆς ἴσα-
το. καὶ ὁ ζάβθος, ὀνυγίπης, κἀκῆμος, ἐπιέταλ-
τά μοι ταῦτα ποιῆν, ὅσα ἂν ἐπιτάξῃς. σὺ δὲ γυνῶ
ὄνκ ἔσπας, βάλε ὕδωρ ἐς τὴν λεκάμην, καὶ γίτορ
τοὺς πόδασμον, καὶ θῆς τὰς ἐμβάδας, καὶ ὅσα
ἐφεξῆς. πρὸς δὴ τῶν ταῖοις φίλοις ὁ ζάβθος ἔφη.
μὴ γὰρ δούλομ ἐπριάμην, ὄνκ ἔστιν ὅπως. ἀλλὰ
διδάσκαλον. ἀμακλιθέρτων τοίμην αὐτῶν, καὶ
τοῦ ζάβθου τοῦ ἄσωπομ ἐρωτήσας, ἢ ἐφῆται ἡ
φακῆ, δοῖδυνκὶ λαβῶν ἐκῆμος τοῦ τῆς φακῆς κό-
κκου ἀπέδωκεν. ὁ δὲ ζάβθος λαβῶν, καὶ οἰηθῆς ἔ-
μεκεν τοῦ πῆραμ λαβῆν τῆς ἐφῆσεως τὴν φακῆν.
δέξασθαι τοῖς δακτύλοις διατρίψας ἔφη. κα-
λῶς ἐφῆται. κόμισον. τοῦ δὲ, μόμον τὸ ὕδωρ κε-
νῶσας τοῖς ἐν τοῖς τριβλίοις καὶ παραθέρτος, ὁ ζάβ-
θος, σὺ ἔστιν ἐ φακῆ φησὶ. καὶ ὅς, ἔλαθες αὐτὴν.

καὶ ὀζάμβος, ἕνα κόκκον ἔφθασας, καὶ ὁ ἄσωπος,
μάλιστα· φακὴν γὰρ ἐρικῶς ἔφθασας, ἀλλ' οὐ φα-
κᾶς, ὃ δὴ πληθωτικῶς λέγεται· ὁ μὲν οὖν ζάμβος
ἀπορήσας τοῖς ὅλοις, ἄνδρες ἐταῖροι ἔφη, οὗτος
ἔς μαγίαν με πρὶ τρέφει· ἔτα στροφὴς πρὸς τὸν
ἄσωπον, ἔπειτα· ἀλλ' ἵνα μὲ δόξω κακὴ δούλε-
τοῖς φίλοις ἐμβρίζη, ἀπελθὼν ὤκησαι πόδας
χοιρῶν τέτταρας· καὶ διατάχων ἔφθασας πα-
ράδες· τοῦ δὲ, ἀπουδῆ τοῦ τοιοῦτου, καὶ τῶν
ποδῶν ἔφομένων, ὁ ζάμβος ἀλόγως βέλων τὴν
τὸν ἄσωπον, αὐτοῦ πρὶ τῶν ἔς χρέαν ἄσοχο-
λουμένων, ἕνα τῶν ποδῶν ἐκ τῆς χύτρας λαβρά-
ως ἀμελόμενος, ἔκρυψε· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ ἄ-
σωπος ἐλθὼν, καὶ τὴν χύτραν ἐπίσκεψάμενος, ὡς
τοὺς τρεῖς μόνους πόδας εἶώρακε, σιωπῆκεν ἐπίβου-
λὴν αὐτῷ τινα γέουγαν· καὶ δὴ καταδραμῶν ἐ-
πὶ τὴν αὐλήν, καὶ τοῦ σιτάομένου χοίρου τοῦ ἕνα
τῶν ποδῶν τὴν μαχάρα πρὶελὼν, καὶ τῶν τριχῶν
φιλόσας, ἔς τὴν χύτραν ἔρριψε· καὶ σιέει τοῖς
ἄλλοις· ζάμβος δὲ δέσας, μή πως ἄσωπος τὸν
ὑφαρεθέμενα τῶν ποδῶν οὐχ ἄρῶν ἀποδράσῃ,
αὐθὺς ἔς τὴν χύτραν αὐτὸν ἐρέβαλε· τοῦ δ' ἄσω-
που τοὺς πόδας ἔς τὸ τριβλίον κενύσας, καὶ
πέμψεν τούτων ἀφαφάμεντων, ὁ ζάμβος, τί τοῦτο
φιστὴν ἄσωπε· πῶς πέμψτε· κακῆμος, τῷ δ' ἄσω-
πος

ρω πόσους ἔχει οὐ πόδας· καὶ ὁ ζάμβος, ὀκτώ·
καὶ ὁ αἰσωπος, ἑσὶν ὡς ἐν ταυθοῖ πέντε· καὶ ὁ σί-
τάνομος χοῖρος μέλει κατὰ τρίπους· καὶ ὁ
ζάμβος πάνυ βαρέως σχῶν, πρὸς τοὺς φίλους φι-
σίη· οὐχὶ μικρῶ πρόθεσιν ἔπειθε, ὡς τάχιςτάμε
πρὸς μαρίαν οὗτος δὴ πρὶ τρίψῃ· καὶ ὁ αἰσω-
πος, Δέσποτα οὐκ οἶδ' ὅτι τὸ ἐκ προαφ' ἐσεῶσθε
καὶ ἀφαιρέσεως ἔς τὸ κατὰ λόγον ποσὸν συγκε-
φαλανούμενον, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα· ὁ μὲν οὖν ζάμ-
βος μηδεμίαν αἰτίαν ἀπρόσωπον ἀρκεῖς μα-
σιγῶσαι τὸν αἰσωπον, ἠούχασε· τῆ δ' ὑπεραία-
τῶν σχολαστικῶν τις πολυτελὲς ἀντιρροσίας δὲ
προν, ὡς ἄλλοις σχολαστικοῖς καὶ τὸν ζάμβον κέ-
κληκεν· ἀωχονόμενον τοῖσιν, ὁ ζάμβος μερίδας
ἐκτῶν παρακείμενων ἀμελόμενος ἐπιλέκτους,
καὶ τῷ αἰσώπῳ ὅτι οὐδὲν ἐφείσῃτι δόνε, τῆ ἀμοού-
σημοι φησὶ πρὸς αὐτὸν ταῦτα ἐπίδος ἀπελθῶν·
ὁ δ' ἀπὸ τῶν κατ' ἐαυτὸν ἐμερόδ, νῦν καιρὸς τίσα-
σθαι μὲν τὴν Δέσποιναν, ἀρθ' ὡς με ἠνίκα μεώρητος
ἦλθον ἐσκωπήεν· ὅφειται τοῖσιν ἢ τῷ Δεσπότημον
ἀμοδ' ἀφικόμενος ὡς ἔς τὴν οἰκίαν, καὶ καθί-
σας ἐν τῷ προδόμῳ, καὶ τὴν Δέσποιναν ἐκκαλέ-
σας, τὴν ἀννρίδα τῶν μερίδων ἐπὶ προθεσιν αὐτῆς
τέθεικε· καὶ φησὶ, Δέσποινα· ταῦτα πάντα ὁ Δεσπό-
της τίπο μφεν ὀνοσὶ, ἀλλὰ τῆ ἀμοούση· καὶ τὴν

κῆρα καλίσσας καὶ ἔπειθ' ἔλθε λύνκωμα φάγε, σοὶ
Γάρ ὁ Δεσπότης ταῦτα ἐπέταξεν δοθῆναι, ἀγὰ μέ-
ρος τῆ κῆρῃ πάντα παρέβαλε. μετὰ δὲ τοῦτο
πρὸς τὸν Δεσπότην πάλιν ἔλθων, καὶ ἐρωτηθεὶς ἔ-
τι ἀρροῦσθαι δέδωκε πάντα, πάντα φησὶ. καὶ ἐγὼ
πῶς ἐμοῦ πάντα κατέφαγε. τοῦ δὲ ἐπαγερομέ-
νον καὶ τί ποτε ἄρα ἐοθίονος ἔλεγεν, ἐκείνος, ἐμοὶ
μὲν φησὶ οὐδοτιοῦν ἔφηκε. καθ' ἑαυτὴν δέ σοι χά-
ριτας ἦδ' ἡμέμτοι γῆν τοῦ ζάμβου συμφορὰν
τὸ πρᾶγμα ποίησαμένη, ἅτε δι' ἀντίθεσιν κν-
ρὸς ἐλέγχθησα τῆ πρὸς τὸν ἄνδρα ἀνοία, καὶ ἐπὶ
πῶσα ἢ μὴν μηκέτι τοῦ λοιποῦ σωοικίσην αὐ-
τῷ, ἔσω παρελθούσα τοῦ κοπιώματος ἐβρήθη. τοῦ δὲ
πότου προκόπτορος, καὶ ζητημάτων πρὸς ἀλ-
λήλους προφηγομένων, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀπορήσαν-
τος, πῶς ἂν γένοιτο μεγάλη ἐν ἀνθρώποις ἀ-
μάχη, ἀσωτος ὅστις ἐστὶν ἔσως ἔπειθ'. ἢ πῶς ἂν οἱ
νεκροὶ ἀνίσταμενοι, τὰ ἑαυτῶν ἀποπέσωσι κτήμα-
τα. καὶ οἱ σχολαστικοὶ γελάσαντες ἔφασαν, νό-
μων ἐστὶν ὀρεώητος. ἕτερον δὲ πάλιν προβέβητος,
ὅτου χάριν τὸ μὲν πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἔλκομε-
νον οὐ βοᾷ, ὃ δὲ χοῖρος ὅτι μάλιστα κράζει, ἀσω-
τος αὐθὺς ἔφη. ὅτι τὸ μὲν πρόβατον κατὰ τὸ ἔω-
θὸς ἀμελγόμενον, ἢ τὸ τοῦ πόκου βάρος ἀποτίθε-
μενον, σιγῆν ἔπειθαι. διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον καὶ

τοῦ σίδηρου ὄρων, οὐδὲν δὲν δὲν ὑποπιάει· ἀλλ' ἐκείνα τὰ σωθήναι καὶ μόνα δοκῆ πείσεισθαι· ὁ δὲ χοῖρος ἄτε δὴ μήτ' ἀμελγόμενος, μήτε κηρόμενος, μὴ δὲ σωθῆ δὴς ἐαυτῷ πρόστι τῶν τοιούτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρκῶν αὐτοῦ μόνων ἐστὶ χρέα, ἐκότως βοᾷ· Τούτων ὄντων ῥιθιέμετων, οἱ σχολαστικοὶ πάλιν ἐπήνεσαν αὐτὸν, τραπέμετες ἕως γέλωτα· πασσαμένου κέρτοι τοῦ πότου, καὶ τοῦ ζάμβου πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπογοσήσαπτος, καὶ τὴν ἰσθακί σωθήτως ὀρμήσαπτος προσλαλῆν, ἐκείνην τοῦτον ἀποσραφῆσα, φησὶ μήμον πλησίον γένη· δόσμοι τὴν προϊκαμον, καὶ ἀπελάσομαι· οὐδὲ γὰρ ἂν μῆμα μὴ σῶ σοὶ τῶν τῶν ἀθῆν· οὐδ' ἀπελθῶν τὴν κῶα κολάκῃ, ἢ πέπομφας τὰς μερίδας· καὶ ὁ ζάμβος ἐκπλαγῆς λέγει, οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐκ ἤρτησέ μοι τὴν κακὸν πάλιν αἰσώπος· καὶ πρὸς τὴν γῶα κα φησὶ, κυρία ἐμοῦ πετωκότος οὐ μεθύεις· τίγρι τὰς μερίδας πέπομφα, οὐχί σοι· μά δι, ἐμοὶ μὲν οὐ φησὶν ἐκείνη, τὴν δὲ κῶι· καὶ ὁ ζάμβος τῷ αἰσώτω κληθῆντι φησὶ· τίγρι δέδωκας τὰς μερίδας κακῆρος τὴν ἀμοούσημοι· καὶ πρὸς τὴν γῶα κα ὁ ζάμβος, οὐδὲν ἔλαβες· κακῆρην οὐδὲν· καὶ ὁ αἰσώπος τίγρι γὰρ ἐκέλευσας δέσποτα τὰς μερίδας δοθῆναι· κακῆρος τὴν ἀμοούσημοι· καὶ ὁ αἰσώπος τὴν κῶα φωνήσας, αὐτῆσοι φησὶν

ἀροφ· ἔγάρ Γωὴ καὶ ἀροφὴ λέγεται· ἀλλ' ἐστὶ λα-
χίστω ἀλγίσασθ, ἀπὶ τὴν λέξιν, λοιδορεῖται, ἀναχω-
ρεῖ· τὴν μέντοι κώα τὴν ἴσην, ἀπέλασον· καὶ οὐκ ἀ-
ναχωρήσεν ἄμ· ἀλλ' ἐπιλαβομένη πάντων αὐτῶν
καὶ φιλοφρόνως σάμψ καὶ σὺν χάριτι τοῦ Δεσπό-
του· ἔδρασε οὕτως ἔπειθ' ἐδέσποτα τῆ γυναικί τας με-
ρίδας κόμισσον, καὶ μὴ τὴν ἀγορεύσῃ· καὶ ὄζαθος,
ὄρας κυρία ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμάρτημα, ἀλλὰ τοῦ
κομίσαντος· ἀνάσχοντοί γαροῦν, καὶ οὐκ ἀπορή-
σω τροφάσειως, δι' ἣν αὐτὸν μασιγώσω· τῆς δὲ
μὴ πειθόμενης, ἀλλὰ λάθρα πρὸς τοὺς ἐαυτῆς γο-
μῆς ἀποχωρησάσης, ἄσωτος ἔπειθ'· οὐκ ὀρθῶς
ἔπειθ' ὡς Δεσποτα, ὡς ἡ κύνωσοι μάλλον ἀροφ,
καὶ οὐχ ἔμὴ Δεσποτα, ἡμερῶν δέ τινων παρωχι-
κῶν, καὶ τῆς γυναικὸς ἀδιαλλάκτου μενούσης,
καὶ τοῦ ζάμβου τῶν προσκλήτων τινας ὡς αὐτῶν
ὡς ἄν ὑποστρέψῃ οἴκαδε πείμψαντος, τῆς δὲ
μὴ ὑπέκῃν θελούσης, καὶ τοῦ ζάμβου δι' αὐτὴν ἔς
ἀθυμίαν πεισόμενος, ἄσωτος προσελθὼν αὐτῶν φη-
σι· μὴ ἀγίῳ Δεσποτα· ἐγὼ γὰρ αὐτὴν αὐρίον ἠκῆν
αὐθαίρετον καὶ ἀπαράλλακτον Δράσω πρὸς σέ·
καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγοράν ἦλθεν· καὶ
ᾤρησάμενος χῆμας καὶ ὄρνιθας, καὶ ἄλλ' ἅπαντα τῶν
πρὸς ἀωχίαν ἐπιτηδέων, βαδίζων τὰς οἰκίας
πρὸς τὴν πόλιν· παρήγοίμην καὶ τὴν τῶν τῆς αὐτοῦ δε-

ποιήσας γυναικῶν οἰκίας, μήτε ταύτην ἔδειξαι
προσποιούμενος ἐκείνων τυγχάνουσαν, μήτε μὴν
ἐν αὐτῇ τῶν δέσποιναν μένουσαν. καὶ δὴ τῆσι τῶν
τῆς οἰκίας ἐκείνης ἐπιτυχῶν, ἠρώτα ἔτι τῶν τῶν
ἔς γάμους χρησίμων οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔχουσιν
αὐτῶ πωλῆσαι. τοῦ δέ, καὶ τίς τούτων ἔχῃ τὴν
χρέαν πωνομένην, ζάμβος φησὶν ὀφιλόσοφος. αὐ-
ρίον γὰρ Ἰωακὶ μέλλῃ σωάπτεσθαι. τοῦ δέ, ἀγα-
βάτος καὶ τῆ Ἰωακὶ ταῦτα τοῦ ζάμβου ὡς ἠκούσεν
ἀγατῆλατος, ἐκείνη σὺ δρόμῳ καὶ σπουδῇ πρὸς
τὸν ζάμβον ἦλθεν αὐτίκα. καὶ αὐτοῦ κατεβόα λέ-
γουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ ταῦτα. ὡς οὐκ ἄν ε-
μοῦ ζώσῃς ὡς ζάμβος ἕτερα γυναικὶ δωκεῖται σωμα-
μοσθῆναι. καὶ οὕτως ἐμήμεν ἐπὶ τῆς οἰκίας δι' αἰ-
σώπου, ὡς καὶ δι' ἐκείνον ἀπεῖρε. μετὰ δὲ ἡμέρας
πάλιν τιναὶ καλέσας ὁ ζάμβος σχολαστικούς ἔς
ἀρίστον, τῶν αἰσώπου φησὶ, ὀφώνησον ἀπελθὼν πᾶν
ὅτι χρηστότατοί εἰσθε καὶ βέλτιστοι. ὁ δέ, ἀπὸ τῶν, κα-
θ' ἑαυτὸν ἔλεγεν, ἐγὼ διδάξω τὸν δεσπότην μὴ μω-
ρὰ διατάττεσθαι. γλώττας οὖν μόνας ἤφους πρι-
άμενος καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθῆσθαι γλώτταν ὀ-
πίην ἐκάστω σὺν ὀζυγάρῳ παρέθηκε. τῶν δέ scho-
λαστικῶν ἔπαμεινάτωρ ὡς φιλόσοφον τὸ πρῶτον
ἔδειξεν, διὰ τὴν τῆς γλώττης πρὸς τὸν λόγον ὑ-
περησίαν, πάλιν αἰσώπος ἐφθασε γλώττας παρέ-

θηκε· καὶ ἄνωγος αὐθιγῶν αὐθιγῶν ἀλλοῦ καὶ
ἄλλοῦ, ὅδ' οὐδὲν ἔτρον ὅτι μὴ γλώττας προυτί-
θη· τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐπιτῶ τῶν τῶν τῆς τροφῆς
ἀγαπακτικῶν, μέχρι τῆς γλώττας ἐπιτῶν,
καὶ ὡς ἕκαστος δὴκίμερας γλώττας ἐπιτῶν τὰς ἕ-
μετέρας ἠλθῆσαμεν· ὅζ' ἀνθος φησὶ πρὸς ὀργῆν,
οὐδέμοι πάρεσιγ' ἔτρον ἀσωπε· καὶ ὅς ὄν δι-
τα· κακῆρος, ὄνκοω ἐν ἐφλάμωσοι κατ' ἀρατομ
ἀνθρώπιον πᾶν ὅτι χρῆστότατόν τε καὶ ἀρίστον ὀ-
φωρῆσαι; καὶ ὁ ἀσωπος, πολλὰς ὁμολογῶσι τὰς
χάριτας μεμφομένωμε φιλοσόφω ἀνδρῶν πα-
ρόντων· τί ἂν οὖν γένοιτο γλώττης χρῆστότερόν τε
καὶ βέλτιον ἐν τῶ βίῳ· πᾶσα γὰρ πᾶσα καὶ
φιλοσοφία δι' αὐτῆς παιδάειαι καὶ διδάσκειαι·
δι' αὐτῆς δύσος· λήψος· ἀγορὰ· ἀσπασμοὶ· ἀ-
φημία· μούσα πᾶσα· δι' αὐτῆς γὰρ οὐκροτοῦ
τα γάμοι· πόλως ἀγορβοῦται· ἀνθρώποι διασώ-
ζονται· καὶ σωελόντι φᾶσαι, δι' αὐτῆς ἄπας ὁ βί-
ος ἕκαστος σωέσθηκεν· οὐδὲν ἄρα τῆς γλώττης ἀμ-
μον· ἐπιτῶν τοῖς οἱ σχολαστικοὶ τὸν μὲν ἀσωπομ
ὀρθῶς λέγειν φάμενοι, ἕκαστην δὲ τὸν διδά-
σκαλον, διελιγύβασιμ' ἕκαστος ἐπ' οἶκον· τῆ δ' ὑ-
περαία πάλιν ἀπὸ μέρων αὐτῶν τὸν ζᾶνον, ἐκ-
ρος ἀπολοῖτο μὴ κατὰ γλώμω αὐτοῦ πᾶσα γεγο-
μένα, ἀλλὰ τοῦ ἀχρήτου δούλου τῆ κακουργία· σὴ

μερον δε διαμέψη τὸ δευτερον . καὶ γὰρ δε παρόν
των ὑμῶν αὐτῷ διαλέξομαι . καὶ καλέσας αὐτὸν ,
πάν ὅτι φωνότατόν τε καὶ χήριστον ὄφωμῆσαι κε
λάφ , ὡς τῶν σχολαστικῶν σὺν αὐτῷ δευτερον
των . ὁδὲ , μηδὲν διατραπέης , πάλιν Γλώσσας ἐπί
στο . καὶ ἐτοιμάσας , ἀνακλιθῆσοι παρέθηκέν . οἱ
δε , πρὸς ἀλλήλους ὑπεφώμω , χοίρφα πάλιν
γλώσσα . καὶ μετὰ μικρὸν αὐθις γλώττας παρέθη
κε . καὶ μάλα αὐθις καὶ αὐθις . Τοῦ ζάμβου δε δυ
σαμασχεῖσαστος , καὶ τί τοῦτο αἰσώπε ἔφρηκός τις
μη πάλιν ἐπέφλάμωσοι πάν ὅτι χρυσότατόν τε
καὶ βέλτιστον ὄφωμῆσαι , ὀυχί πάν ὅτι φωνότα
τόν τε καὶ χήριστον , ὁδὲ , καὶ τί ποτε χήριστον γλώ
ττης ὡ δέασσα . ὀν πόλεις δι' αὐτῆς καταπίπτου
σιν ; ὀνκ ἀνθρώποι δι' αὐτῆς ἀγαροῦνται ; ὀν φά
δι πᾶντα καὶ βλασφημία καὶ ἐπιτορκία δια
ταῦτης πρᾶγονται ; ὀν γάμοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βασι
λῆαι δι' αὐτῆς ἀπαρέπονται ; ὀνχ ὡς κεφάλαιον
ἔφωμῆ , ὀβίος δι' αὐτῆς ἄσπας μνρίων πλιμμελι
μάτων γέμει ; Ταῦτα τοῦ αἰσώπου φασίμενον , τῶν
τις σωμακακίμενων τῷ ζάμβω φησιν . ὀντος , ἔφ μη
πάν σεαυτὸν ἀσφαλίση , ὀνκ ἀν ἄπορος ἔφ μαγι
ας ἀφορμήσοι γενέσθαι . οἶα γὰρ ἔκ μορφῆ , τοιαῦδε
καὶ ἔκ τυχη . καὶ ὀ αἰσώπος πρὸς αὐτὸν . σύμοι δε
κῆς ἀνθρώπου κακεντρεχίστις καὶ πρῆριος ἔφμαι ,

Δεσπότιν παροξύνων κατὰ οἰκέτου· καὶ ὁ ξάμβθος
πρὸς ταῦτα, προφάσειως ἐπιέμενος μασιγῶσα
τὸν ἀθρῶπον, δραπέτα φησὶν, ἐπὶ πρῖεργον ἡ-
παστοῦ φίλον, Διζομοὶ ἀπρῖεργον ἀθρῶπον
ἀγαθῶν· ἐξελθὼν τοῖσιν ἐπιούσης ἐπὶ τῆς λεω-
φόρου ὁ ἀσωτος, καὶ τοὺς παριόντας πρῖσκο-
πῶν, ὁρᾷ τινα ἐφ' ἐνός τόπου ἰκαμὸν χρόνον καθί-
σαντα· ὅν καὶ δοκίμασας κατ' αὐτὸν ἀπράξιμον ἀ-
τινα καὶ ἀπλοῦν ἦναι, προσελθὼν φησὶν, ὁ δεσπό-
τικσε καλῆ σὺ αὐτῷ ἀρίστησαι· καὶ ὁ ἀφροικος ἐκεί-
νος μηδὲν πρῖεργασάμενος, μήτε τίς ἂν ὑπὸ τί-
μος καλῆται, ἤσθηθεν ἕως τῆς οἰκίας· καὶ σὺ αὐ-
τοῖς ὑποδήμασι φάλοισι οὔσιν ἀπέπεσον· ἐρομέ-
νον δὲ τοῦ ξάμβθου τίς οὗτος, ἀσωτος ἦναι, ἀπε-
ρίεργος ἀθρῶπος· καὶ ὁ ξάμβθος ἕως οὗτος ἦναι τῆ
γῶναι κὶ σὺν ποκρίθῃναι αὐτῷ, καὶ ὅτ' ἂν αὐτὸς ἐ-
πιτάτη ποιῆν, ὡς ἂν ἀπροσώπω λόγῳ πληγῆς
τῷ ἀσώτῳ ἐπὶ ἦναι· ἦτα ἐν ἐπικύῳ πάντων
φησὶ· κυρία ὕδωρ ἐπὶ τῆς λεκάμης βαλοῦσα,
τοὺς πόδας τοῦ ζέμου μίψου· Διζομοῖτο γὰρ κα-
τ' αὐτὸν, ὡς πάντως ὁ μὲν ζέμος ἀλαβηθῆσαι, ὁ
δ' ἀσωτος ὡς ἐκείνου πρῖεργον φανέρῳτος πλη-
γῆς λήψεται· ἡ μὲν οὖν βαλοῦσα τὸ ὕδωρ ἕως τῆς
λεκάμης, ἦν τὸν πόδας τοῦ ζέμου μίψουσα· ὁ δὲ
ἰγόνος ταύτης οὔσαν τῆς τοῦ οἴκου δεσπότιν, κατ' ἐ

αὐτὸν ἔφη· Τιμῆσαι με πάντως βούλειαι· καὶ τοῦ
του δὲ χάριν αὐτοχρήματα τοῦ πόδασμον βούλε-
ται γίγται· ἐπεὶ θεραπαισίην ἔχεν ἀμ τοῦ τ' ἐπιπά-
ζαι· προφῆμας οὐ τὸν πόδας, γίγτον κυρία φη-
σι· καὶ γιγάμενος ἀνεκλήθη· τοῦ δὲ ζάμβου κελεύ-
σαίτος οἶμον τῷ ζέμω δοθῆναι πιδῆ, πάλιν ἐκῆμος
διελογίσατο καθ' αὐτὸν, ὡς αὐτὸν μὲν τὸ πρότε-
ρον ἔδει πιδῆ· ἐπεὶ δ' οὐτως αὐτοῖς ἔδοξεν, οὐ-
δὲν ἔργον ἐμοῖ τὰ τοιαῦτα ἐράνηαι· καὶ λαβὼν ἔ-
πιεν· ἀριστοῦτων δὲ, καὶ πηρος ἐδέσματος τῷ ζέμω
παραθεβῆτος, κακῆμον ἐδέως ἐσθίουτος, ὁ ζάμ-
θος τῷ μαγῆρω ὡς κακῶς τοῦ το ἀρῖύσαίτι ἐνεκά-
λη· καὶ μέντοι καὶ ἀποδυθῆναι πηλῆας ἐνεφόρη·
ὁ δ' ἀρότης καθ' αὐτὸν ἔλεγε, τὸ μὲν ἔδεσμα ἀρι-
σταίηται, καὶ οὐδενὸς αὐτῷ δεῖ πρὸς τὸ καλῶς
ἔχην· ἢ δὲ καὶ δίχα προφάσειως βούλεται τὸν
αὐτοῦ δούλον ματιγῶν οἰκοδεσπότης, τί πρὸς
ἐμέ· τοῦ δὲ ζάμβου ἀσχάλλουτος καὶ οὐχ ἡδέως
διακῆμέμον, ἐπεὶ μηδὲν ὁ ζέμος πρὶφργάζετο, τέ-
λος πλακοῦτες ἠέχθησαν· ὁ δὲ ζέμος ἄτε διη μή-
τω πλακοῦτος γάσάμενος, σωράων καὶ σωφ-
λῶν αὐτὸν ὡς φωμὸν ἠόθιε· τοῦ δὲ ζάμβου τὸν
ἀριστοῖον ἀτῖασαμέμον, καὶ τί δήποτε ὦ κατὰ
ρατε φάμενον καὶ μέλιτος δίχα καὶ πεπέρως
τοῦ πλακοῦτας ἐσκάσας, ἐκῆμος ἔφη, ἢ μὲν

ὠμόεσσι ὦ Δέσποτα ὁπλακούς, ἐμέ Τύπτε· ἢ Δ
ουχ ὡς ἔδδ' ἐσκάσσει, μὴ ἐμέ ἀλλὰ τὴν Δέσπο-
ιαν αἰτιῶ· καὶ ὁ ζάμβος, ἢ πρὸς τῆς ἐμῆς τοῦτο γέ-
γογε γυναικός, ζῶσαμ αὐτὴν ἀρτίως κατακάσω·
καὶ πάλιν τὴν Γωαικὶ γὰρ αὐτῷ σὺν ποκρίθηναι Δ
αἰσώτωμ· κελύσσας ὡς κληματίδας ἔς τὸ μέσον
ἀχθῆναι, πυνράμ ἀμῆτε· καὶ λαβόμενος τῆς γυναι-
κός, ἐγένετο τῆς πυνράς ἥσαγε, προσδοκῆσιμος ὡς αὐ-
τὴν ἔς τὸ πῦρ ἐπαφῆναι· Διέτριβε Δέσπως καὶ
πυρὶ ἐβλέπετο τὸν αἰροίκον, ἔτιως ἀμασὰς τοῦτοι
οὐδε τολμήματος ἔρξαι αὐτὸν ἐγχερήσσειν· ὁ Δέ,
καθ' αὐτὸν ὠθίς Διεισκοπῆτο, ὡς αἰτίας μὴ πα-
ρούσης, τί δὴ πῶτε οὕτως ὀργίζεται· ἔτα φησὶν οἱ
κοδέσποτα, ἢ τοῦτο κέκρικας δὴν γενέσθαι, ὑπό-
μνησόμε μικρὸν, μέχρις ἀπ' ἀπελθῶν ἐνέγκωμον
καὶ αὐτὸς ἐξ ἀγροῦ τὴν γυναικα, ὡς ἀμ' ἀμφω κα-
τὰ τὸ αὐτὸ κατακάσσει· ταῦτα τοῦ ἀμ' δρὸς ὁ ζάμ-
βος ἀκούσας, καὶ τὸ τούτου ἀκέραιον καὶ γενησῶ-
ν θαυμάσας, τῷ αἰσώτω φησὶν, ἴδε ἀληθῶς ἀμ-
βρωπος ἀπυρῆρος· ἔχδς τὰ γιγκητήρια λαβῶν αἰ-
σωπε· ἀλὶς ἔχδσοι τοῦ λοιποῦ· τὸ Δ ἐν τῷ ἀνθεμ,
ἐλευθερίας τῆς σῆς ἐπί τῷ ἀξῆ; τῆς δ' ἐπιούσης ὁ ζάμ-
βος ἐπέταξε τῷ αἰσώτω ἔς τὸ βαλαμφομ ἀπελ-
θῆν καὶ σκέψασθαι, ἢ μὴ πολὺς παρέσσι ὄχλος·
βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν λουθῆναι· ἀπὸ τῶν δὲ, ὅσπρα

τη γὸς σωματῆσας, καὶ τοῦ ζάβθου γήους αὐτὸν ὄν
τα, ἤρετο ποῖ πορεύοιτο· τοῦ δὲ, οὐκ οἶδα φημέ
ρον, νομίσας ὁ στρατηγὸς πῶς ἐρώτησιν αὐτοῦ παρ
οὐδὲν λογισθῆναι, ἕως ἔφικτῆν αὐτὸν ἀπαχθῆναι κε
λάδῃ· ἀπαγόμενος τοίμῳ ὁ ἄσωπος ἔκραζεν, ὁ
ρᾶς ὦ στρατηγέ, ὅπως ὀρθῶς ἀπεκρίθω; ἀλλὰ μὴ
προσεδόκησθ, καὶ σωθήσασσι, καὶ ἕως ἔφικτῶν
ἤδη ἀπάτομα· καὶ ὁ στρατηγὸς ἐκπλαγῆς ἐπιτῶ
τῆς ἀπολογίας ἐτοίμῳ, ἀφῆκεν ἀπιέναι· ἄσω -
πος δὲ παραγόμενος ἕως τοῦ βαλαμῆου, καὶ πλῆ
θος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὄχλον, καὶ λίθον ὄρα κα
τὰ τὸ τῆς ἑσόδου μεσάτατον κήμενον· ἐφ' ὃν ἔ -
καστος τῶν ἑσιόντων τὴν καὶ ἐξιόντων τὸν πύδα
προσέπαιε· τοῦτον δὲ εἰς τις ἑσιῶν ἐφῶ λούσα -
σθαι, ἄρας μετέθηκεν· ὑποστρέψας οὖν πρὸς τοῦ δε
σπότου, ἕως κελῆς φησὶ δέσποτα λούσασθαι, ἕνα
ἀνθρώπων ἐν τῷ βαλαμῆῳ τεθέσθαι· καὶ τοῦ ζάβ
θου ἐλθούτος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν λονομένων ἰδόν
τος, καὶ τί τοῦτο ἑσπῶτος ἄσωπε, οὐχ ἕνα ἀνθρώ
πων ἔφης ἑωρακῆναι, ὁ ἄσωπος, γάφησιν· τοῦ γάρ
λίθου ἐκῆνον, τῆν χερὶ δέξας, πρὸ τῆς ἑσόδου
κήμενον ἄρον· ἐφ' ὃν οἱ ἑσιόντες πάντες καὶ ἐξι
όντες προσέπαιον· εἰς δέ τις πρὶν ἢ προσπῆαι -
σαι, ἄρας μετέθηκεν· ἐκῆνον οὖν ἕνα ἀνθρώπων ἕ
πτον ἑωρακῆναι, πρὸ τῆς μεσάτας τῶν ἄλλων· καὶ ὁ ζάβ

θος, οὐδὲν παρὰ τὴν αἰσώπῳ ἀργὸν ἔχει ἀπολογί-
αυ. ἄλλοτε ποτὲ τοῦ ζάβθου ἐξ ἀφείδρου ἐπαγίου-
τος, καὶ πυθομένου τὸν αἰσώπῳ, τί δὴ ποτε οἱ ἀμ-
βρωτοὶ μετ' αἰσώπῳ τὰ τῆς γαστρὸς ἐκκρίμα-
τα βλέπονσι, ἐκέλευσεν ἔφη. κατὰ τὸν παλαιὸν
χρόνον ἀνήρτις τῶν τρυφερώτερον ζώων, πο-
λὴν χρόνον ὑπὸ σπατάλης ἐν ἀφείδῳ ἐκάθητο, ὡς
καὶ τὰς οἰκίας ἐκείναι διατρίβων ἀποσταῖναι φρέ-
νας. ἐξεκέλευσεν οὖν Δεδοικότες οἱ λοιποὶ τῶν
ἀμβρώτων, πρὸς τὰ τῆς γαστρὸς ἀφορῶσι λύμα-
τα, μή πως καὶ αὐτοὶ τοῦτο πεπύθωσι. ἀλλὰ
σοὶ δέασοτα μὴ φοβοῦ. οὐ γὰρ ἔχει φρένας. ἐν
ἡμέρα δέ τιμι συμποσίου συγκροτήσεως, καὶ τοῦ
ζάβθου σὺν τοῖς ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλι-
θεὶς, καὶ τοῦ πότου ἡδὴ ἐπικρατήσας, συ-
χρὰ προβλήματ' ἀμεταξὺ τούτων ἐκαλῆν δέδο-
καὶ τοῦ ζάβθου ἀρζαμένου παρὰ τῆσ' αἰσώπῳ
παρεστῶς ἔφη. δέασοτα ὁ διόνυσος τῆς κέκλιται
κράσεως. τὴν μὲν πρώτην ἡδονῆς. τὴν δὲ δεύτεραν
μέθης. τὴν δὲ τρίτην ὑβρέως. καὶ ὑμῆς οὕτω πε-
πωκότες ἡδὴ καὶ ἠοτέρως, τὰ ἐφεξῆς καταλίπε-
τε. καὶ ὁ ζάβθος ἡδὴ μεθύων φησὶ σιώπα. τοῖς ἐν
ἄδῃ συμβούλαε. καὶ ὁ αἰσώπῳ, οὐκοῦν καὶ ἔχει
ἄδου κατασταθῆσθαι. τῶν δὲ σχολαστικῶν τῶν
πορευθεῖς μένον ἡδὴ τῆ μὲν τὸν ζάβθον ἰδὼν, καὶ

ὄλον ἔπειθ' οἰοσλήγα, καθηγητάφησι, δύναιται
τις ἐκπύειν τὴν θάλατταν ἀνθρώπος; καὶ ὅς, πᾶ
ν μὲν οὖν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ταύτῃ ἐκπύομαι· καὶ
ὁ σχολαστικός, ἢ δ' οὐ δυνήσῃ, τί ποτέ σοι τίμημα
ἐπίρατῳ· καὶ ὁ ζάμβος, τὴν οἰκίαν μου τίθημι πᾶ
σαν· καὶ ἐπὶ τούτοις κατ' ἀθέμενοι τοὺς δακτύλι
ους, τὰς σωθῆκας ἐκύρωσαν· τότε μὲν οὖν διελύ
θησαν· τῇ δ' ὑστέρᾳ πρῶτας ἐξεγερθέντος τοῦ
ζάμβου, καὶ τὴν τε ὄφιν ῥιπαμέμον, καὶ τὸν δακτύ
λιον ἐν τῷ ῥιπιδεῖται μὴ ἰδόμενος, καὶ τὸν αἰσωπο
πρὶ αὐτοῦ πυνόμενον, ἐκείνος, οὐκ οἶδα φησὶ τί
ποτε γέγομεν· ἐν δ' οἶδα μόρον, ὅτι τῆς οἰκίας σου
τοῦ ἀλλότριος γέγομας· καὶ ὁ ζάμβος, ὅτι τί δὴ·
καὶ ὁ αἰσωπος, ὅτι τὴν χθὲς μεθύων, σωέθου τῷ
θάλατταν ἐκπύειν· κατὰ τὰς ὁμολογίας κατέβη
καὶ τὸν δακτύλιον· κακῆρος, καὶ πῶς ἂρ' ἐγὼ μὲ
ζον πρίστω ἔργον δυνήσομαι· ἀλλά σου ῥῖν δέο
μα, ἢ τις σωθῆσις, ἢ τις δημότης καὶ ἐμπόρια,
ζημπαρίσασο καὶ βοήθησον ὄρεγε, ὡς πρὶ ἐμείδαι
ἢ τὰς γε σωθῆκας λύσαι· καὶ ὁ αἰσωπος, πρὶ γέ
σθαι μὲν οὐκ ἐπι· λυθῆσαι δέ τὰς ὁμολογίας ποιή
σω· ἐπεὶ δ' αὖν γὰρ αὐθις τήμερον ἔσται τὸ σωέλθῃ
τε, μηδοτιοῦ φαγῆς ἀφελιάσας· ἀλλ' ἄπρ' ὁμο
λόγησας παροινῶν, τῶν τα καὶ ῥήφωμ λέγε· κέλ
σον μὲν τοὶ ἐρώματα καὶ τράπεζαν παρὰ τῷ ἢ

ἰοματεθῆναι, καὶ παῖδας ἐτοιμοὺς οὖν ἐκπώμα-
σιν ὀρέγησσι τὸ θαλάττιον ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ αὖ
σύμπαντα θεάσθη τὸν ὄχλον σωθεῖν δραμηκότα ἐ-
πί τῆν θέαν, αὐτὸς ἀπαπεισὼν, κέλευσον ἐκτῆς θα-
λάττης πλοηθῆναι τὸ ἐκπώμα. καὶ τοῦτο λαβὼν
ἐν ἐπηκόῳ πάντων ἔπειτ' ὤσωθη κοφύλακι, τίρας
παρ' ὑμῖν πεποιήκαμεν τὰς σωθῆκας. καὶ ὅς ἀ-
ποκριθεῖτασσι, ὡς ὠμολόγησας τῆν θάλασσαν ἐκ-
πίειν. γραφῆς οὖν σὺν πρὸς ἀπάντας, οὕτω φρά-
σον. ἄνδρες σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάντως πλέ-
τους ὅσους ποταμούς ἐκβάλλοιτας ἔστι τῆν θάλα-
σσαν. ἐγὼ δὲ σωθεῖμην μόνη τῷ θαλάττῃ ἐκπι-
εῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιοῦντας ἔς αὐτὴν ποταμούς.
οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρόπρον, ἐπί-
σχέτω τοὺς ποταμούς ἀπάντας. ἔτα δ' ἀθὴν ἐ-
γὼ τῷ θαλάττῃ μόνη ἐκπίομαι. ὁ δὲ ζάμβος
τῷ μέλλονσιν ἐκ τούτου τῆς σωθῆκῆς διάλυσιν
ἴσασθαι γινούσιν, ὑπῆρθη. τοῦ δήμου τοῖσιν παρὰ
τοῦ αἰγιαλοῦ συρράσαστος ἐπὶ θέαν τοῦ πρᾶχθῆσε
σθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ ζάμβου κατὰ τὰ διδασχέμ-
τα πρὸς τοῦ ἀσώπου δράσαστος καὶ ἐπὶ πότος, οἱ
σάμιοι ἀγεβόησαν ἀφιμοῦντες αὐτὸν καὶ θαυμά-
ζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεισὼν τῷ καὶ τα-
τῷ ζάμβῳ, γενικῶς αἴτε ὠμολόγη. καὶ τὰς σωθῆ-
κας ἐδέχτο λῦσαι. ὁ καὶ πεποιήκει ζάμβος, δυνω

• ποῦτος τοῦ δήμου . ἀφ' ἰκομένων δ' αὐτῶν ἐς τὴν
οἰκίαν, ἀσωτος προσελθὼν, τῷ ζάμβω φησὶν . ὁ
πάντα σοὶ τὸν βίον χαρισάμενος, ἐγὼ . ὄνκομαι ἀ-
ζήσιός ἐμι δέ σποτα τυχεῖν ἐλευθερίας ; καὶ ὁ ζάμβος
λοιδόρησας αὐτὸν ἀπήλασε, λέγων, μή γὰρ ὄν βου-
λομένω μοι ἦν τοῦτο πράξαι ; ἀλλ' ἐξελθε πρό τοῦ
πυλῶνος καὶ σκέψαι . καὶ ἰδὼς δύο κορώνας, ἀ-
γαστρίλογοι . ἀσβὸς γὰρ οἰωμένος οὗτος . ἐπεὶ δ' ἐμί-
αμ' ἰδὼς, τοῦτο πομπρὸν . προσελθὼν οὖν ὁ ἀσω-
πος, καὶ συμβαλὼν οὕτω δύο κορώνας ἐπίτινος ἰδὼν
δένδρον καθεζομένης, προσελθὼν τῷ ζάμβω ἀνή-
γχετο . ἐξίοντι δὲ τῷ ζάμβω, ἢ ἕτερα τούτων ἀπέ-
πην . καὶ ὁ ζάμβος θατέρω μόνην, ἰδὼν ἔφη . ὄνκο-
ῖσασμοι κατ' ἀρατε δύο ἑωρακέμαι . καὶ ὅς, ὄν-
τως . ἀλλ' ἢ ἕτερα ἀπέπην . καὶ ὁ ζάμβος, ἐπέλιπέ-
σοι δραπέτα τὸ χλάζην με . καὶ κελὰφ αὐτὸν
γυμνωθέντα τύπτειν . τοῦ δ' ἀσώτου μασητοῦ
μένου, προσελθὼν τις ἐκάλεθ' ἐπὶ τὸ δῆπνον τὸν
ζάμβον . καὶ ὁ ἀσωτος ἐπὶ τυττόμενος ἀμβόη-
σεν . οἴμοι τῷ δύστηνῳ . ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτ' οὐ δικόρωνον
ἰδὼν, τύπτομαι . σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνην, ἐς ἀνω-
χίαν ἀπέφ . ἔωλος ἄρ' ἦν ἢ οἰωροσκοπία . καὶ ὁ
ζάμβος τὸ ἀχίρωσιν αὐτοῦ θαμάσας, πάσασθαι
κελὰφ τυττόμενον . μετὰ δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας
φιλοσόφους καὶ ῥήτορας καλέσας ὁ ζάμβος, ἐκέ-

λάσει τῷ αἰσώπῳ πρότου πυλῶνος σῆμα, καὶ μη
δέγα τῶν ἰδιωτῶν ἔσελθῆν συλχωρήσαι, ἀλλ' ἢ
τοὺς σοφοὺς μόνους. Τῆ δὲ ὥρα τοῦ ἀρίστου κλή-
σας αἰσώπῳ τὸν πυλῶνα, ἐπὶ τοῦ ἐκαθέδῃ. Τῶν κε
κλημένων δέ τιμος ἐλθούτος, καὶ τὴν θύραν κόπτου-
τος, αἰσώπῳ ἐνδοθεν ἔφη, τί σέφῃ ὁ κύνων. ὁ δὲ, νο-
μίσας κύνων κληθῆναι, ὀργισθεὶς ἀνεχώρησεν. ὄν-
τως οὖν ἕκαστος ἀφικνούμενος, ἄσῃς ἀπὸ τῆς σῆ-
μα ὀργῆ, νομίζων ὑβρίζεσθαι, τοῦ αἰσώπῳ ταῦτα
παύσας ἐνδοθεν ἐρωτῶντος. ἐγὼ δ' αὐτῶν κόπτα-
τος, καὶ τί σέφῃ ὁ κύνων ἀκούσαμτος, καὶ τὴν τε κέρ-
κοι καὶ τὰ ὦτα ἀποκριθέντος, αἰσώπῳ αὐτὸν ὀρ-
θῶς δοκιμάσας ἀποκεκρίσθαι, ἀροίζας πρὸς τοῦ
δεσπότῃν ἠγάγε. καὶ φησὶν, οὐδέ τις τῶν φιλοσό-
φων σωμασθιαθῆναι οἱ ἦλθεν ὦ δέσποτα, πλὴν οὐ-
τος μόνος. καὶ ὁ ζάμβος σφόδρα ἠθύμωσε, παρα-
λελογισθῆναι οἰσθῆς ὑπὸ τῶν κληθέντων. Τῆς δ' ὑπε-
ραίας σωμασθῆναι οἱ κληθέντες ἐπὶ τὴν διατρι-
βὴν, ἐνεκάλοιστῶ ζάμβω, φάσκοντες, ὡς εἰσικας
ὦ καθηγητὰ ἐπεθύμησας μὲν αὐτὸς ἐξουδενῶσαι ἡ-
μᾶς. αἰδούμενος δὲ τοῦ σαπρῶν ἐπὶ τοῦ πυλῶ-
νος ἔσπασας αἰσώπῳ, ὡς προσηλακίσαι καὶ κύν-
νας ἡμᾶς ἀποκαλίσαι. καὶ ὁ ζάμβος, ὅσαρ τούτ'
ἔστιν, ἢ ὑπαρ. κακῆμοι, εἴ μὴ εἰρήχομεν, ὑπαρ. καὶ
ἀντάχος μετὰ κληθεὶς αἰσώπῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς σῶ

ὄργη· τοῦ χάριμ τοὺς φίλους ἀτίμως ἀπέστρεψεν,
ἔφη· οὐχὶ σύ μοι Δέσποτα ἐγγέθλω, μή τι ματῶν ἰ
διωτῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν ἔασαι πρὸς τὴν σὴν
σωεληθῆν ἀωχίαν, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς μόρους· καὶ
ὁ ζάμβος, καὶ τίμες οὐ τοι, οὐτῶν σοφῶν; καὶ ὁ αἴσω
πος, οὐδεμίαν μηχανὴν· αὐτῶν καὶ γὰρ κοπιόντων
τὴν θύραν, κάμου ἐνδοθεν ἐρωτῶντος, τί ποτε σέθεν
ὁ κύων, οὐδοςτίσσω αὐτῶν σωῆκε τὸν λόγον· ἐγὼ
Γοῶ ὡς ἀμαθῶν πάντων φαμέτων, οὐδέμα τούτων
ἔσηγαίον, πλὴν τὸν σοφῶς τοῦτον ἀποκριθῆντα
μοι· οὐτως οὖν τοῦ αἰσώπου ἀπολελογημένου,
ὄρθως ἀπαίτες λέγειν αὐτὸν ἐπιφίσαίτο· καὶ με
τ' ἡμέρας πάλιν τινὰς, ὁ ζάμβος ἐπαμέρον τοῦ αἰ
σώπου πρὸς τὰ μνήματα παρεγένετο· καὶ ἀεὶ
ταῖς λάρναξιν ἐπιγράμματα ἢ ἀγαγινώσκων,
ἑαυτὸν ἔτερπε· τοῦ δ' αἰσώπου ἐπιγίγνυται
κεχαραγμένα φοιχθατῶντα ἰδούτος, α·β·Δ·
ο·ε·θ·χ, ἐπιδήξαστός τε τῷ ζάμβω, καὶ ἐρομέ
ρον ἔδρατῶντα ἔδθεν, ἐπιμελῶς ἐκείνος σκετὰ
μενος, οὐχ οἷος τ' ἐγένετο πῶ τούτων ἀρῆν δια
σάφηναι· καὶ ὡμολόγησεν ἀπορῆσαι τοῖς ὅλοις·
καὶ ὁ αἴσωπος, ἢ διατῆς τῆς σήλης ὡδέσπο
τα θησαυρὸν ὑποδέξωσιν, τίμιε ἀμέτη· καὶ ὅσα
βάρος· λήτη γὰρ τῷ ἐλαθερίαν σου, καὶ τὸ ἡμι
οντοῦ χρυσοῦ· τότε ὁ αἴσωπος ἀποσχῶν τῆς σῆ

λης βήματα τέσσαρα, καὶ ὀρύζας, ἀνέλαβέ τε τὸν
θυσσαυρὸν, καὶ ἠνεγκέ τῷ Δεσπότῃ, λέγων, δόσμοι
τῷ ἑπαγγελίᾳ, Δι' ἧς ἄρες τὸν θυσσαυρὸν. Καὶ ὁ
ζάμβος, ὄνχ' ὅσα καμὲ ἔδιδαι, ἢ μὴ καὶ τὸν γοῶ
τῶν σοιχέων μοι φράσῃς. Τὸ γὰρ μαθῆναι τοῦτο, πο
λὺ τοῦ ἀρήματος ἐμοὶ Τιμιώτρῳ. Καὶ ὁ ἄσωπος,
ὁ τὸν θυσσαυρὸν κατορύζας ἐπ' αὐθα, ὡς σοφὸς ἀ
μνηρτὰ σοιχέα διεχάραξε ταῦτα. ἀ καὶ φησὶν. α
ἀποβάς. β, βήματα. Δ, τέσσαρα. ο, ὀρύζας. ε
ἀρήσῃς. θ, θυσσαυρὸν. χ, χρυσίου. Καὶ ὁ ζάμβος,
ἑπὶ Δι' ἠτρ' ὄντως ἐπὶ βολοσῆ καὶ παμοῦργος, ὄν
λήψουσιν τῷ ἐλαθερίᾳ. Καὶ ὁ ἄσωπος, ἀγαγε
λῶ δοθῆναι ὡς Δεσποτα τὸ χρυσιὸν τῷ βασιλεῖ βυ
ζαντίῳ. ἐκείνῳ γὰρ τεταμίαιται. Καὶ ὁ ζάμβος,
πῶθεν τοῦ τ' οἶδα. κακῆμος, ἐκ τῶν σοιχέων. τοῦ
το γὰρ φησὶν. α, ἀπόδος. β, βασιλεῖ. Δ, διομν
σίω. ο, ὄν ἄρες. θ, θυσσαυρὸν. χ, χρυσίου, καὶ ὁ
ζάμβος ἀκούσας τοῦ βασιλέως ἔφη τὸ χρυσιὸν,
τῷ ἄσωτῳ ἔφη. λαβὼν τὸ ἡμίσιον τοῦ ἐρμαίου, ἐ
σύχασον. κακῆμος, ὄν σύμοι μὴ τοῦτο παρέχῃς,
ἀλλ' ὁ τὸ χρυσιὸν ἐπ' αὐθοῖ κατορύζας. καὶ ὅπως,
ἀκουσον. τοῦτο γὰρ λέγῃ τὰ γράμματα. α, ἀνε
λόμενοι. β, βαδίσαντες. Δ, διέλεωθε. ο, ὄν ἄρε
τε. θ, θυσσαυρὸν. χ, χρυσίου. Καὶ ὁ ζάμβος, Δάρφ
φησὶν ἔς τὴν οἰκίαν, ὡς ἀν καὶ τὸν θυσσαυρὸν διέλω

μεθα, καὶ σὺ τῶν ἐλευθερίαν ἀπολάβης· ἐλθόντων
ὄντων, ὁ ζῆλος φοβούμενος τὸ τοῦ αἰσώπου λαλῶν,
ἔς ἑρκτὴν αὐτὸν ἐκέλευσε ἐμβληθῆναι· καὶ ὁ αἰ
σωτος ἀπαγόμενος, τοιαῦτα φησὶν ἔφειν αἰ ὑπο
σχέσε τῶν φιλοσόφων; οὐχ ὅτι γὰρ οὐκ ἀπολα
μβάνω μου τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ ἔς δεσμω
τήριον κελύφει βληθῆναι με· ὁ μὲν ὄντων ζῆλος ἐκέ
λευσε αὐτὸν ἀπολυθῆναι· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη·
πάνυ καλῶς φησ· ἰν' ἐλευθερίας τυχεῖν, σφοδρό
τῆρος γέννη κατήγορος· ὁ δὲ αἰσωτος ἔφη,
ὅτι ποτὲ μὲ ἔχρει κακὸν ποιεῖν ποίει· πάντως καὶ
ἄκων ἐλευθερώσασθε· κατὰ δέ τούς καιρούς τού
τους, σωίτεστέ τι τοιοῦτον ἐν σάμῳ· παρδῆμου
ἐορτῆς ἀγομένης, ἀφῆκε αἶτος κατὰ πᾶσας, καὶ τὸν
δικόσιον ἀρπάσας δακτύλιον, ἔς δούλον κόλ
πον ἀφῆκεν· οἱ μὲν ὄντων σάμιοι θρονηεῖτες, καὶ ἔς
πλήτην πρὶ τούδε τοῦ σημήνου πεισόμενοι τὴν ἀγα
ρίαν, κατὰ ταῦτον ἀθροιστέες, ἤρξαντο δεῖσθαι
τοῦ ζήλου, ἄτε πρώτων τῶν πολιτῶν ὄντος καὶ
φιλοσόφου, σφίσι τὴν κρίσιν τοῦ σημήνου διασαφῆ
σαι· ὁ δὲ, τοῖς ὅλοις ἐπαπορῶν, χρόνον ἤτησε·
καὶ ἀφικόμενος οἰκαδε, πολὺς ἦν ἀθυμῶν καὶ τῆ
λύπη βαπτίζόμενος, οἷα δὲ μηδὲν κρίναι δυνά
μενος· ὁ δὲ αἰσωτος τὴν ἀθυμίαν σωροῖσας τοῦ
ζήλου, προσελθὼν λέγει· τού, χάρις ὦ Δέσποτα

ὄντω διατελεῖς ἀθυμῶν, ἐμοὶ προσανάθου, χαί-
ρην ἔσωντῶ λυτῶσθαι. ἄριον δ' ἔς ἀφορὰν προ-
σελθὼν, ἔπειτοῖς σαμίοις. ὡς ἐγὼ μὲν ὄντε σημε-
ολύτην ἔπαυδάθην, ὄντ' οἰωροσκοπῆν. πᾶς δέ-
μοι πρόσεσι πολλῶν πῆραμ ἔδῶς, αὐτὸς ἕμιν τὸ
ζητούμενον λύσθ. καὶ μὲν αὐτὸς ἐπιτύχων τῆς
λύσεως διαποτα, σὺ τὴν δόξαν ἀποισι τοιοῦτῳ χρέ-
μενος δούλω. ἂν δ' ἀποτύχῃ, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἐν-
τάθειν προστριβήσεται ἕβρις. πῶσθ ὡς ὁ ζᾶμ-
θος, καὶ τῆς ἕστῃας ἔς τὸ θέατρον ἀπαγίησας, καὶ
καταπὰς ἔς τὸ μέσον, κατὰ τὰς ὑποθήκας αἰσώ-
του διελέχθη τοῖς σμελθοῦσιν. οἱ δ' ἀθέως ἠζί-
ου τὸν αἰσώτου κληθῆναι. τοῦ δ' ἀφικομένον καὶ
σάμτος ἐπὶ τοῦ μέσον, οἱ σάμιοι τὴν ὄψιν αὐτοῦ
κατανοήσαντες, ἐρεσχελωῶτες ἐφώμοον, αὐτὴ ἢ ὄ-
ψις σημεῖον λύσθ; ἐκ τοῦ ἀσχροῦ τούτου τίποτε
καλὸν ἀκουσόμεθα; καὶ γελᾶν ἤρξατο. καὶ ὁ αἰ-
σώτος κατὰσῆσας τῆ χερσὶ, καὶ ἰον χίαν αἰτήσας
γυρεῖσθαι, φησὶν. ἄνδρες σάμιοι, τίμου τὴν ὄψιν
σκοπέετε. οὐκ ἔς τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔς τὸν νοῦν ἀπο-
βλέπῃ χρῆ. πολλάκις γὰρ καὶ τῆ φάλη μορφῇ
χρηστὸν νοῦν ἢ φύσις ἐρέθηκεν. ἢ τὴν ἐξωθεν τῶν
κεραμίων μορφῶν σκοπέτε ἕμῃς, ἀλλ' ὄν τὴν ἐν-
τὸς γᾶσιν τοῦ οἴνου. ταῦτα τοῦ αἰσώτου πᾶντες
ἀκουσαντες, ἔλεγον. αἰσώτε, ἔτι δῶσσαι, λέγε

τη πόλιν· καὶ ὅς, μετὰ παρρησίας ἔφη· ἄνδρες
σάμιοι, ἐπεὶ δὴ πρὸς Τύχην φιλόμνηκος οὔσα, δόξης
ἁγῶναι τέθηκε δεσπότη καὶ δούλω, καὶ μὲν ὁ δού-
λος ἠπὼν φανήτοῦ δεσπότη, διὰ ματίγων ἑ-
λάσεται, ἢ δ' ἀμύμων, οὐδὲν ἔλαττον καὶ οὐτω
πληγαῖς ζαυθήσεται, ἢ ἡμῶς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευθε-
ρίας παρρησίαν χαρίσοισθε μοι, ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἀδε-
ῶς τὸ ζήτημένον φράσω· τότε ὁ δῆμος ἀπὸ μιᾶς
γλώττης πρὸς τὸν ζαυθὸν ἐβόων, ἐλευθέρωσον ἄ-
σωπον· ὑπακούσον σαμίοις· χάρισαι τῷ ἐλευθε-
ρίαν αὐτοῦ τῆ πόλιν· ὁ δὲ ζαυθὸς οὐκ ἐπέμει· καὶ
ὁ πρῦτα γὰρ ἔφη, ζαυθεῖ ἢ μήσοι δοκῆ ὑπακούσαι
τῷ δήμῳ, ἐγὼ τῆς δευτέρας ἄσωπον ἐλευθέρωσον
ἅψοινοσάμι· καὶ τότε σοὶ ὁμότιμος ἔσται· τῶντι-
κάτω τοίμῳ ὁ ζαυθὸς ἀνάγκη τὴν ἐλευθέριαν ἀπέ-
δωκε· καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα, ζαυθὸς ὁ φιλόσοφος ἐλευ-
θεροῖ σαμίοις τὸν ἄσωπον· καὶ τούτω πέρασ ὁ
τοῦ ἄσωπου λόγος ἐλήφθη, φημέμου πρὸς τὸν
ζαυθὸν, ὡς καὶ ἄκων ἐλευθέρωσθε με· ἄσωπος
ὡς ἐλευθερίας Τυχῶν, γὰρ ἔς τὸ μέσον, ἔφη· ἄν-
δρες σάμιοι, ὁ μὲν αἶτος ὡς ἴσθε βασιλεὺς τῶν ὀρ-
γίθων ἐσίν· ὅτι δὲ τὸν στρατηγικὸν δακτύλιον οὐ-
τος ἀρπάσας ἀφῆκεν ἔς τὸν δούλου κόλπον, τοῦτο
σημῶσθαι βούλεται· ὅτι τῶν γυναι βασιλείων τίς
βούλεται ὑμῶν τὴν ἐλευθέριαν δουλώσει, καὶ τοὺς

κυρίους νόμους ἀκύρους ἀφῆσαι. ταῦτα οἱ μὲν σά-
μιοι ἀκούσαντες, κατηφῆας ἐπλήσθησαν. μετὰ
δὲ πολὺν χρόνον καὶ Γράμματα παρὰ κροίσου
τοῦ λυδῶν βασιλέως ἤκησαν ἰοίσις, κελύοντα τὸ
αὐτὸ τοῦδε φόρου αὐτῷ παρέχειν. εἰ δὲ μή τι-
θοίητο, πρὸς μάχην ἐτοίμους εἶναι. ἐβουλόσαντο
μὲν οὖν ἅπαντες. ἔδρασαν γὰρ ὑπήκοοι Γερμέσται
τῷ κροίσῳ. σωοῖσιν μάλιστα εἶναι καὶ ἀσωποῖν ἐρω-
τήσαι. κακῆμος ἐρωτηθῆς εἴπε. τῶν ἀρχόντων ἑ-
μῶν γνῶμην δεδωκότων ἕως φόρου ἀπαγωγῆς
ὑπακούειν τῷ βασιλεῖ, συμβουλήν μὲν οὐ δῶς,
λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν. καὶ εἴσοσθε τὸ συμφέρον. ἕκτυ-
χῆ δὴ δύο ὁδοὺς ἔδρασαν ἐν τῷ βίῳ. βατέρων μὲν ἑ-
λαθρίας. ἢς ἕ μὲν ἀρχὴ δύσβατος, τὸ δὲ τέλος
ὀμαλόν. βατέρων δὲ δουλίας. ἢς ἕ μὲν ἀρχὴ ἀ-
πειθήστε καὶ βασίμος, τὸ δὲ τέλος ἐπώδιον. ταῦ-
τα ἀκούσαντες οἱ σάμιοι, ἀγερόθησαν. ἕμεις ἐλά-
θεροι ὄντες, ἐκόρυτες οὐ γινόμεθα δούλοι. καὶ τὸν
πρεσβύτην οὐ σὺν ἑρῶν ἀπέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν
κροῖσος ταῦτα μαθὼν, ἐβουλόσατο πόλεμον κα-
τὰ σάμιων κινήειν. ὁ δὲ πρεσβύτης ἀμνηστικῶς, ὡς
οὐκ ἀμνησθήσει σαμίους ὑπὸ χεῖρα λαβῆναι, ἀσω-
πων παρ' αὐτοῖς ὄντος καὶ γνῶμας ὑποτιθέμενος.
δῶν δὲ μάλλον εἴπερ ὦ βασιλεῦ, πρέσβεις ἀπο-
στέλλας, ἐξαίτησαι παρ' αὐτῶν ἀσωποῖν, ὑποσχόμε

ρος αὐτοῖς ἀπ' αὐτοῦ χάριτας ἄλλαξε δῶσθαι·
καὶ λύσιμ' τῶν ἐπίσπτομένων φόρων· καὶ τότε τὰ
χρ' ὅσοι ἐστὶ τούτων πρὶ ἐμείσθαι· καὶ ὁ μὲν κροῖ-
σος κατὰ ταῦτα πρεσβύτην ἀποσέλας, ἐκδοτοῦ
ἠτὰ τὸν αἰσώτομ· σάμιοι δὲ τούτομ ἐκδοῦσθαι γῶ-
μης ἐγένοντο· αἰσώτος δὲ τούτο μαθῶν, ἐν μέσῳ
δέτης ἀγορᾶς ἔστη· καὶ φησὶν, ἄνδρες σάμιοι, καὶ
γὼ μὲν πρὶ πολλοῦ ποιούμαι παρὰ τοὺς πόδας
ἀφικέσθαι τού βασιλέως· ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἔνα μῦ-
θον εἶπῃν· καθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα,
πόλεμον οἱ λύκοι τοῖς προβάτοις σπῆσαν· τῶν
δὲ κωῶν συμμαχοῦσιν τοῖς θρέμμασι, καὶ τοὺς
λύκους ἀποσοβοῦσιν, οἱ λύκοι πρεσβύτην ἀ-
ποσέλασθε, ἔφασαν τοῖς πρόβασι, ἢ βούλοισι
το βιοῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μηδένα πόλεμον ὑποπέ-
νην, τοὺς κώας αὐτοῖς ἐκδοῦσθαι· τῶν δὲ προβά-
των ὑπ' ἀμοίας πρὸς εἶπῃν, καὶ τοὺς κώας ἐκδε-
δωκότων, οἱ λύκοι τούσδε κώας διεσπάρξαν,
καὶ τὰ πρόβατα ῥᾶστα διέφθησαν· οἱ σάμιοι τοί-
γῳ τὸ τοῦ μύθου βούλημα σπυροῦσασθε, ὄρμισαν
μὲν παρ' ἑαυτοῖς κατασχῆν τὸν αἰσώτομ· ὁ δὲ
ὄνκ' ἠέσχετο· ἀλλὰ τῷ πρεσβύτῃ σωμαποπλά-
σας, πρὸς κροίσον ἀπέη· ἀφικομένων δ' αὐτῶν
ἐς λυδία, ὁ βασιλεὺς ἐστὶ προσην αὐτοῦ σάμια
τὸν αἰσώτομ θεασάμενος, ἠγαγάκησε λέγων, ἰ-

Δε ποταπὸν ἀνθρώπιον ἐμποδῶμοι γέγομεν ἡ-
σοῦν ὑποτάξα τσοῦτην . καὶ ὁ αἰσῶπος, μέγιστε
βασιλᾶ ; ὄν βία ὄν δὲ ἀνάγκη πρὸς σὲ παρεῖγο
μῶ . ἀλλ' ἀνθαίρετος πάρημι . ἀνάσχον δέμου μι
κρὸν ἀκοῦσαι . ἀνήρτις ἀκρίδας συλλέγων καὶ ἀ-
ποκτιμῦς, εἶλε καὶ τέττιγα . ἐπὶ δὲ κάκῆμον ἡ-
βούλετο κτῆμα, φησὶν ὅτι τέτιξ . ἀνθρώπε μή με
μάτην ἀέλῃς . ἐγὼ γὰρ οὔτε στάχῳ βλάπτῳ, οὔτ'
ἄλλοτι τῶν ἀπαίτωνσε ἀδικῶ . Τη κινήσῃ δὲ τῶν
ἐμεμοὶ ἡμέρων ἡδὺ φθίβομαι, τέρπων τὸν ὄδοι
πόρον . φωνῆς ὡς παρ' ἐμοὶ πλέον ὄν δὲν ἀρή-
σῃς . κάκῆμος ταῦτα ἀκούσας, ἀφῆκεν ἀπίεμα .
καγὼ γοῶν ὡ βασιλᾶ τῶν σῶν ποδῶν ἀππῶμαι,
μή με ἔκη φοράσῃς . ὄνδὲ γὰρ οἷος τ' ἐμὶ ἀδικῆ-
σαι τινα . ἐν ἀτελέσῃ δὲ σώματος γενναῖον φθίβο
μαι λόγον . ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας ἅμα καὶ οἰ-
κλήρας αὐτὸν, ἔφη . αἰσῶπε, ὄνκοῦ ἐγώ σοι δίδω
μι τὸ ζῆν, ἀλλ' ἡμοῖρα . ὁ γοῶν θέλῃς, αἶψα καὶ λή-
τη . καὶ ὅς, δέομαῖσον βασιλᾶ, διαλλάγῃσι σα-
μίοις . τοῦ δὲ βασιλέως ἐπὶ ὄντος, διήλλαγμα,
πεσοῦν ἐκῆμος ἐπὶ τὴν γῆν, χαρὶ τῶστε αὐτῶ ὡμο-
λόγη . καὶ μετὰ τοῦτο τοῦς οἰκῆρους συγγραφέμε-
ρος μύθους, τοῦς μέχρι καὶ νῦν φερομένους παρὰ
τῷ βασιλεῖ κατέλιπε . δεξάμενος δὲ παρ' αὐτοῦ
γράμματα πρὸς σαμίους, ὡς ἔρεκεν αἰσῶπον τοῦ

τοῖς Διήλλακται, καὶ δῶρα πολλὰ, πλάσας ἔ-
παρήλθον ἕως ἁμοῦ. οἱ μὲν οὖν σάμιοι τοῦτο γι-
δόντες, σέμματα ἐπὶ αὐτῷ προσήνεγκαν. καὶ χο-
ροὺς ἐπὶ αὐτῷ σवेशίσαντο. ὃ δ' αὐτοῖς τάτε τοῦ
βασιλέως ἀπέγραψεν ἑτάματα. καὶ ἀπέδραζεν ὡς
τὴν ἕως αὐτῶν γενομένων παρὰ τοῦ δήμου ἐλάθε-
ρίαν, Ἐλάβρία πάλιν ἠκέφατο. μετὰ δὲ τοῦτο
τῆς γήσου ἀπάρας, πρὶν ἢ τὴν οἰκονομίαν, τοῖς ἀ-
παταχοῦ τῶν φιλοσόφων διαλεγόμενος. ἀφι-
κόμενος δὲ καὶ πρὸς βαθυλῶνα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ
σοφίαν ἐπέδραζόμενος, μέγας παρὰ τῷ βασιλεῖ
λυκίρῳ ἐγένετο. κατέκρημον γὰρ τὸν χρόνον
οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους ἐφήμῳ ἔχοντες, καὶ
τέρψεως χάριν προβλήματα τῶν σοφιστικῶν
πρὸς ἀλλήλους γράφοντες ἔπεμπον. ἀπὸ οἱ μὲν
ἐπιλυόμενοι, φόρον ἐπὶ ῥιπτοῖς πρὸς τῶν πεμ-
πόντων ἐλάμβανον. ἢ δὲ μὴ, τοὺς ἴσους παρὰ
χρον. ὃ τοῖσιν αἰσώπρος τὰ πεμπόμενα τῶν προ-
βλημάτων λυκίρῳ σωῶν ἐπέλνε. καὶ ἀδοκίμη
ἐποίησεν τοῦ βασιλέα. καὶ αὐτὸς δὲ διὰ λυκίρου ἔτε-
ρα τοῖς βασιλεῦσιν ἀπέπεμπε. ὡν ἀλύτων με-
ρόντων, φόρον ὁ βασιλεὺς ὅτι πλέθρον ἕσπερα-
πην. αἰσώπρος δὲ μὴ παδοποιήσασαμενος, ἐμάτι-
γα τῶν ἀλίσκων ἔργον τὴν κλησίαν ἕσπεποίησάτοτε.
καὶ ὡς γνήσιον παῖδα τῷ βασιλεῖ προσεμίγκας,

σωθέντες· μετὰ δὲ πολὺν χρόνον τοῦ ἔργου τῆ
τοῦ θεμένου παλλακῆ συμφθαρέντος, ἄσωτος
τοῦτο γένος, ἀπελάμην ἔμελλε τῆς οἰκίας· ὁ δὲ,
τῆ κατ' ἐκείνου ὀργῆ ληφθῆς, ἐπιστολήν τε πλάσα
μενος παρ' αἰσώπου Διήσκου πρὸς τοὺς ἀπίσοφι-
ζομένους λυκίω, ὡς αὐτοῖς ἔτοιμός ἐστι προστίθε-
σθαι μάλλον ἢ τῷ λυκίω, τῷ βασιλεῖ ἐνεχθίσειν,
τῷ τοῦ αἰσώπου ταύτῃ σφραγισάμενος δακτυ-
λίω· ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ τε σφραγίδι πεφασῆς, καὶ
ἀπαραιτήτῃ ὀργῆ χρησάμενος, παραχρήμα τῷ
ἐρμίπῳ κελιάς μὴδ' ἐξείασαί τε, οἷα δὲ προ-
δοτῆ διαχθρίσασθαι αἰσώπῳ· ὁ δὲ ἐρμίπῳ
φίλοστε ἢ τῷ αἰσώπῳ, καὶ τότε διτόν φίλον ἐπέ-
δεξεν· ἐπιγί γὰρ τῶν τάφων μὴδεμὸς ἐδότος
κρύψας τὸν ἀνθρώπῳ, ἐν ἀπορρήτοις ἔτρεφεν·
ἔμμος δὲ τοῦ βασιλέως κελιάσαί τε, πᾶσαί τε
διοικήσιμ' αἰσώπῳ παρέλαβε· μετὰ δὲ τινα χρό-
νον μεκτεμαβῶ βασιλεὺς αἰγυπτίωμ πυνθόμενος αἰ-
σώπῳ τεθνηκέναι, πέμψεν λυκίω παραχρήμα ἐ-
πιστολήν, οἰκοδόμους αὐτῷ ἀποσφῆλαι κελιάου-
σαν· οἱ τῶν ὀργῶν οἰκοδομήσουσι, μή τ' οὐρανοῦ μή-
τε γῆς ἀπτόμενον· καὶ τὸν ἀποκριθόντα ἀφ'
πρὸς πᾶσ' ὅσα ἀν' ἐρωτῶσι· καὶ τοῦ το ποιήσαν-
τα φόρους ἐσπράττειν· ἡ δὲ μὴ, κατατίθεσθαι·
ταῦτα τῷ λυκίω ἀγαγῶσθαι, ἀθυμίαν ἐτίβα

λε μηδεγος των φίλων δαμαμένον το πρόβλημα
το πρι του πύργου σωθῆναι . ο μέγτοι βασιλέως
καί κίονα της έαυτου βασιλέας έλεγεν απολωλε
κέφα τον άσωτον . έρμισπος δε την του βασι
λέως δια άσωτον λυτω μαθων , προσηλθετετω
βασιλε . και ζην εκδημον ανηγελιστατο , προαφς αυ
του δε χαριμ αυτον ουκ αφηλεν , εδως ως μεταμε
ληση ποτετω βασιλε της αποφάσεως . του δε βα
σιλέως διαφεροντως επι του τοις ηοδέγτος , άσω
πος ρυσων και αυχμων όλος προσωέχθη . και
του βασιλέως ως εδην αυτον , δακρύσαγτος , και
λουσαθαίτε και της άλλης επιμελέας άζιωθη
και κελάσαγτος , άσωπος μετα του το και υπέρ
ων και ηορήθητας αιτίας απεσκάασατο . εφ ος
και του βασιλέως τον εγγον αμαιρη μέλλοντος , ά
σωπος αυτω σνιγμώ μω ητήσατο . έσομένως δε
του τοις ο βασιλέως την του αγν πίου επιστολιώ
τω άσωτω επέδακεν αγαγῶναι . οδ αυτίκα τω
λύσιμ σωθῆς του προβλήματος , έγέλασέτε και αγ
τιγράφη εκέλασεν . ως επηδαν χημων παρέλ
θη , πεμφθῆναι του σιε τον πύργον οικοδομήσογ
τας , και τον αποκρινούμεγον προς τα έσρωτώ
μενα . ο βασιλέως ουω τους μέν αγν πίους πρέσο
βης απέσφλεν . άσωτω δε τω έζαρχης διαοικη
σιγ ενεχθρίσεν άπασα , εκδοτον αυτω παρα

δούς καὶ τὸν ἔγγον· ὃ δὲ ἀσωτος παραλαβὼν τὸν
ἔγγον, οὐδὲν ἀνδρῶν αὐτὸν ἔδρασε· ἀλλ' ὡς ἦν πάλιν
προσχῶν, ἄλλουσι καὶ τούτους ὑπέβη τους
λόγους· Τέκνον, πρὸ πάντων, σέβου τὸ θεῖον· τὸν
βασιλέα Δεΐμα· καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖσ σου δὴνόν
σε αὐτὸν παρασκάδαζέϊνα μὴ καταφρονώσισου·
τοῖς δὲ φίλοις πρῶτον καὶ ἀμετάδοτον, ὡς ἀγνοῦ
σέρονσοι μάλλον γίμεσθαι· ἐτί τους μὲν ἐχθροὺς
μοσῆν ἔυχον καὶ πένεσθαι, ὡς μὴ οἴουσι εἴμαι λυ-
πώσῃ· τους δὲ φίλους κατὰ πάντα ἀπράτην
βούλον· ἀφ' τῆ γυναικίσου χρηστῶς ὁμίλῃ· ὅπως
ἑτέρου ἀνδρὸς πρῶτον μὴ ζήτησι λαβῆν· κοῦφορ
γάρ τὸ τῶν γυναικῶν ἐστὶ φῦλον· καὶ κολακάζόμε-
νον ἐλάττω φρονεῖ κακά· ὁξείαν μὴ πρὸς λόγον
κλῆσαι τὴν ἀκοήν· τῆς δὲ γλώττης ἐκράτης ἴσο·
τοῖς ἀπράττουσι μὴ φθόνῃ, ἀλλὰ σὺν χαρῇ· φθο-
ρῶν γὰρ σε αὐτὸν μάλλον βλάψῃ· τῶν οἰκείων σου
ἐπιμελῶν· ἵνα μὴ μόρον ὡς δεασότησε φοβώμ-
ται, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνεργέτω ἀδωῖται· μὴ ἀσχύον
μαρθάνῃ ἀφ' τὰ κρήττω· τῆ γυναικὶ μηδέποτε πι-
σάσης ἀπύρρητα· ἀφ' γὰρ ὅπλιζέται πώσσου κν-
ρίασθ· καθ' ἡμέραν καὶ εἰς τὴν ἀύριον ἀποταμι-
άου· βέλτιον γὰρ τελευτῶντα ἐχθροῖς καταλά-
ψαι, ἢ ζῶντα τῶν φίλων ἐπιδιδῆσθαι· ἀπρόσηγο
ρος ἴσο τοῖς σωματῶσιν, εἰδῶς ὡς καὶ τῶ κνμαρίω

ἄρτον ἰούρα προσπορίζε· ἀγαθὸς γεγόμενος
μη μεταρσέ· ψίθυρον ἄνδρα ἐκβαλε σῆς οἰκίας·
τὰ γὰρ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα καὶ τραπτόμενα ἐτέ-
ροις φέρων ἀμαθήσθ· τράπτε μή τὰ λυπώσουσά-
σε· ἐπὶ δὲ τοῖς συμβάμενοι μη λυπῶν· μήτε πο-
νηρὰ βουλόσθ ποτέ, μήτε Τρόπους κακῶν μιμή-
σθ· Τουτοῖς τοῦ αἰσώπου τὸν ἔργον μου θέσασαυτος,
ἐκείνος τοῖστέ λόγοις καὶ τῆ οἰκία σωθήσθ οἷα τι-
γὶ βέλθ πληθῆς τὴν ψυχὴν, μετὸν πολλὰς ἡμέρας
τὸν βίον κέτηλαζεν· αἰσώπος δὲ τὸν ἰζάλας
πάντας προσκαλεσάμενος, αἰτῶν γεοπὸν τέτρα-
ρας συλληφθῆναι κελύθ· συλληφθέντας οὖν ὄν-
τως ἔβρεψεν ὡς λέγεται καὶ ἐπαδάσεν, ὅτρη ὄν
πάντῃ με πειθόμενον ἔχε, ὡς πᾶδας διὰ θυλά-
κων αὐτοῖς προσηρτημένων βασάζοντας ἔς ὑ-
ψος ἀρεσθαι· καὶ οὕτως ὑπικόουσι τοῖς πασιγ ἔ-
να, ὡς ὅπου τρη ἄν ἐκείνοι βούλοιντο ἵπασθαι,
ἄπτε ἔς ὑψος, ἄπτε ἔς γῆν χαμάζε· τῆς δὲ χθμε-
ριμῆς ὥρας παραδραμόσης, καὶ ἠρος διαγελά-
σαυτος, ἀπάντα τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν συσκάασάμε-
νος αἰσώπος, καὶ τούστέ πᾶδας λαβῶν καὶ τὸνς
ἄετὸνς, ἀπῆρην ἔς ἀγυπτον, πολλῆ φαντασία
καὶ δόξη πρὸς κατὰ πληζιντῶν ἐκεί κεχρημένος·
μεκτεναβῶ δ' ἀκούσας παραγεγομέναι τὸν αἰσώ-
πον, ἐμήδρα μα φησὶ τοῖς φίλοις, μεμαθηκῶς αἰ

σωτων τεβηκίμα . Τη δ' ἐπιούσῃ κελύσσας ὁ βασι-
λεύς πάστας τούς ἐπέλεθ' ἀλάκας πριβαλέσθαι
στολάς, αὐτός ἐρίαν ἐμεδύσατο . καὶ διάδημα, καὶ
διάλιθον κίταριον . καὶ καθεσθῆς ἐφ' ὑψηλοῦ δι-
φρον, καὶ τὸν ἄσωπον ἔσαχθῆναι κελύσσας, τίμη
με ἔκαστος ἔσελθόντι φησὶν ἄσωπε καὶ τούς σὺ
ἐμοί . καὶ ὅς, σὲ μὲν ἠλίω ἐαρινῶ, τούς δὲ πρισι-
τούτους ὠραίοις σάχνοι . καὶ ὁ βασιλεύς θαυμά-
σας αὐτὸν, καὶ δάροισ ἐδεξιώσατο . Τη δὲ μετέκθ-
νην ἡμέρα πάλιν, ὁ μὲν βασιλεύς λακκοῖά τῳ ἐρ-
σκασάμενος, τοῖς δὲ φίλοις φοινικῆς κελύ-
σσας λαβῆν, ἔσελθόντα τὸν ἄσωπον, τὴν προτέ-
ραν ἄθις πᾶσιν ἐτύβετο . καὶ ὁ ἄσωπος, σὲ μὲν
ἔπειν ἔκαστω ἠλίω . τούς δὲ πρισιτούτους ἀκτι-
σί . καὶ ὁ γενετραβῶ, οἶμαι μηδὲν ἔχειν λυκῆρον
πρὸς τὴν ἐμὴν βασιλῆαν . καὶ ὁ ἄσωπος κηδία-
σας, μὴ ἀχερῶς οὕτω πρισιτέκθρον λέγεσθαι βασι-
λῆν . πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμέτρον ἔθρος ἐ ὑμῶν ἐπι-
δακρυμένη βασιλῆα, δίκῳ ἠλίου σελαῖς . ἔδ' ἐ-
λυκῆρω παραβληθῆν, ὃν δὲν ἂν δέοι μὴ τὸ φῶς
τοῦτο ζόφον ἀποδέχθῆναι . καὶ ὁ γενετραβῶ τὴν
τῶν λόγων ἀστοχίαν ἐκπλαῖς, ἠνεγκας ἡμῖν ἔ-
φη τούς μέλλοντας τὸν πύργον οἰκοδομῆν . καὶ
ὅς, ἔτοιμοί εἰσιν, ἔμῳρον ὑποδέξῃς τὸν τόπον .
μετὰ τοῦτο ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως ὁ βασιλεύς

ἐπὶ τὸ πεδίον, ὑπὲρ δὲ ζε διαμετρήσας τὸν χώρον·
ἀγαθῶν τοίμων ἄσωτος ἐπὶ τὰς ὑποδοχθεύσας
τοῦ τόπου βωμίας τέτταρας τὸν τέτταρας τῶν ἀε-
τῶν, ἅμα τοῖς πασι διατῶν θυλάκων ἀπικτημέ-
ροις, καὶ οἰκοδόμων τοῖς πασι μετὰ χήρας δόνε
ἐργαλῆα, ἐκέλευσεν ἀμαπῆναι· οἱ δὲ πρὸς ὕψος
γυρόμενοι, δότε κμῖν ἐφόρουσιν λίθους· δότε κογι-
αμ· δότε ξύλα· καὶ τ' ἄλλα τῶν πρὸς οἰκοδομίαν
ἐπὶ τῆδ' ἰων· ὁ δὲ μεκτεναβῶ τὸν παῖδα θεασάμε-
ρος ὑπὸ τῶν ἀετῶν ἔς ὕψος ἀμαφερομένους, ἔφη·
πόθεν ἐμοὶ πῆνηοὶ ἀθρωτοί· καὶ ὁ ἄσωπος, ἀλ-
λά λυκῆρος ἔχῃ· σὺ δὲ θέλῃς ἀθρωτος ὡς ἰσοθέ-
ω ἐρίζῃ βασιλῆ; καὶ ὁ μεκτεναβῶ, ἄσωπε, ἦ τῆ-
μα· ἐρήσομαι δέ σε· σὺ δὲ μοι ἀποκρίνα· καὶ φη-
σιν, ἴσομοι θῆλῃαι ὧδε ἴπσοι· αἰτῆρ ἴση δ' ἀγ' ἀ-
κούσωσι τῶν ἐν βαβυλῶν ἴπσων χρεμῆτιζόντων,
ἀβυς συλλαμβάγουσιν· ἴσοι πρὸς τοῦτο πάρε-
στῆ σοφία, ἐπὶ δὲ ζε· καὶ ὁ ἄσωπος, ἀποκρινοῦ-
μαι σοὶ ἄριον βασιλῆ· ἐλθὼν δ' οὐ κατήγετο, ἀ-
λουρον τοῖς πασι ἐκέλευσε συλλαβῆν, καὶ συλ-
ληφθῆναι δημοσίᾳ πρὶ ἀγῶσαι ματιζόμενον·
οἱ δὲ αὐγύπσιοι τὸ ζῶον σάόμενοι, ὄντω κακῶς
πάσχον αὐτὸ θεασάμενοι, σμῖ δ' δραμον· καὶ τὸν αἰ-
λουρον τῆς χήρως τῶν ματιζούτων ἐκπάσαντες,
ἀμαγέλλουσιν ὡς τ' ἀχος τῶ βασιλῆ τὸ πάθος· ὁ δὲ

καλίσας τὸν αἰσώπῳ, οὐκ ἴδης φησὶν αἰσώπῳ,
ὡς θεὸς σεβόμενος παρ' ἡμῖν ἄλουργος; ἴνα
τί γοῶν τοῦτο πεποιήκας. καὶ ὅς, λυκῆρον τὸν
βασιλέα ἠδίκησεν ὡ βασιλᾶ τῆς παρελθούσης
μνηστὸς οὗτος ὁ ἄλουργος. ἀλεκτρύονα γὰρ αὐτοῦ
πεφόναικε μάχιμος καὶ Γεργαῖον, προσέτι Γεμῆν
καὶ τὰς ὥρας αὐτῷ τῆς μνηστὸς σημάμορτα. καὶ ὁ
βασιλεὺς, οὐκ ἀσχήν φά δόμενος αἰσώπῳ; πῶς
γὰρ ἐν μιᾷ μνηστὶ ἄλουργος ἀπ' αἴγυπτον ἠλθεν εἰς
βαβυλῶνα. κακῆρος μεθ' ἰάσας φησὶν. καὶ πῶς
ὡ βασιλᾶ ἐν βαβυλῶνι τῶν ἰστωγν χρεμειζόν
των, αἰ ἐνθάδε θήλῃαι ἰστωγοι συλλαμβάνουσι. ὁ
δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας, τὴν φρόνησιν αὐτοῦ
ἐμακάρισε. μετὰ δὲ ταῦτα μεταστειφάμενος ἀφ'
ἡλίου πόλεως ἀνδρας ζήτημάτων σοφιστικῶν ἐπι
σίμορας. καὶ πρὶ τοῦ αἰσώπου διαλεχθῆς αὐτοῖς
ἐκάλεισεν ἅμα τῷ αἰσώπῳ ἐπ' ἀνωχίαν. ἀνακλιθῆν
θέλω ὡν αὐτῶν, τῶν ἡλιουπολιτῶν τις φησὶ πρὸς
τὸν αἰσώπῳ. ἀπετάλλω παρὰ τοῦ θεοῦ μου πάν
σιν τιμὰ πυνθέσασου, ὡς ἀγ' αὐτὴν ἐπιλύσι. καὶ ὁ
αἰσώπος, φάθη. θεὸς γὰρ παρὰ ἀνθρώπων οὐ
δαὲν δίδται μαθῆν. σὺ δ' οὐ μόνον σαυτοῦ κατηγο
ρῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ θεοῦ σου. ἔτρεος πάλιν ἔειπεν.
ἔστ' ἡμῶς μέγας. καὶ ἐν αὐτῷ σῦλος δώδεκα πό
λεις ἔχω. ὡν ἕκαστη τριάκοντα δοκοῖς ἐστῆσται.

τούτουσ δὲ πρῆϊασί δύο γυναικες· καὶ ὁ ἄσω-
πος ἔφη· τοῦτο τὸ πρόβλημα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐ-
πιλύσονται πάντες· μαὸς μὲν γάρ ἐστιν οὗτος ὁ
κόσμος· ἄνθρωπος δ' ὁ ἐγγύατος· αἱ δὲ πόλεις οἱ μῆ-
ρες· καὶ δοκοῖ αὐτῶν ἡμέραι· ἡμέρα δὲ καὶ
ἡμέρα, αἱ δύο γυναικες, αἱ παραλλάξ ἀλλήλας δέ-
χονται· τῆ δὲ ἐφεξῆς ἡμέρα συγκαλέσας τοὺς φί-
λους ἀπαντας ὄρεκτεμαβῶ, φησί· διὰ τοῦ ἄσω-
που τοῦτον ὀφλήσομεν φόρους τῷ βασιλεῖ λυκί-
ρω· εἰσδέτις αὐτῶν ἔφη· κελύσομεν αὐτῷ προ-
βλήματα φράσαι ἡμῖν, πρὶ ὧν οὐτ' οἶδομεν ὄντ'
ἠκούσαμεν· καὶ ὅς, ἀρίστην πρὶ τούτου ἡμῖν ἀπο-
κρινοῦμα· ἀπελθὼν οὖν καὶ σιωπάζαμενος γραμ-
ματῆρον, ἐν ᾧ πρὶ ἔχει ὀρεκτεμαβῶ, ὁμολογῶν χί-
λιατάλαγτα τῷ λυκίρω ὀφείλην, πρωίας ἐπαμει-
βῶν, τῷ βασιλεῖ τὸ γραμματῆρον ἐπέδωκεν· οἱ δὲ
τοῦ βασιλέως φίλοι πρὶ ἀνοιχθῆναι τὸ γραμμα-
τῆρον, πάντες ἔλεγον· καὶ ἔδομεν τοῦτο καὶ ἠκού-
σαμεν· καὶ ἀληθῶς ἐπιστάμεθα· καὶ ὁ ἄσωπος,
χάρην ἡμῖν οἶδα τῆς ἀποδόσεως ἔρεκεν· ὁ δὲ ὄρε-
κτεμαβῶ τὴν ὁμολογίαν τῆς ὀφείλης ἀναγγέλλων, ἔ-
φη· ἐμοῦ λυκίρω μηδὲν ὀφείλοντος, πάντες ἡ-
μέρας μαρτυροῦτε; κακῆμοι μεταβαλόμεντες, ἔφθον·
οὐτ' ἔδομεν οὐτ' ἠκούσαμεν· καὶ ὁ ἄσωπος, καὶ ἔ-
παυθ' οὕτως ἔχθ' ἔλνυται τὸ ζήτούνμενον· καὶ ὄρε-

κτεναβῶ πρὸς ταῦτα · μακάριός ἐστι λυκῆρος τοι
αὐτῷ σοφίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ κεκτημένος ·
τούς οὖν συμφωνήσας φόρους παραδόντας τῷ αἰ
σώπῳ, ἐν ἑρήνῃ ἀπέστειλεν · αἰσωπος δ' ἔς βα
βυλῶνα παραγερόμενος, διεξήλθε τε λυκῆρω τὰ
ἐν αἰγύπτῳπραχθέντα πάντα, καὶ τὸν φόρον
ἀπέδωκε · λυκῆρος δ' ἐκέλευσεν ἀνδριάτα χρυ
σοῦ τῷ αἰσώπῳ ἀματεθῆναι · μετὰ δ' οὐ πολὺν
χρόνον αἰσωπος ἔς ἐλλάδα ἐβουλόσατο πλά
σαι · καὶ δὴ τῷ βασιλεῖ σιωτάζαμενος ἀπεδήμησεν
ὄρκον δόντας αὐτῷ πρότρον, ἢ μὴ ἐπαμῆξεν ἔς βα
βυλῶνα, κακῆ τοῦ λοιποῦ διαβιώσῃ · πρῆϊον
δὲ τὰς ἐλλωίδας πόλεις, καὶ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐ
πιδεικνύμενος, ἦλθε καὶ ἔς δελφούς · οἱ δὲ δελ
φοὶ, διαλεγόμενον μὲν ἠκροῶντο ἠδέως · τιμῆς
δὲ καὶ θεραπείας ἔς αὐτὸν ἔδρασαν ὀνδοσιῶν · ὁ
δὲ πρὸς αὐτοὺς ὑπολαβὼν ἔφη · ἄνδρες δελφοί,
ἔσθ' ὅμοιοι ζύλω ὑμᾶς ἑκάστην τῶ ἐν βαλαῶνι φε
ρομένῳ · κακῆ γὰρ ὀρώητες ἐκ πολλοῦ διαστή
ματος ὑπὸ κυμάτων φερόμενον, πολλοῦ τιμὸς ἀ
ξιοῦ ἔχει οἰόμεθα · ἐσθ' ἄρα δὲ εἰς νῆα πρὸς ἐλ
θῆναι, ἀτελέστατον φαίμεθα · καὶ γὰρ τοῦ πῶρρωθεν
τῆς ὑμῶν πόλεως ὄν, ὅστις αἰσῶν ἀξίῳ λόγον ὑ
μᾶς ἐθαύμαζον · γυνὴ δ' ἐλθὼν ὡς ὑμᾶς, πάντων
ὡς ἑσθ' ἀνθρώπων ἄρον ἀχρηστότερον · οὕτω πε

πλάμημα. ταῦτα ἀκούσαίτε οἱ δὲ δελφοί, καὶ δέ-
σαίτες, μή πως ἀσώτως καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πό-
λεις βαδίζωμ κακῶς αὐτοὺς λέγει, βουλῶν ἐβου-
λάσασθε δόλωτον ἀνθρώπων ἀμελῆν. καὶ δῆτα
χρυσὴν φιάλην ἐκτοῦ παρ' αὐτοῖς ἱεροῦ τοῦ ἀπόλ-
λωπος ἀμελόμενοι, λάβρα τοῖς ἀσώτων κατέκρυ-
ψαν πρῶμασι. τοῦ δ' ἀσώτου τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγνο-
οῦντος σκαωρηθέντα, ἐξελθὼν, ἐπορεύετο πρὸς
φοκίδα. οἱ δὲ δελφοί δ' ἐπιδραμόντες καὶ κατα-
σχόντες αὐτὸν, ἀπέκρινον ὡς ἱεροσυλικότα. τοῦ δ'
ἀργουμένου μηδὲν πεπραχέναι τοιοῦτο, ἐκέρου
πρὸς βίαν τὰ πρῶματα ἀπαπύξαστες, τὴν χρυ-
σὴν ἀροφιάλην. ἔν καὶ ἀλαβούρτες, τοῖς ἐν τῇ
πόλει πᾶσι ἐπέδῃκυσαν ὄν σὺν ὀλίγα θορύβῳ.
ὁ μὲν οὖν ἀσώτος τὴν ἐκέρου σωροόσας ἐπιβου-
λήν, ἐδέξτο αὐτῶν ἀπολυθῆναι. οἱ δ' ὄν μόνον ὄνκ
ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἱεροσυλίσαίτα καὶ ἔς τὸ δεσ-
μωτήριον ἐπέβαλον, θάνατον αὐτοῦ καταψήφισά-
μενοι. ἀσώτος δὲ μηδεμίᾳ μηχανῆτις πομηρᾶς
τῆς δετύχης σωθῆναι δυνάμενος, ἐαυτὸν ἐπὶ τῆς ἑρ-
κτῆς ἐβρήνθ καθήμενος. τῶν σωθῆτων δέ τις αὐτῷ
Διμᾶς τῶνομα πρὸς αὐτὸν ἔσειθων, καὶ ἰδὼν ὄν-
τως ὀλοφυρόμενον, τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους ἔρετο.
καὶ ὅς ἔφη. Γυνήτις προσφαπτετοῦ ἐαυτῆς ἀνδρα-
θάφασα, καθ' ἡμέραν ἀπιούσα πρὸς τὸ μνημόν.

ἰθρήνη· ἀροτριῶν δέ τις οὐ πόρρω τοῦ μνήματος,
ἔς ἐπιθυμίαν ἠκετὴς γυναικός· καὶ καταλιπὼν
τοὺς βόας, ἦλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ μνήμα· καὶ κα-
θίσας σπιεθρήνην τῆ γυναικί· τῆς δέ, τυθομένης τί
δή ποτε καὶ αὐτὸς οὕτως ὀδύρεται, ὅτι καγώφη-
σιν ἀσπιεθῆ γυναικα κατῶρξα· καὶ ἐσθδῶν
κλαύσω, τῆς λύτης κουφίζομαι· ἔξ δέ, κάμοι τοῦ
τάτο προσγίγεται· κακῆμος, ἔτοιμω τοῖς αὐτοῖς
σφιπτε πῶ κάμεν πάθεσι, τί δή ποτε ἀλλήλοισ μὴ
σύνημεν· ἐγώ τε γὰρ φιλήσω σε ὡς ἐκῆμω, κάμε
σὺ πάλιν ὡς τὸν σωτῆς ἀνδρα· ταῦτα ἐσθσε τὴν
γυναικα· καὶ δὴ σπῆλθον· ἐν τούτω δὲ κλίπης
ἐλθὼν καὶ τοὺς βόας λύσας, ἀσῆλασεν· ὁ δ' ἔστα-
μελθὼν, καὶ τοὺς βόας μὴ ἀρηκῶς, κόππεσάτε
καὶ οἰμῶζεν ἰσχυρῶς ἐμετήσατο· ἐλθούσα δὲ καὶ
ἠγνή, καὶ ὀλοφυρόμενον ἀρούσα, φησὶ· πάλιν
κλαίης; κακῆμος, μῶ ἔπειν ἐπ' ἀληθῆας κλαίω·
καγώ σοῦ πολλοὺς διαδράς κινδύωνε, μῶ τῶ-
όντι βρωῶ, λύσιν τοῦ κακοῦ μηδαμόθεν ἀρί-
σκων· μετὰ ταῦτα παρήσαμ καὶ οἰδελφοί· καὶ ἐκ-
βαλόντες αὐτὸν τῆς ἔφκτῆς εἰλκομ βιάως ἐπὶ
τοῦ κρημοῦ· ὁ δέ, πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· ὅτε ἠρ ὀ-
μόφωνα τὰ ζῶα, μὲν βατράχω φιλιωθῆς, ἔς δὲ
πρωγ αὐτὸν ἐκάλεσε· καὶ ἀπαγαλὼν ἔς ταμίζον
πλουσίον, ἔμβα πλῆστα τῶν ἐλαδίμων ἠρ, ἀνω-

χαῦ φησὶ φίλε βάτραχε· μετὰ δὲ τὴν ἐστίασιν, καὶ
ὄβατραχος τὸν μῦθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐκάλεισε Δία-
ταρ· ἀλλ' ἴνα μὴ ἀποκάμῃς φησὶ γρηχόμενος, μη-
ρίβω λεπὴν τὸν σὸν πόδα τῷ ἐμαυτοῦ προσαρτή-
σω· καὶ τοῦτο πράξας, ἤλατο ἐς τὴν λίμνην· αὐ-
τοῦ δὲ καταδύαμιτος ἐς βάθος, ὁμῶς ἀπεπνίγε-
το· καὶ θνήσκων ἔφασεν· εἴω μὲν ὑπὸ σοῦ θνήσκω·
ἐκδικνήσομαι δὲ ὑπὸ μήζουρος· ἐπιπλέοντος
οὐκ οὐκ ἐν τῇ λίμνῃ νεκροῦ, καταπταῖς αἰτός,
τοῦτον ἀφήρπασε· σὺ αὐτῷ δὲ προσηρτημένον
ὄμου καὶ τὸν βάτραχον· καὶ οὕτως ἀμφω κατε-
βοιήσατο· καὶ γὰρ τοῖσι βία πρὸς ἑμῶν ἀποθνή-
σκων, ἐξωτὸν ἀμνωῶτα· βαβυλῶν γὰρ καὶ ἐλ-
λας πᾶσα τὸν ἐμὸν παρ' ἑμῶν ἀπαθήσουσι θάνα-
τον· οἱ μὲν οὖν δελφοὶ οὐδ' ὡς ἐφ' ἔδοξτο τοῦ ἀ-
σώπου· ὁ δ' ἐπὶ τὸ τοῦ ἀπύλλωρος κατέφυγεν ἱε-
ρόν· οἱ δὲ, κακῶθεν ἀποσπᾶσάντες μετ' ὀργῆς, ἐπὶ
τὸν κρημνὸν αὐθις εἵλκον· ὁ δ' ἀσπαγόμενος ἔλε-
γεν· ἀκούσατέ μου δελφοί, λαγῶος ὑπ' αἰτοῦ δι-
ωκόμενος, πρὸς κοίτην κάμθαρον κατέφυγε, δεό-
μενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι· ὁ δὲ κάμθαρος ἠξίου τὸν
αἰτόν, μὴ ἀφελθῆναι τὸν ἰκέτην, ὀρκίζων αὐτὸν κατὰ
τοῦ μεγίστου δῖος, ἢ μὴν μὴ καταφρονησάτης μι-
κρότερος αὐτοῦ· ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τὴν πτέρυγι ῥαπί-
σας τὸν κάμθαρον, τὸν λαγῶον ἀρπᾶσας κατέφα-

γεν· ὁδὲ κάθαρτος τῶτε αἰῶ σωματέπει, ὡς τὴν
καλιὰν τούτου καταμαθῆν· καὶ δὴ προσελθῶν,
τὰ ἑαυτοῦτον κατακλυῖσας διέφθερε· τοῦ δὲ,
Διὸς ποιοισαμένου ἢ τίς τοῦτο τολμήσῃ, καὶ πῶ
μειωρότρου τόπον τοδ ἄτρου γεοπτο ποιοισαμέ-
νον, κακῆ πάλιν ὁ κάθαρτος ταῖσα τοῦτον διέβη-
κεν· ὁ δ' αἰὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις, ἀμαθὰς ἐ-
πί τοῦ δία, τούτου γὰρ ἱερός ἔργα λέγεται, τοῖς αὐ-
τοῦ γόνασι τὴν τρίτην ἰογὴν τῶν ὠν ἔθηκε, τῶ θεῶ
τῶτα παραθέμενος, καὶ ἰκετεύσας φυλάττην· ὁ
κάθαρτος δὲ κόπρον σφαιραμ ποίησας, καὶ ἀμα-
θὰς, ἐπί τοῦ κόλπου τοῦ διός ταύτην καθήκεν· ὁ
δὲ Ζεὺς ἀμαθὰς ἐφῶ τὴν ὄρθον ἀποτῆνάζασθαι,
καὶ τὰ ἑαυα διέρριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ σμειρε-
βη πεισόγτα· μαθῶν δὲ πρὸς τοῦ καθάρου, ὅτι
τῶτ' ἔδρασε τὸν αἰὸν ἀμωόμενος, οὐ γὰρ δι-
τὸν κάθαρτον ἐκείνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ ἐς
τὸν δία αὐτοῦ κσίβησε, πρὸς τοῦ αἰὸν ἔπει ἐλθόν-
τα· κάθαρτον ἔργα τοῦ λυποῶντα, καὶ δὴ καὶ δι-
κάως λυτῆν· μὲ βουλόμενος οὐκ ἴστος γένος τοῦ τῶν
αἰτῶν απαγίοθῆναι, σμειβούλας τῶ καθάρω δια-
λαβὰς πρὸς τοῦ αἰὸν θέσθαι· τοῦ δὲ, μὴ πρῆθόμε-
νον, ἐκείνος ἐς καιρὸν ἔτρου τοῦ τῶν αἰτῶν μέθῃ-
κετοκέτοῦ, ἠρίκα ἂν μὴ φαίγωνται κάθαρτοι· καὶ
ἰκείνος οὐκ ἔσθ' ἀνδρες δελφοί, μὲ ἀτιμάσῃτε τούτον

δὴ τὸν θεὸν, ἕως ὅν κατέφυγον, ἢ καὶ μικροῦ τετυ-
χηκεν ἱεροῦ. οὐδέ γάρ ἀπεβῆς τριόψεται. οἱ δὲ
Δελφοὶ τούτων ὀλίγα φρονίζουτες, τὴν ἐπὶ τὸν
θάνατον ὁμοίως ἦγον. ἄσωτος δὲ μηδεμίαν ὑ-
πὸ αὐτοῦ λεγομένων ὄρων καμπτόμενος, πάλιν
φροσὴν. ἄνδρες ἀνήμφοι καὶ φορῶντες, ἀκούσατε.
γεωργόσις ἐπ' ἀγροῦ Γεγρακῶς, ἐπεὶ μηδέποτε ἔ-
σῆλθεν ἕως ἄστυ, παρεκάλεθ' τὸν οἰκίαν τούτου θε-
άσασθαι. οἱ δὲ, ζῆζυφες ὀνάρια, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπὸ
γῆς αὐτοῦ ἀραξίβασάμενοι, μόνον ἐκέλευσαν ἐλα-
νθῆν. ὁ δ' ἀοῦτι δὲ, χερμῶνος καὶ θυέλλης τὸν ἄερα
καταλαβούτων, καὶ ζόφου γενομένου, τὰ ὀνάρια
τῆς ὁδοῦ πλακνέθητα, ἕστίνα κρημνὸν ἐξέπῳσι-
σαν τὸν πρεσβύτην. ὁ δὲ μέλλων ἦδη καὶ ακριμνί-
ζοιθα, ὡς ζῆ ἔπει. τί ποτέ σε ἠδίκησα, ὅτι ὄντω
παραλόγον ἀπόλλυμαι, καὶ ταῦτα ὄνθ' ὑφ' ἴσ-
των γεγραμῶν, ὄνθ' ἠμιόνων ἀγαθῶν, ἀλλ' ὀναρί-
ων ἀτελεστάτων. καγὼ τοίμω ἐπὶ τοῖς ἴσοις κῶ
δυσχεραίμω, ὅτι μὴ ὑπ' ἐπίμω ἀνδρῶν ἠέλλογι-
μων, ἀλλ' ὑπ' ἀχρήων καὶ κακίστων ἀπόλλυμαι.
μέλλων δὲ ἦδη κατὰ τοῦ κρημνοῦ ἀφίεσθαι, τοιοῦ-
τον ἔρηκε πάλιν μῦθον. ἀνήρ τις τῆς οἰκίας ἔρα-
σῆς θυγατρός, ἕως ἀγρὸν ἀπέσφλε τὴν γῆναικα.
μόνῳ δὲ τὴν θυγατέρα ἀπολαβὼν ἐβιάζετο. ἢ δὲ
πατέρ' ἔπει ἀγῶσια πρᾶπτης. ἀχόμῳ μέντοι ὑ-

πὸ πολλῶν ἀνδρῶν ἀσχωθῆναι, ἢ ὑπὸ τοῦ τοῦ γε-
νησαμένου. Τοῦτο τοίγμω καὶ ἐφ' ἑμῶν ὡς παράγο-
μοι διεφοῖ λέγω. ὡς ἠρούμω σκύλλη καὶ χάρυ-
βδι πριπέσθην, καὶ ταῖς ἐν ἀφρικῇ σύρσειν, ἢ πα-
ρ' ἑμῶν ἀδίκως καὶ ἀμαζίως ἀποθαῖναι. κατὰ ῥῶ-
μαίω ἑμῶν τῆ πατρίδι. καὶ θεοῖς μαρτύρομαι,
ὡς ἐξω πάσης δίκης ἀπόλλυμαι. οἱμοι τιμωρή-
σουσιν ἕσακόντα. ἔρριψαν μὲν οὖν αὐτὸν οἱ
Δελφοὶ κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέβαλαν. οὐ πο-
λλῶ δ' ἕσθρον λοιμῶ σνοσχεθέντες, χρησμὸν ἔλα-
βον ἐξιλάσκεισθαι τὸν ἀσώπτον θαλάσσιον. ὡ καὶ ὡς
σωφρόνους ἑαυτοῖς ἀδίκως φορὰ θέντι, καὶ σῆλω
ἀπίστησαν. οἱ δ' ἐν τῇ ἐλλάδι πρωτόουτες, καὶ ὅ-
σοι τῶν σοφωτέρων, καὶ αὐτοὶ τὰ ἕς ἀσώπτον πε-
πραμίμα μαθόντες, ἕστει δελφὸν παρερέγοντο.
καὶ σὺν ἐκείνοις σκεψάμενοι, τιμωροὶ καὶ αὐτοὶ
τῷ ἀσώπτον θαλάσσιον γέγονασιν.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

· ΑΙΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

α εἶος καὶ ἀλώπηξ φιλιώθεντες, πλησίον ἀλλήλων οἰκῆν ἔγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας ποιούμενοι τῷ σωήθησαν. ὁ μὲν, ὡν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου τὴν καλιὰν ἐπέζησθε. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἐπίστα θάμνωσις ἐτέκνοποιήσατο. ἐπὶ μοκῶν οὖν ποτε τῆσ ἀλώπεκος προελθούσα, ὁ αἶτος τροφῆσ ἀπορῶν, καταπὰς ἐπὶ τῶν θάμνων, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀγαρτῶσασ, ἅμα τοῖς αὐτοῦ ρεοπίοισ ἐθροῖνῆσατο. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπαμειβούσα, καὶ τὸ τραχθῆν μαθοῦσα, ὅν τοσοῦτον ἐπὶ τῶ τῶν τέκνων ἰσθῆν φαγάτω, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆσ ἀμῶνισ ἀπόρω. χερσῶν γὰρ οὔσα, πῶλον διώκῆν οὐχ οἶατε ἦν. διὸ καὶ πόρρωθεν σῶσα, τοῦ θ' ὁ καὶ τοῖς ἀδωάτοισ ἰσθῆν ἐνπορον, τῷ ἐχθρῶ καθῆρατο. ὅν πολλῶ δ' ὑστερον, ἀγάτηνων ἐπ' ἀγροῦ θυόρτων, καταπὰς ὁ αἶτος, μέρος τι τῶν θυμάτων σῶ ἐμπύροισ ἀβραζῆν ἤρτασε, κατὰ τῷ ρεοπίαν ἤγαγεν. ἀέμον δὲ σφοδρῶν πνάσαντος πτωκῶντα, καὶ φλογῶσ ἀγαδοβήσας, οἱ αἰτιδῆς ἀπῆνες ἐτίτυχαγοντες, ὁ πῆ-

βέντες δὲ γῆν κατέτισον· ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπίδρα-
μούσα, ἐν ὅφει τοῦ αἰτοῦ πάντα κατέφαγεν·

Ἐπιμύθιον·

Ὀμῖθος Διολοῖ, ὅτι οἱ φίλιαν παρασσονδοῶτες,
κάρτιω ἐκτῶν ἠδίκημένων φύγῳσι τιμωρίαν δι-
αδέφειαν, ἀλλὰ τήν γε θέαν Δίκην οὐ Διακρού-
σονται·

Ἄετος καὶ κάββαρος·

2
Λαγῶδες ὑπὸ αἰτοῦ διωκόμενος, πρὸς κοί-
την κάββαρον κατέφυγε, δεόμενος ὑπὸ αὐτοῦ
σωθῆναι· ὁ δὲ κάββαρος ἠζίου τὸν αἶτοιν μὲν
ἀριστερὰ τὸν ἰκέτην, ὀκρίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ με-
γίστου Διός, ἢ μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότη-
τος αὐτοῦ· ὁ δὲ, μετ' ὀρθῆς τῆς πτέρυγι ραπίσας τοῦ
κάββαρον, τὸν λαγῶν ἀρτάσας κατέφαγεν· ὁ
δὲ κάββαρος τῷ τε αἰτῷ σωματέπειν, ὡς τῷ κα-
λίῳ τούτου καταμαθῆν· καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὠ-
αῖ τούτου κατακυλίσας διέφθερε· τοῦ δὲ, Δαμόν
ποιισαμένον, ἔτις τοῦτο τολμήσας, κατὰ μετω-
ροτέρου τόπου τοῦ αἵτρου μεοπτοποιισαμένον,
καὶ κῆ πάλιν ὁ κάββαρος τὰ ἴσα τοῦτον διέβηκεν·
ὁ δὲ αἰτὸς ἀμνησῆσας τοῖς ὄλοις, ἀγαθαὶς ἔπι
τὸν Δία, τούτου γὰρ ἱερός ἔχει λέγειναι τοῖς αἰτοῦ
Γόρασιν τὴν τρίτην Γομητῶν ὠμ' ἔβηκε, τῷ θεῷ ταῦτα
παραθέμενος καὶ ἰκετάσας φυλάττην· ὁ κάββα-

ρος Δὲ κόπρου σφᾶραν ποιήσας, καὶ ἀναβάς Ἐ-
πί τοῦ κόλπου τοῦ διὸς ταύτην καθήκειν· ὁ δὲ Ζεὺς
ἀγαστὰς, ἐφ᾽ ἣν ὄρθον ἀποσφραζάσθαι, καὶ τὰ ὡὰ
διέρριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ σπειτρίβη πεισοῦν-
τα· μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ καυθάρου, ὅτι ταῦτ' ἔ-
δρασαν, τὸν αἰτὸν ἀμωόμενος, οὐ γὰρ Δὲ τὸν
καυθάρου ἐκδρος μόνον ἠδίκησαν, ἀλλὰ καὶ ἔφα-
τὸν Δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν αἰτὸν ἔφασεν
ἔλθόντα, καυθάρου ἔφασι τὸν λυποῦντα, καὶ Δὲ
καὶ Δικαίως λυτῶν· μὴ βουλόμενος οὕτω τὸ γέ-
νος τὸ τῶν αἰετῶν σπαρῖοθῆναι, σπειροῦν δὲ τῶ καυ-
θάρῳ διαλλαγὰς πρὸς τὸν αἰτὸν θέσθαι· τοῦ δὲ,
μὴ σφθομέμου, ἐκδρος ἔφασι καιρὸν ἔτρου τὸν τῶν
αἰετῶν μετέθηκε τοκετὸν, ἠνίκα ἂν μὴ φαίγωται
καυθαροί·

Ἐπιμύθιον·

Ὁ μῦθος διλοῖ μινδερὸς καταφρονῶν, λογιζομέ-
νους, ὡς οὐδ' ἔείπει, ὅς προσηλακίαθ' ἔς, οὐκ ἂν δυ-
νηθῆν ἑαυτῷ ἔπαμῶναι·

Ἄνδρῶν καὶ ἰέραζ·

ἃ ἠδῶν ἐπὶ δένδρον καθεζομένη, κατὰ τὸ ἔφα-
θὸς ἠδεν· ἰέραζ δὲ θεασάμενος καὶ τροφῆς
ἀπορῶν, σπῆλιφεν ἐπιπῆας· ἠδ' ἀγα-
ρῆσθαι μέλλουσα, ἔδδτο τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆ-
ναι· μὴ δὲ γὰρ ἰκαμῆν ἔφασι ἰέρακος γαστέρα πλη-
ροῦ· δδν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ

μηζωτων ὀργεων τραπέοθαι . Καὶ ὁ ἴεραζ ὑπολα
βῶν ἔφασεν, ἀλλ' ἔγωγε ἀφρων ἄν' εἶμι, ἔφ' τὴν ἐν χερ
σὶν ἐτοίμην τροφήν ἀφῆς, τὰ μὴ φαινόμενά πω δι
ώκοιμι . Ἐπιμύθιον .

Ὀμῆθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ὄντως ἀ-
λόγιστοὶ εἴσιν, οἳ δι' ἐλπίδα πλεόντων ἀδύλων τὰ
ἐν χερσὶ προΐεμενοι .

Ἄλωπιζ καὶ τράγος .

Ἄλωπιζ καὶ τράγος δι' ἑωγίτες, ἔς φρέαρ κα-
τέβησαν . μετὰ δὲ τὸ πιδεῖν, τοῦ τράγου σκε-
πτομένου τὴν ἀροδοῦν, ἡ ἀλώπιζ ἔφη, θάρ-
σος . χρήσιμόν τι καὶ ἔς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν
ἐπιγερθήκα . ἔφ' γὰρ ὄρθιος σταθῆς, τὸν ἐμπροσθί-
ον σὺν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερέσθης, καὶ τὰ κέ-
ρα τα ὁμοίως ἔς τὸν εμπροσθεν κλιθῆς, ἀναδρα-
μοῦσα διὰ τῶν σῶν αὐτὴ γότων καὶ κεράτων, καὶ
ἔξω τοῦ φρέατος ἐκθῆεν πηδῆσασθ, καὶ σὲ μετὰ
τοῦτο ἀμασάσω ἐνθάθεν . τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦ
το ἐτοίμως ὑπεκρίθησάμενον, ἐκθήκ τοῦ φρέατος
οὕτως ἐκπηδῆσασθ, ἐσκήρτα πρὶ τὸ σόμιον ἡδο-
μένη . ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο ὡς παραβαίνου-
σαν τὰς σωθῆκας . ἢ δ' ἀλλ' ἔ τοσαύτας ἔφ' τε φρέ-
μας ἐκέκτιστο, ὅποσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, οὐ
πρότρον ἄν κατέβη, πρὶν ἢ τὴν ἀροδοῦν σκέψασθαι
Ἐπιμύθιον .

Ὀμῖνος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα
δὲ πρότρον τὰ τέλη σκοποῦν τὰ τῶν πραγμά-
των, ἢ οὕτως αὐτοῖς ἐγχερεῖν.

Ἄλωπις καὶ λέων.

Ἄλωπις μήπω θεασαμένη λέοντα, ἔτι δὴ
κατ' αἰτία τύχῃ αὐτῷ σωθήησθε, τὸ μὲν
πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀ-
ποβαρῆν. ἔπειτα τοῦ ἀτρον θεασαμένη, ἐφοβή-
θη μὲν, οὐ μὲν ὡς τὸ πρότρον. ἐκ τρίτου δέ τοῦ
τοῦ θεασαμένη, οὕτως αὐτοῦ κατεβάρησεν, ὡς
καὶ προσελθοῦσα διαλεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖνος δηλοῖ, ὅτι ἠσκήθη καὶ τὰ φοβερά τῶν
πραγμάτων ἀπρόσῃτα ποιεῖ.

Ἄϊλουρος καὶ ἀλεκτρυὼν.

Ἄϊλουρος συλλαβῶν ἀλεκτρυόνα, μετ' ἀ-
λόγον τοῦτοῦ αἰτίας ἠβουλήθη καταφα-
γεῖν. καὶ δὴ κατ' ἰσχύον αὐτοῦ, λέγων, ὡς ὄχλη-
ρὸς ἦν τοῖς ἀνθρώποις γνύκτωρ κεκραγῶς, καὶ μὴ
σὺ χωρῶν ὑπὸν τυγχάνειν. τοῦ δ' ἀπολογουμέ-
νου, ἐπὶ τῇ ἐκδήμῳ ὠφείλα τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἐπὶ τὰ
σώθη τῶν ἔργων ἐγχερεῖσθαι, πάλιν ὁ αἰλουρος αἰ-
τίαν ἐπέφερον, ὡς ἀσεβῆς ἦν περὶ τὴν φύσιν, μη-
τρὶ καὶ ἀδελφαῖς συμμιγνύμενος. τοῦ δέ, καὶ
τοῦτο πρὸς ὠφέλειαν τῶν δεαστῶν πράττειν φή-

σαπτος, πολλῶν αὐτοῖς ἐπ' ἄθροισμα τικτομένων, ὁ
ἄλουρος ἔσται, ἀλλ' ἔσται πολλῶν ἀπορρέον-
των ὕδατων ἀπολογίων, ἔσται μέγιστος ἀτροφος οὐ-
μενῶ, τοῦτο κατεβοήθησάτο. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος δηλοῖ ὅτι ἡ πομηρὰ φύσις πλημμελεῖ
αἰρονμένη, ἢ μὴ μετ' ἀλόγου δυνάμει προσχίμα-
τος, ἀσπαραχάλυψι γεμὴν πομηρᾶται.

Ἀλώπεκες.

Ἄλωπεξ ἐν παγίδι λεφθῆσα, καὶ ἀποκο-
πήσκει τῆς οὐρᾶς διαδράσα, ἀβίωτον ὑπὸ
ἀσχίνης ἢ ἄλλοιο βίου. ἔγωγε καὶ τὰς ἄ-
λλας ἀλώπεκας τοῦτ' αὐτὸ βουθετήσασα, ὡς ἂν τῷ
κοιμῶ πάθῃ τὸ ἴδιον συγκαλύψεν ἄσχος. καὶ δὴ
πάσας ἀβροίσασα, παρήμειπας οὐρᾶς ἀποκόπησεν
ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόρον τοῦτο τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ
καὶ τρίτον βάρος προσήρημένον. ὑπολαβού-
σα δέ τις αὐτῶν ἔσται, ὡς αὐτῆ, ἀλλ' ἔου σοὶ τοῦτο
προσίψεν, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ σμερούλας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος δηλοῖ ὅτι οἱ πομηροὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐ
δὲ ἐννοιαστὰς πρὸς τοὺς πέλας ποιοῦνται συμ-
βουλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

Ἀλώπηξ καὶ βάτος.

Ἄλωπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἔσται δὲ ὅλι-
θήσασα κατὰ πῆξιν ἔμελλεν, ἔπελ' ἀβέτο

πρὸς βοήθειαν βάτου· καὶ δὲ τοὺς πόδας ἐπὶ
τοῖς ἐκείνης κίβτροις ἀμάξασθ, καὶ ἀλγίσασθ,
πρὸς αὐτὴν ἔπει· οἴμοι· καταφυσήσασθε γὰρ ἔ-
τι οἷ ὡς ἐπὶ βοήθου σὺ χεῖρον διέβηκα· ἀλλ' ἔσφα-
λκε ὡς αὐτὴ φησὶν ἢ βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπι-
λαβέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι ἔδωκε.

Ἐπιμύθιον·

Ὁμῖνος διλοῖ, ὅτι ὄντω καὶ τῶν ἀνθρώπων μά-
ταιοι, ὅσοι βοήθοις προστρέχουσι, οἷς τὸ ἀδικεῖν
μᾶλλον ἐμφυτον·

Ἄλωπιξ καὶ κροκόδειλος·

Ἄλωπιξ καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτωσαν πε-
ρὶ ἀγεμίας· πολλὰ δὲ τοῦ κροκόδειλου
ὑπέρφημα πρὸ τῆς τῶν προγόνων διεξιόν-
τος λαμπρότητος, ὡς Γεγυμνασίαρχικόντων, ἢ ἄ-
λωπιξ ὑπολαβοῦσα, ὡς τὰν ἔπει, ἀλλὰ καὶ μὴ
σὺ λέγεις, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματος γε φάμεν, ὡς ἐκ
παλαιῶν ἐτῶν ἤγεγυμνασμένος· Ἐπιμύθιον·
Ὁμῖνος διλοῖ, ὅτι τῶν φάδομένων ἀνδρῶν ἕλε-
χος τὰ πράγματα γίνεται·

Ἄλεκτρον ἄετι καὶ πέρδιξ·

Ἄλεκτρον ἄετις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πρίαμε-
νος καὶ πέρδικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμε-
σθαι· τῶν δὲ τυπτότων αὐτὸν καὶ ἀπελα-
ρόντων, ἐκείνος ἠθύμῃ σφόδρα, νομίζων ἕς ἄλλο-

φυλος ταῦτα πάσχα ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων . ὡς
Δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους ἴωρακε μαχομένους
καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθῆς, ἦ
πεν . ἀλλ' ἔωγε ἀπὸ τοῦ γῶν ὄν λυπήσομαι ὄρων καὶ
αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις . Ἐπιμύθιον .
Ὁμῖθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ραδίως φέρουσι
τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὑβρῆς, ὅταν αὐτοὺς ἴδω
σι μὴ δὲ τῶν οἰκῶν ἀπεχομένους .

Ἀλώπηξ .

17
α ἰώπηξ ἦς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκρίτου, καὶ
ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκῶν διεράνωμένη,
ἄρε καὶ κεφαλῶν μορμολυκίου ἀφυῶς
κατεσκάσμεν . ἦν καὶ ἀγαλαβοῦσα τὰς χερ-
σὶν, ἔφη . ὡς οἷα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχῃ .
Ἐπιμύθιον .

Ὁμῖθος πρὸς ἄνδρα μεγαλοπρεπῆς μὲν τῷ σώ-
ματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους .

Ἄρθρακὲς καὶ κρυφίον .

α ἰρθρακὲς ἐπίτιμος οἰκῶν οἰκίας, ἠξίου
καὶ κρυφία παραγεμόμερον αὐτῷ σωσι-
κῆσαι . ὁ δὲ κρυφίον ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλ-
λ' οὐκ ἂν τοῦτο δωαίμην ἔωγε πράξαι . Δέδια
γάρ, μήπως ἀπὸ ἐγὼ λάκαινω αὐτὸς ἀσβόλιον
πληροῖς . Ἐπιμύθιον .

Ὁμῖθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοιμῆτον .

ἁλίδης.

ἁ λίδης εἶλκον σαγήνην · βαρῆας δὲ αὐτῆς ὄν-
σκε, ἔχαρον καὶ ἐσκίρτων, πολλὴν ἤματι τῶν
ἄσπρα νομίζοντες · ὡς δ' ἐπίτης ἠόμος τῶν-
την ἐλκύνσαστες, τῶν μὲν ἰχθύων ἄρον ὀλίγους, λί-
θου δ' ἐν αὐτῇ παμμελίβη, ἄβυθον ἤρξαντο καὶ ἀ-
λύθην, οὐτοσοῦτον ἐπίτη τῶν ἰχθύων ὀλίγότητι, ὅ-
σον ὅτι καὶ τὰ μαγία προυπήληφασιν · εἰς δὲ τίς
ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος ἦτε, μὴ ἀχθώμεθα ὡς ἐτα-
ροι · τῇ γὰρ ἠδονῇ ὡς εἰσικεν ἀδελφείσιν ἡ λύπη ·
καὶ ἡμᾶς ὡς ἔδει τοσαῦτα προνδωθέντας τῶν-
τῶς τὶ καὶ λυπηθῆναι · Ἐπιμύθιον ·
Ὁμῆθος δηλοῖ ὅτι οὐδέ λυτῶσθαι ἐπί τῆς ἀπο-
τυχίας · Κομψασίς ·

ἁ γῆρτις ἀποδημίσας, ἦτα δὲ πάλιν πρὸς
τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπαμειβῶν, ἀλλά τε πολλὰ
ἐν διαφόροις ἰδραγαθικῆναι χώρας ἐκόμ-
ψαζε · καὶ δὴ καὶ τῇ ῥόδῳ πεπιδηκῆναι πῆδη-
μα, οἷον οὐδέ τις τῶν ἐπ' αὐτοῦ Δωαίος ἀμ' ἦκ πι-
δῆσαι · πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεί-
πα ρόμτας ἔλεγεν ἔχην · τῶν δὲ παρόντων τίς ὑπο-
λαβῶν, ἔφη · ὦ οὔτος, ἦ ἀληθὲς τοῦτ' ἐστίν, οὐδέ μιν
δέδοισι μαρτύρων · ἰδοὺ ῥόδος · ἰδοὺ καὶ τὸ πῆ-
δημα · Ἐπιμύθιον ·
Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχρητος ἦ τοῦ πράξ-

ματος ἀποδείξει ἢ, πᾶς λόγος ὡριτόεστιν.

Ἀδωάτα ἐπαγγελλόμενος.

15
α ἤρ ὡς ἔμελλεν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐ-
πείδ' ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ἀπέμνωσθαι, τῶν θε-
ῶν ἐδέχτο, ὡς εἶπεν ὑψίστην αὐτῷ πάλιν ἐπα-
μελθεῖν ποιήσασθαι, ἐκαλὸν βόας αὐτοῖς προσοίσειν
ὑποσχεόμενος ἕως θυσίαν. Τίς δὲ Γωαικός αὐτοῦ
πυθόμενος, καὶ πούσοι ταῦτα ἢ ὑψίστης, ἐκέρχοντο
φθί, οἷον γὰρ ἀμασθῆναι με ἐπὶ ἄθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτα
με ἀπαλίσωσιν; Ἐπιμύθιον.

Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγέ-
λονται, ἀπὸρ τελέσαι ἔργα οὐ προσδοκῶσιν.

Κακοπραγμῶν.

α ἤρ κακοπραγμῶν ἕως τὸν ἐν Δελφοῖς ἤκειν
ἀπόλλωμα, πηράσαι τοῦτον βουλόμενος.
καὶ δὴ λαβὼν σφουβίον ἐν τῇ χερσὶ, καὶ τοῦτο
τῇ ἐσθῆτι σκεπάσας, ἔστη ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἐπίστα.
καὶ ἤρετο τὸν θεόν, λέγων, ἀπολλοῦ, ὃ μετὰ χέρων
φέρω, πότρου ἢ ἐμπροσθεν ἢ ἄπρως, βουλόμε-
νος, ὡς ἔμελλεν ἄπρως ἔστωι, ζῶν ἀγαδέεστα τὸ σφου-
βίον. ἔδ' ἐμπροσθεν, ἀθὺς ἀποτνίξασθαι, μεκρὸν ἐκεί-
νο πρὸς μετὰ. ὁ δὲ θεὸς τῷ κακότεχρον αὐτοῦ
γρὸν ἐπίμοιαν, ἔπει. ὁ πότρου ὡς οὐτος βούλεται
ποιήσαι, ποίησον. παρὰ σοὶ κείται γὰρ τοῦτο πρᾶ-
ξαι, ἢ τοὶ ζῆν ὃ κατέχευε ἢ μεκρὸν ὑποδέξασθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῦθος Δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρалоίσιον καὶ ἀλάθητον. ἀλίθως.

ἀλίθως ἐξεληθόντες ἄς ἀγραμ, ἐπεδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαμεν, οὐδὲν εἶλον, σφόδρα τὴν ἰσχύμω. καὶ ἀμαχωρήσαι παρεσκενάζοιτο. ἀθὺς δὲ θῶμος ὑπὸ τῶν μερίτων δῖωκόμενος ἰσχύων, ἄς τὸ πλοῖον αὐτῶν ἄσηλατο. οἱ δὲ, τοῦτον λαβόντες, μετ' ἡδομῆς ἀμεχώρησαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῦθος Δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἀμῆτέχνη παρέσχε, τὰτα τύχη ἰδωρήσατο.

Φίμαξ.

ἀμῆρ πένης μοσῶν, ἠνζατο τοῖς θεοῖς ἐδῖασωθήη βοῦς ἕκατον ἄς θυσίαν προσοίση. οἱ δὲ θεοὶ πῆράσαι τοῦτον βουλόμενοι, τοῦ πάθους ἀπῆλλαζαν. ὅδ' ἀμασας, ἐπεδὴ βοῶν ἠπόρη, σελίγους βοῦς ἕκατον πλάσασ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θῆς ὠλοκαύτωσιν. οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἀμῆασθαι, ὅγαρ ἐπίσάμτες αὐτῶ ἄπομ. ἀπελθε ἄς τὸν ἀγιαλὸν ἄς τὸνδε τὸν τόπον. ἐκδὲ ἀπτικὰς χιλίας ἀρήσῃ. ἐκδμος δὲ δῖνπρῖοθῆς, σῶ ἡδομῆ καὶ σπονδῆ πρὸς τὸν ὑποδῆχθῆτα τόπον ἀφίκετο, τὸ χρυσίον δῖεράμῶν. ἐκδ δὲ δῖνπῆραταῖς πῆριτυχῶν, ὑπὸ αὐτῶν σμελήφθῃ. ἀλονσ

Δεΐδι, ἀφειθῆναι τῶν πεφρατῶν ἐδίδτο, χίλια χρυ-
σίοντάλαγτα δώσθαι αὐτοῖς ὑπὸ σφραγίδος. ὡς
δ' οὐκ ἐπίσταντο, ἀπαχθῆς ὑπ' αὐτῶν ἀπεμτω-
λήθη χιλίων δραχμῶν.

Ἐπιμύθιον.

Θμύθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς φάδεσσι τῶν ἀνθρώπων
ἐχθραίνει τὸ σφρον.

Βάτραχοι.

19 Β άτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐμέμογτο. θέρονς δὲ
ζηραμβήσας τῆς λίμνης, ἐκέρην κασαλίπων
τες, ἐπεζητοῦν ἑτέραν. καὶ δὴ βαθὴ περὶ
ἐτυχον φρέατι. ὅτφ ἰδῶν ἄτρος θατέρω φησὶ.
συγκατέλω μεν ὦ οὗτος φετοδετὸ φρέαρ. ὅδε,
ὑπολαβὼν ἤψεν. ἀμ' οὖν καὶ τὸ ἐμθάδε ἕδωρ ζη-
ραβη, τῶς ἀμαρηνσόμεθα. Ἐπιμύθιον.

Θμύθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ ἀτφρὶ σκέπῃως προσί-
εῖναι τοῖς πράγμασιν.

Γέρων καὶ θάνατος.

Γ έρων πότε ζύλα τεμῶν ἐξ ὄρονς, κατὰ τῶν
ῶμων ἀράμενος, ἐπεδὴ πολλὴν ὄδον ἐ-
πηχθισμένος ἐβάδισεν, ἀπφρηνκῶς, ἀπέ-
θετότετὰ ζύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθῆν ἐπεκαλῆ-
το. τοῦ δὲ θανάτου ἀθὺς ἐπίσταντος, καὶ τὴν ἀπί-
αν πωθαγομένου δι' ἑκ' αὐτὸν καλοῖν, ὁ έρων έφη,
ἵνα τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῆσομι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμύθος Δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος
ὄν, καὶ μνρίοις κινδύνοις πρῖπτεσῶν δοκῆ θαγά-
του ἐπιθυμῶν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θαγά-
του ἀρῆται.

Γράωσ καὶ ἰατρός.

Γ
ωὴ γράωσ ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἥς
καλῆτάτιγα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μίωθῳ, συμ-
φωνήσασι, ὡς ἔμεν θεραπεύσασθαι αὐτήν,
τὸν ὁμολογηθέντα μίωθον αὐτῷ δώσθαι. ἔδ' ἐκὼς, μη-
δὲν δώσθαι. ἐνεχέρησε μὲν οὖν ὁ ἰατρός τῆν θεραπεί-
α. καθ' ἡμέραν δὲ φοιτῶν ὡς τὴν πρεσβύτην, καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆν χρίων, ἐκέρησε μηδαμῶσ
ἀμαβλέπθαι ἐχούσης τὴν ὥραν ἐκέρησε ὑπὸ τοῦ
χρίσματος, αὐτὸς ἐν τῆν τῶν τῆσ' οἰκίασ σκε-
νῶν ὑφαιρούμενος, ὅσημέραι ἀπῆλθε. ἔμεν οὖν
γράωσ τῆν ἑαυτῆσ περιουσίαν ἐώρθε καθ' ἐκάστῳ
ἐλαττουμένην ἐπὶ τοσοῦτον, ὡσ καὶ τέλος παν-
τάπασι αὐτῆν θραπάθῃσ μηδὲν ὑπολῆφθῆ-
ναι. τοῦ δ' ἰατροῦ τοῦσ συμφωνηθέντασ μι-
ωθόνσ αὐτῆν ἀπατωῶντοσ ὡσ καθαρῶσ βλέπου-
σασ ἠδὲ, καὶ τοὺσ μάρτυρασ παραγαλόντοσ, μά-
λλον μὲν οὖν ἔπειρ ἐκέρησε ταμῶν οὐδοτιοῦν βλέ-
πω. ἠγίκα μὲν γάρ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ ἐνόσοωσ, πο-
λατῶν ἐμῶν κατὰ τὴν ἐμαυτῆσ ἐβλεποῦ οἰκίαν.

ρῷ Δ' ὅτε με οὐ βλέπων φησὶ, οὐδοτιοῦ ἐκέρων ὀ-
ρῷ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος Διλοῖ, ὅτι οἱ πομπροὶ τῶν ἀνθρώπων ἐξ
ἑμ' ἐπράττουσι, λαμβάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγ-
χον ἐπίσπόμενοι.

Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.

22 Γεωργὸς τίς μέλλων καταλύει τὸν βίον, καὶ
βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδες πῶρα λα-
βήσῃ τῆς Γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐ-
τοὺς, ἔφη· παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέ-
ζημι· ὑμεῖς δ' ἀπὸρ ἐν τῇ ἀμπελώμῳ κέκρυπται
ζητήσαυτες ἀρήσετε πάντα. οἱ μὲν, ὡς οἰκθέρεις
θησαυρὸν ἐκέρων καταρωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς
ἀμπελου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς
κατέσκαψαν. καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ πρῆίετυχον· ἱ
δὲ ἀμπελος καλῶς σκαφθεῖσα, πολλαπλασίονα
τὸν καρπὸν ἀπέδωκεν. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος Διλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρὸς ἐστὶ τοῖς
ἀνθρώποις.

Δεσπότης καὶ κῶες.

23 α ἤρτις ὑπὸ χεμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαφῶ
ἀπολεφθῆς, πρῶτα μὲν, τὰ πρόβατα κα-
τέφαλεν, ἔπειτα τὰς αἰσας. τοῦ δὲ χεμῶνος ἐ-
πικρατωῦτος, καὶ τοὺς ἐράτας βουὸς σφάζας ἐ-
βοιμήσατο. οἱ δὲ κῶες ταῦτα ἰδόντες, διέφλεχθησαν

πρὸς ἀλλήλους, φάγωμεν ἀλλήμους ἐν ἅθειν·
ἢ γάρ τῶν ἐργαίων βοῶν ὀδυσσοίης ἡμῶν οὐκ ἐφέ-
σατο, τῶς ἡμῶν φήσεται. Ἐπιμύθιον·
Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φάγην καὶ
φυλάττεσθαι χρὴ, οἵτινες οὐδὲ τῶν οἰκῶν ἀπέ-
χουται. Γυνὴ καὶ ὄρνις·

Γυνὴ χιρᾶτις ὄρνιν ἔχει, καθ' ἑκάστην ἡμέραν
ὡς αὐτὴ τίκτουσα· νομίσασα δὲ ὡς ἔ-
πληθους τῆ ὄρνιθι κριθὰς παραβόλλοι,
δὲς τίξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποιήκει· ἢ δὲ
ὄρνις τιμελίης γεγομένη, οὐδ' ἄρα τῆς ἡμέρας τε
καὶ ἡδύνατο. Ἐπιμύθιον·

Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλοῦ-
των ἐπιθνημοῦτες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλου-
σι·
Κνωόδηκτος·

Δηκτὸς ἔστις ὑπὸ κνωός, τὸν ἰασόμενον πφίει
ζητῶν· ἐν τῶν δέ τις αὐτῷ, καὶ γρὺς ὁ ζῆ-
της, ὃ οὐτος ἔπειν, ἔσώζεσθαι βούλει, λα-
βὼν ἄρτον, καὶ τούτω τὸ αἶμα τῆς πληγῆς ἐκμά-
ζας, τῷ δακτύλῳ κωὶ φαγῆν ἐπίδος· κακῆρος γε-
λάσας ἔφη· ἀλλ' ἐτούτο ποιήσω, δάμε ὑπὸ πάν-
των τῶν ἐν τῇ πόλει κνωῶν δηκτῆρα·

Ἐπιμύθιον·

Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πολλοὶ
ἀεργητοῦμενοι, μᾶλλον ὀδύνην παροξύνονται·

Νεαγίσκοι καὶ μάγδρος .

26
Δ ὁ νεαγίσκοι μαγδρω παρεκάβλωτο . καὶ
Δητοῦ μαγδρου πρὶ τῶν οἰκείων ἔργων
ἀσχολουμένων, ἀτρός τούτων μέρουσι τῶν
κρεῶν ὑφελόμενος, ὅς τὸν θαίερον καθῆκε κόλ-
πον . ἐπὶ γραφέντος δὲ τοῦ μαγδρου καὶ τοῦ κρέας
ἐπιζητωῦτος, ὁ μὲν ἔφη φῶς ὠμνε μὴ ἔχη . ὁ δὲ
ἔχων, μὴ ἔφη φῶς . ὁ δὲ μάγδρος ἀποθόμενος τὴν
κακουργίαν αὐτῶν, ἔφην . ἀλλὰ καὶ ἐμὲ λάθη-
τε, τὸν γ' ἐπιτορκοῦμενον θεὸν οὐ κοινὴ λήσοσθε .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμῖνος Δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπους ἐπιτορκοῦ-
τες λάθωμεν, ἀλλὰ τὸν γε θεὸν οὐ λήσομεν .

Ἐχθροὶ .

Δ ὁ τις ἀλλήλοισ ἐχθράμονται, ἐπὶ τῆς
αὐτῆς μεῶς ἔπλεον . ὦν ἀτρός μὲν ἐπὶ τῆς
πρῆμης, ἀτρός δὲ ἐπὶ τῆς πύραυς ἔ-
κάθητο . χεμῶνος δὲ ἐπιγερομένου, καὶ τῆς μεῶς
μελλούσης ἡδὴ καταπομπὴν ζεῶσαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρῆ-
μης τὸν κυβερνήτην ἤρετο, πότερον τῶν μερῶν
τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι .
τοῦ δὲ τῶν πύραυς ἐπὶ ὄψις, ἀλλ' ἐμοί γε οὐκ ἐ-
στὶ λυπηρὸν ἔφην ὁ θαλάσσιος, ἔφη ὄρα μὲλλον
ἐμὲν τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα .

Ἐπιμύθιον .

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖ τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς
τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσι, ἢ τοὺς ἐχθροὺς
μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακούμενους.

Ἄλουρος καὶ μύες.

Ἔ ροικία τῆσι πολλῶν μνῶν ὄντων, ἄλουρος
τοῦτο γένος ἤκει ἐγίνετο. καὶ καθέκαστον
αὐτῶν συλλαμβάνων κατήνοτιεν. οἱ δὲ, καθ'
ἐκάστην ἑαυτοῦσ' ἀγαλίσκομένους ὀρώστας, ἔφα-
σαν πρὸς ἀλλήλους, μηκέτι κάτω κατέλθωμεν,
ἵνα μὴ πατάσασιν ἀπολώμεθα. τοῦ γὰρ αἰλου-
ρον μὴ δισυμείνον δάρο ἐξικνῆσαι, ἡμεῖς σωθη-
σόμεθα. οὐδὲ ἄλουρος μηκέτι τῶν μνῶν κατίσθ-
των, ἔγω δὲ ἐπιγνοίας αὐτοῦσ' ἐκκα-
λίσεσθαι. καὶ δὴ ἀπὸ πατῆραλου τῆρος ἑαυτοῦ ἀγα-
βάς ἀπκώρισι, καὶ προσεποιήτο γενερόν ἔμα. τῶν
δὲ μνῶν τῆσ' παρακύντας καὶ ἰδῶν αὐτὸν, ἔφι-
δούτος, κάμ θύλαξ γένη, οὐ προσελάσομαι σοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅ-
ταν τῆσ' ἐμίωμ μοχθηρίας πεφραθῶσιν, οὐκέτι αὐ-
τῶν ἐξαπατῶνται τὰς ὑποκρίσεισιν.

Ἀλώπηξ καὶ τίθηκος

Ἔ ρωσώδω ποτὲ τῶν ἀλόφων ζῶων ἀρχήσατο
τίθηκος. καὶ ἀδοκίμησας, βασιλεὺς ὑπὸ
αὐτῶν ἐχθροτομήθη. ἀλώπηξ δὲ αὐτῶ φθογί-

σασθ, ὡς ἐπίγει παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὸν πῖθι-
κον λαβούσα ἐπ' αὐτὰ ἤγαγεν, ὡς ἄροι μὲν αὐτὴ
λέγουσα θησαυρὸν τοῦτον, μὴ μίμτοι καὶ χρῆσα-
σθαι αὐτῷ. τῷ βασιλεῖ γάρ τοῦτον ὁ νόμος δίδωσι.
καὶ προῦρέπει οὐκ ἄλλο ἄτε δὲ βασιλεία. τὸν θησαυ-
ρὸν ἀρελίσθαι. ὅθεν ἀφρισκέππως, προσελθὼν, καὶ
συλληφθῆς ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασθαι
ἐμίμψο τὴν ἀλώπεκα. ἠδὲ, πρὸς αὐτὸν, ὡ πῖθι-
κε, τοιαύτῳ σὺ μωρία ἔχων, τῶν ἀλόγων βασι-
λάσας;

Ἐπιμύθιον

Ὁμῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξουσι τίσι μὲν ἀφρισκέ-
ππως ἐπιχθροῦτες, δυστυχῆσιν ἀφρισκέ-
ππως καὶ δελφῖν.

30
θ ὦμος δὲ κόμενος ὑπὸ δελφῖνος, καὶ πολ-
λῶ τῷ ῥόζω φερόμενος, ἐπέδη καταλαμ-
βάσθαι ἐμελλεν, ἔλαβεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύ-
μης ἐκπεσὼν ἔστι γὰρ μῆσθαι. ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύ-
μης καὶ ὁ δελφῖν αὐτῷ σμωζώκελεν. ὁ δὲ θῶμος ἔ-
στι γράφας καὶ λήστο ψυχοῦτα. τὸν δελφῖνα ἐω-
ρακῶς ἔπειν. οὐκ ἐτί μοι ὀθάνατος λυσιπρὸς, ὁρῶ-
τι τὸν αἴτιον γενομένοι τούτου σὺ ἐμοὶ ἀπο-
θνήσκουτα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἀν-
θρώποι φέρουσι, τὸν τούτων αἴτιον δυστυχῶ-
τας ὁρῶντες.

Ἰατρός καὶ ροσῶν .

ἰ αἶρος ροσοῶτα ἐθεράπευε . τοῦ δὲ ροσοῶ-
τος ἀποθαμόντος, ἐκείνος πρὸς τοὺς ἐκκο-
μίζοντας ἔλεγεν . οὗτος οὐκ ἀβρωπος δ' οἶμου
ἀπέχετο, καὶ κλυσηροῖν, ἐχρήτο, οὐκ ἄν ἐτεβήκη
τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβόντις ἔφη . βέλτιστε,
οὐκ ἔδωκε ταῦτα μὴ λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ἐ-
στιν . ἀλλὰ τότε παραμυθεῖν, ὅτι τούτοις χρῆσθαι ἢ
δωάτο .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι δὴ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀνά-
γκηστας βοηθίας παρέχειν, καὶ μὴ μετὰ τὴν τῶν
πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατὰ φρονίμω ἀεῖσαι .

Ἰζάτης καὶ ἔχις .

ἰ ζάτης ἰζὸν ἀγαλαβῶν καὶ καλάμονες, πρὸς
ἀγραμ ἐξήλθεν . ἰδῶν δὲ κίχλαμ ἐφ' ὑψηλοῦ
δένδρου καθεζομένην, καὶ τοὺς καλάμονο
ἀλλήλοισι ἐπὶ μήκος σμάτας ἀνω πρὸς αὐτὴν,
συλλαβὴν βουλόμενος ἀφεώρα . καὶ δὴ λαθῶν, ἔ-
χην κοιμωμένην ὑπὸ πόδας ἐπάτησε . τῆς δ' ὄρ-
γισθῆσθε καὶ δακρύσθε αὐτὸν, ἐκείνος ἠδὲν λήπο
τυχῶν ἔλεγε . δύστηνος ἐγὼ . ἔτρου γὰρ θηρά-
σαι βουλόμενος, αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου ἠγράβλω ἔδε
θάνατον .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλαις ἐπιβουλόου-
τες, λαμβάνουσι πολλακίς ὑφ' ἐτέρων τοῦτ' αὐτὸ

πάσχοιτες .

Κάτωρ :

33

ὁ κάτωρ ζῶν ἐστὶ Τετράποω, ἐν λίμναις τὰ
πολλὰ διατώμεγος . οὐ τὰ αἰδοῖα φασὶν
ἰατροῖς χρῆσιμα ἔχειν . οὐτος οὖν ἐστὶ δαίμ
ὑπ' ἀνθρώπων διώκόμενος καταλαμβάνεται, γι
γνώσκων οὐ χάριν διώκειται, ἀποτεμὼν τὰ ἑαυτοῦ
αἰδοῖα ῥίπτει πρὸς τοὺς διώκοιτας, καὶ οὕτω σω
τηρίας τυγχάνει . Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φρό
νιμοὶ ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας οὐδένα λόγον τῶν
χρημάτων ποιοῦνται .

Κύων καὶ μάγρος .

κ ὕων ἔς τε κηδῆσας ἔς μαγειροῦν, καὶ τοῦ μα
γέρον ἀσχολουμένον, καρδίαν ἀρτῶσας
ἔφυγεν . οὐδὲ μάγρος ἐπίστραφός, ὡς ἔδει
αὐτὸν φάγοιτα ἔπειν . ὦ οὐτος, ἰοθι ὡς ὅπου οὐδὲ
ἄν τις, φυλάζομαί σε . οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν ἔ
ληφας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς
ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται .

Κύων καὶ λύκος .

κ ὕων πρὸ ἐπαύλειος Τιμῆος ἐκάθηδε . λύκον δὲ
ἐπίδραμόντος καὶ βρῶμα μέλλοντος θή
σθην αὐτὸν, ἔδιδετο μὴ γινῶ αὐτὸν καθαῖναι . γινῶ

μὲν γάρ φησι λεπτός ἐσμι καὶ ἰσχυρός· ἀν δὲ μικρόν
ἀγαμέμνης, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπότες ποιήσασθαι
μοις· καὶ ὡς Τηγεαῖτα πολλὰ φάσιν, πῶς μελέσθε
ρος ἔσομαι· καὶ σοὶ ἠδὲ τῶν βρώμα γενήσομαι· ὁ
μὲν ὄω λύκος πρῶτος ἀπῆλθε· μετ' ἡμέρας δ' ἔ-
παυθῶν, ἄρην ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύων
καθ' ἄδουτα· καὶ τὰς κάτωθεν, πρὸς ἑαυτὸν ἐκά-
λεθ' ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν σωθῆκων· καὶ ὁ κύ-
ων, ἀλλ' ὦ λυκεῖ ποσὸς τοῦδε πρὸ τῆς ἐπαύλε-
ως μεῖδοις καθ' ἄδουτα, μήκέτι γάμον ἀγαμέμνης
ἔπι μύθειον·

Ὁ μύθος Διλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ὄ-
ταν πρὶ τῆ κινδυνώσαντες σωθῶσι, διὰ βίου τοῦ
το φυλάττονται·

Κύων καὶ ἀλεκτρύων·

κ
ύων καὶ ἀλεκτρύων ἑταιρέων ποιησάμενοι,
ἕδαιον· ἑσπέραι δὲ καταλαβούσης, ὁ μὲν
ἀλεκτρύων ἐπὶ δένδρον ἐκάθ' ἄδουτα ἀγλ-
βάς· ὁ δὲ κύων, πρὸς τὴν ῥίζην τοῦ δένδρου κοίλω-
μα ἔχοντος· τοῦ δὲ ἀλεκτρύωνος κατὰ τὸ ἔωθός γνύ-
κτωρ φωνήσαντος, ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐ-
τὸν ἔδραμε· καὶ τὰς ἀνωθεν πρὸς ἑαυτὴν κα-
τελθὲν ἠξίου· ἐπιθυμῆν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνῆ
ζῶον ἔχον ἀσπασσάσθαι· τοῦ δὲ, ἔφωτος τὸν θυρω-
ρὸν πρῶτον δίνουσι καὶ ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθ' ἄδουτα

τα, ὡς ἐκέρου ἀμοίζατος κατελθὲν, κακῆς Ζη-
τούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὃ κύνων ἀφῆς πιδήσας αὐ-
τῷ Διεσπάραζεν. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος Διλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοὶ τῶν ἀνθρώπων
τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας πρὸς ἰσχυροτέρους,
πέμψουσι, παραλογιζόμενοι.

Λέων καὶ βάτραχος.

37 λ ἔων ἀκούσας πότε βατράχου μέγα βοῶν-
τος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέ-
γατὶ ζῶον εἶναι. προσμήνας δὲ μικρὸν, ὡς
εἶδεν αὐτὸν προελθούτα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐ-
τὸν κατεπάτησεν. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος Διλοῖ, μὴ δὲν πρὸ τῆς ὄψεως δι' ἀκοῆς
μόνης ταραπέσθαι.

Λέων καὶ ὄνος.

λ ἔων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοιμωμίαν ποιν-
σάμενοι, ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. πολλῆς ὠν-
θίρας σιληφθῆσης, προσέταζεν ὀλέων τῷ
ὄνω διελθὲν αὐτοῖς. ὁ δὲ, τρεῖς μερίδας ποινισάμε-
νος ἐκ τῶν ἰσῶν, ἐκλέξασθαι τούτους προντρέπειο.
καὶ ὀλέων θυμωθῆς, τὸν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τὴν
ἀλώπεκιν μερίζων ἐκέλευσεν. ἢ δ' ἔς μίαν μερίδα
πάντα σαρῶσασα, ἑαυτῇ βραχυτί κατέλεψεν.
καὶ ὀλέων πρὸς αὐτὴν τίσει ὡ βελτίστη διαφρῆν ὄν-
τως ἐδίδασκεν. ἢ δ' ἔπειτα, ἢ τοῦ ὄνον σὺν φορα.

Ἐπιμύθιον .

Ὁμύθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίγονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλαις δυστυχίαις .

Λέων καὶ ἄρκτος .

Λέων καὶ ἄρκτος ὁμοῦ βοῶντων πρὶν ἰσχυροῦντες, πρὶν τούτου ἐμάχοντο . δευρῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδιγῖάσαι, ἀπαυδήσαντες ἐκέρητο . ἀλώπηξ δὲ κύκλω πρὶν ἰοῦσα, πεπρωκότεσσιν αὐτοῖς ἰδοῦσα, καὶ τὸ βούναρον ἐν τῷ μέσῳ κήμερον, τοῦτο διὰ μέσου ἀμφοῖν διαδραμοῦσα καὶ ἀρτῶσασθαι, φάγουσα ὄχετο . οἱ δὲ, βλέποντες μὲν αὐτὴν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἀγασθῆναι, δήλωσι ἕκαστος ἑαυτὸν ὅτι δι' ἀλώπηκα ἐμοχθούμεν .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμύθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώων, ἄλλοι κερταίονοισιν .

Μάστιξ .

Μάστιξ ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος, διελέγετο . Ἐπιστάτης δὲ τῆς ἀφῆς καὶ ἀσπίφλαγτος, ὡς αὐτῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδισι ἀγαπητὰ μέγα τε πᾶσαι ἔσεν, καὶ πάντα τὰ ἐν δόμῳ ἀφρημένα, ἀγιστήδισι τε στυγῆσιν . καὶ ἀρομαῖος ἦν . τρέχοντά δὲ τίς αὐτὸν θεασάμενος, ὡ οὐτως ἔσεν ὅτ' ἀλλότρια πράγματα προεδέγαι ἐπαγγελλόμενος, τὰ σαυτοῦ ὄντρομαυτῆσαν .

Ἐπιμύθιον.

Ὁμύθος πρὸς τὸνς Τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως
Διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων
προροῦσθαι πειρωμένους.

Μύρμηξ καὶ τριῖτερα.

μ ὕρμηξ διψήσας, κατελθὼν ἔς τὴν γῆν, πα-
ρασυρῆς ὑπὸ τοῦ ράματος ἀπεπρίετο.

41

τριῖτερα δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶμα δὲν-
δρου πριελούσθ, ἔς τὴν γῆν ἔρριψεν. ἐφ' οὗ
καὶ καβίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. ἰζάτης δέ τις με-
τὰ τοῦτο τὸνς καλάμονοις σωθῆς, ἐπὶ τὸ τὴν τρι-
σεραὺν συλλαβὴν ἔκ. τοῦτο δὲ ὁ μύρμηξ ἑωρακὼς,
τὸν τοῦ ἰζάτου πῶδα ἔδακεν. ὁ δὲ, ἀλγίστας,
τούς τε καλάμονοις ἔρριψε, καὶ τὴν τριῖτεραν αὐτὴ
καφυγῆν ἐποίησεν. Ἐπιμύθιον.

Ὁμύθος δηλοῖ, ὅτι δὲ τοῖς ἀερίετασι χάριν ἀπο-
διδόνα. Νυκτερίς βάτος καὶ ἄβγα.

ν νυκτερίς καὶ βάτος καὶ ἄβγα ἑταιρέαυ ποι-
ησάμενα, ἐμπορικὸν διέβρωσαν βίον ζῆν.

ἔμην ὡν νυκτερίς ἀργύριον διαφασαμένη,
καθῆκεν ἔς τὸ μέσον. ἔ δὲ βάτος ἑσθῆτ δ με-
φῆαυ τῆς ἔλαβεν. ἔ δὲ ἄβγα τρίτη, χαλκόν.
καὶ ἀπέπλάσαν. χημῶνος δὲ σφοδροῦ γενομέ-
νον, καὶ τῆς μεῶς τριτραπῆσος, πάντῃ ἀπολέ-
σαντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. Ἐλεγκῆρον

τοίγῃ κ' ἐμὲν ἄβγατοῖς ἀγίαλοῖς ἀπ' παρεδράφου
μήτρου τὸν χαλκὸν ἐκβάλλη ἐ βάλαια. ἔδ' ἐνυ
κλείς τοὺς δαυδάς φοβουμένη, τῆς μὲν ἡμέρας
οὐ φαίμεται. νύκτωρ δ' ἐπὶ βομῆν ἐξήσει. ἔδ' ἐ βάλαι
τος τῆς τῶν παριόρων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάμεται,
ἔπειτα τὴν οἰκίαν ἐπιγροῖν ζητοῦσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμίθος δηλοῖ, ὅτι πρὶ ἀσπυδάροισιν, τού-
τοις ἐσπυροῖν πρὶ ἐπίπλοισιν.

Νοσοῦν καὶ ἰατρός.

ν οσοῦν καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἐρωτώμενος
ὅπως διετήρηθη, πλείον ἐπε τοῦ δέουτος
ἰατρικῆν. ὁ δὲ ἀγαθὸν ἐφη τοῦτ' εἶναι. ἐκ
δαίτηρον δὲ παρ' αὐτοῦ πάλιν ἐρωτηθεὶς ὅ-
πως ἔσχε, φρίκη συνοχέθη ἐπε σφοδρῶς διατε-
τήρησθαι. ὁ δὲ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἐφησεν εἶναι. ἐκ
δαίτηρων αὖθις ἐρωτηθεὶς ὅπως διεγέμετο, ἐ-
πεν ὑδέρω πρὶ πεπλωκέμεναι. ὁ δὲ καὶ τοῦτο πάλιν
ἀγαθὸν ἐφασεν εἶναι. ἔπειτα τῶν οἰκίων τινὸς αὐ-
τὸν ἐρωτήσαντος ὅπως ἔχασε, ἐγὼ ἐφασεν ὡ οὗτος
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμίθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἀνθρώπων δυοχε-
ραῖομεν τοὺς πρὸς χάριν ἀβουλομένους λέγειν
ζυλωόμενος καὶ ἐρμῆς.

ζ

44

ὑλατόμενός τις παρὰ τῷ ποταμῷ, τὸν οἰκίον
 οὐκ ἀπέβαλε πέλεκω· ἀμνηστῶν τοίμην
 παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ἠδύρευτο· ἕρμης
 δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἰκίον τὸν ἀνθρώπου,
 καταδύει τὸν ποταμὸν χρυσοῦ ἀνήγεγκε πέλε-
 κω· καὶ ἢ οὗτος ἐστὶν ὃν ἀπώλεσεν ἤρετο· τοῦ δὲ,
 μή τοῦτον ἔργα φαιμένον, αὖθις καταβάς ἀργυ-
 ροῦ ἀνεκόμισε· τοῦ δὲ, μηδὲ τοῦτον ἔργα τοῦ οἰκί-
 ον ἢ πύλος, ἐκ τρίτου καταβάς ἐκείνον τὸν οἰκίον
 ἀνήγεγκε· τοῦ δὲ, τοῦτον ἀληθῶς ἔργα τοῦ ἀπολω-
 λότου φαιμένον, ἕρμης ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν
 δικαιοσύνην, πάσας αὐτῷ ἐδώρησατο· ὁ δὲ,
 παραγερόμενος, πάντα τοῖς ἐταίροις τὰ συμ-
 βάντα διεξέηλθεν· ὡς εἴς τις ταῖσα διατρά-
 ζασθαι ἐβουλόσατο· καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλ-
 θὼν, καὶ τὴν οἰκίαν ἀξίμην ἐξετίτηδε ἀφ᾽ ἑσ-
 τὸ ράμν, κλαίων ἐκάθητο· ἔπιφραγὲς οὐκ ὄ-
 ἕρμης κακῆν, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρώου,
 καταβάς ὁμοίως χρυσοῦ ἀξίμην ἐξήγεγκε· καὶ
 ἤρετο ἢ τῷ τὴν ἀπέβαλε· τοῦ δὲ, οὐκ ἔδοξεν,
 γὰρ ἀληθῶς ἢ ἐστὶ φήσαντος, μισήσας ὀφείας τὴν
 ποσάτην ἀγάδην, οὐ μόνον ἐκείμην κατίσχευ,
 ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκίαν ἀπέδωκεν·

Ἐπιμύθιον·

Θμύθος διλοῖ, ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ βρογ σωμαί

ρεται, τοσούτου τοῖς ἀδίκοις ἐμαρτίουται.

ὄνος καὶ κητωρός.

ὁ γος ὑπεριτούμενος κητωρῶ, ἔπειθ' ἄ-
λίγα μὲν ἠδίο, πλῆστα δ' ἐμόχθη, ἦν ζα
το τῷ Διί, ὅστε τοῦ κητωροῦ ἀπαλλὰ-
γῆς ἐτέρω ἀπεμποληθῆνα Δεασότη. τοῦ δὲ δι-
ὸς ἐπακούσαυτος καὶ κελάσαυτος αὐτὸν κερα-
μῆ τραθῆνα, πάλιν ἐδυσφόρη πλείον ἢ πρότε-
ρον ἀχθοφορῶν, καὶ τούτῃ πηλὸν καὶ τὰσ κερά-
μονε κομίζων. πάλιν οὖν ἀμείψα τὸν δεασότην
ικέταε. καὶ βυροδίθη ἀπεμπολῆται. ἕς χθ
ρογα τοίμω τῶν προτέρων Δεασότην ἐμπεσῶν,
καὶ ὄρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ τραπόμενα, μετὰ σθε-
ραγμῶν ἔφη. οἰμοιτῷ ταλαιπῶρω. βέλτιον ἢ
μοι παρὰ τοῖς προτέραις Δεασόταις μένεν. οὐ-
τος γὰρ ὡς ὄρῶ καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάσεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος Διλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέ-
ρονε δεασόταε οἰοίκεται ποβοῖσιν, ὅταν τῶν δε-
τέρων λάβωσι πῆραν.

Ὀργισθῆρας καὶ κορυδαλός.

ὁ ργισθῆρας ὄργισιν ἴση παγίδας. κορυδα-
λός δὲ τοῦτομ πόρρωθεν ἰδῶν, ἐπυθαίετο
τίποτέρ γάζοιτο. τοῦ δὲ, πόλιν κλίζην
φαιμένον, ἔφα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαυτος καὶ

κρυβέτης, ὁ κορυθαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις
πίστας, προσελθὼν ἔς τὸν βρόχον ἑάλω. τοῦ
δὲ ὀργίβοθῆρα ἐπίδραμότος, ἐκείνος ἔπειμ. ὦ οὐ-
τος ἢ τοιαύτην πόλιν κτίζης, οὐ πολλοὺς ἀρή-
σας τὸνς ἐροικοῦτας. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος διλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἰκοὶ καὶ πόλεις
ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεσῶτες χαλεπώσωσι.

Ὁδοιπόρος.

47 ὁδοιπόρος πολλῶν ἀγύσας ὄδον, ἦν ζατο,
ἢ ἄρα ἀρήσῃ τι, τὸ ἡμίσιον τούτου τῶ ἔρμῃ
ἀναβήσῃ. τῆς τυχῶν δὲ πῆρα μεστὴ φοι-
ρίκων καὶ ἀμυγδάλων, καὶ ταύτην ἀμελόμενος,
ἐκείνους μὲν ἔφαγε. τὰ δὲ τῶν φοιρίκων ὄσῃ,
καὶ τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφῃ ἐπίτιμος ἀπέθηκε
βομοῦ, φήσας. ἀπίχης ὦ ἔρμῃ τὴν ἀχὴν τοῦ γάρ
ἀρεθῆντος τὰ ἐκτὸς καὶ ἐπίτῳς πρὸς σὲ διαπέ-
μῃμα. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον καὶ τοὺς θεοὺς
διὰ πλεομεζίαν κατασοφίζόμενον.

Παῖς καὶ μήτηρ.

παις ἐκ διδασκαλῆον τὴν τοῦ συμμαθητοῦ
δέλτου κλέψας, ἠνέκετι τῇ μητρὶ. τῆς δὲ, μὴ
ἐπιπληζάσης, μάλλον μὲν οὐκ ἀποδεξα-
μένης, προῖων τοῖς χρόμοις ἦρξατο καὶ τὰ μὴ-
ζω κλέψῃ. ἐπαυτοφώρω δὲ ποτὲ ληφθῆς, ἀπὶ

ἔπειτα τὴν πρὸς θάνατον . τῆς δὲ μητρὸς ἐπομένης
καὶ ὀλοφυρομένης, ἐκείνος τῶν Διμίων εἶδ' ἄτο βρα-
χία τινα τῆ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς οὐς . τῆς
δὲ ταχίστω τῷ σώματι τοῦ παιδὸς προώθησε,
ἐκείνος τὸ οὐστοῖς ὁδοῦσι διακῶν ἀφῆλετο . τῆς
δὲ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων κατηγορουμένων, ὡς
οὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἦδη καὶ ἐς τὴν μητέ-
ρα ἠέβηκεν, ἐκείνος ἔπειτα . αὐτὴ γάρ μοι τῆς ὀ-
πωλέας γεγονός ἄτιος . ἔγ' γὰρ ὅτε τὴν δέλιτον
ἐκεκλόφην ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἄν μέχρι τούτων
χωρήσας ἤν γόμῳ ἐπί τὸν θάνατον .

Ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος Διλοῖ, ὅτι τῶν κέ κατ' ἀρχαίς κόλαζο-
μένων ἐπὶ μῆζον ἀνέστη κακά .

Ποιμὴν καὶ θάλασσαν .

Ἡ ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποιμνίον γέ-
μων, ἑωρακῶς γαλιωῶσαν τὴν θάλατταν,
ἔπεθύμησε πλάσσει πρὸς ἐμπορίαν . ἀ-
πειροπόλησας ὡντὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βα-
λάουον προιάμενος, ἀνήχθη . χημῶνος δὲ σφοδρῶ
γενομένου, καὶ τῆς νεῶς κινδυνάουσης βαπτί-
ζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν ἐς τὴν θά-
λατταν, μόλις κερῆ τῆρησι διεσώθη . μετὰ δ' ἡμέ-
ρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τῆρος, καὶ τῆσθα-
λάττης ἐτυχε γὰρ αὐτὴ γαλιωῶσα, τὴν ἡρεμί-

αὐθιγὰ μάζουτος, ὑπολαβὼν οὗτος ἔπειτα φοιγί-
κων αὐθιγὸς ὡς εἰσικεν ἐπιθυμῆ, καὶ διὰ τοῦτο φαί-
νεται ἡσυχάζουσα. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος Διλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις
μαθήματα γίνονται.

Ἰσοῖα καὶ μηλία.

50 Ἰσοῖα καὶ μηλία πρὶ κάλλους ἠρίζου. πολ-
λῶν δ' ἀμφισβητήσεων μετὰ ζῦ γενομένων,
βάτος ἐκ τοῦ πλοσίου ἀκούσασα φραζμὸν
πασόμεθα ἔπειτα ὡ φίλοι ποτὲ μαχόμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος Διλοῖ, ὅτι ἐνταῖς τῶν ἀμφοτέρων πασι-
σι καὶ οἱ μηδενὸς ἀξιοὶ πρῶνται ἡμέτι.

Ἀσπάλαι.

ὁ ἀσπάλαι τυφλὸν ζῶν ἐστὶ. φησὶν οὕτως ὅτι
τῆ μητρὶ, σὺκαμίριαν μητρὸς ὄρω. ἔτα αὐ-
θιγὸς φησὶ, λιβάου ὀσμῆς πεπλήρωμα.
καὶ τρίτου πάλιν, χαλκῆσ φησὶ ψιφίδος κτύ-
του ἀκούω. ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα ἔπειτα ὡτε
κρυφῶ, ὡς ἡδὴ καταμαρβάνω, οὐ μόνον ὄφτως ἐστέρη-
σαι, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς καὶ ὀσφρήσεως.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος Διλοῖ, ὅτι ἐπίοι τῶν ἀλαζόνων τὰ ἀδύ-
νατα κατεπαγγέλλονται. καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις
ἐλέγχονται. Ἐφῆκες καὶ πέρδικες.

σ φῆκες καὶ πέρδικες δίψη σμεχόμενοι,
πρὸς γεωργὸν ἦλθον παρ' αὐτοῦ αἰτοῦντες
σιδῆν, ἑπιγελλόμενοι ἀπὸ τοῦ ὕδατος
ταύτην τὴν χάριν ἀποδώσειν. οἱ μὲν πέρδικες
σκάψαντες ἀμπελούς. οἱ δὲ σφῆκες κύκλω πε-
ριούτες, τοῖς κέντροις ἀποσοβήτους κλίπασα.
οὗδ' ἄγε γεωργὸς ἔφη. ἀλλ' ἐμοὶ γε ἴσσι δύο βόες. οἵ μιν
δὲν ἑπιγελλόμενοι πάντα ποιούσιν. ἀμείνον ὧν
ἴσιν ἐκείνοις δοῦναι ἢ πρὸ ὑμῶν.

Ἐπιμύθιον.

Ἰμῦθος πρὸς ἄνδρα ἐξώλης, ὠφελῆν μὲν ἑπιγε-
λλομένους, βλάβην δὲ μεγάλην.

Ταῦς καὶ κολοῖος.

τ ὧν ὀργίβων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα,
ταῦς ἑαυτὸν ἠξίου διὰ τὸ κάλλος χερστο-
νῆν. ἀρουμένων δὲ τοῦτο πάντων, κολοῖος
ὑπολαβὼν ἔφη. ἀλλ' ἴσσοῦ βασιλῆος ἀετὸς ἡ-
μᾶς καδῖώκειν ἐπιχέρησθαι, πῶς ἡμῶν ἐπαρκέ-
σθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ἰμῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἀρχόντας οὐ διὰ κάλλος
μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι
δεῖ.

Μογιὸς καὶ ἀλώπηξ

μ ογιὸς ἀγριὸς ἐπίτιμος ἐστὶ δένδρου, τοὺς ὀ-
δόντας ἔθνηγεν. ἀλώπηξ δὲ ἐρομένης τὴν
αἰτίαν, ὅτι μηδεμίαν προσκεμένην ἀμά-

γκης, τί τούς ὀδύνας βήγη, ἔφη· οὐκ ἀλόως τοῦ
το ποιώ· ἔγάρ με κίνδωος πρῖσταίν, ὄγκω με
πῶϊ καὶ τα πρὸς τὸ τούς ὀδύνας ἀκοῦν ἀσχο-
λῆσαι δέησθ· ἀλλὰ μάλλον ἐτοίμοις οὔσι χρι-
σθαι·
Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος Δημοῖ ὅτι δὲ πρὸς τὸν κίνδωον παρα-
σκάαζεσθαι· Κορυδαλός·

κ ορυδαλός ἔσπασθαι ἄλουν, θρηῶν ἔλε-
55 γει· οἰμοὶ τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυσήνῳ
πηνῷ· ὄν χρυσὸν ἐροσφισάμην τίμος·
οὐκ ἄργυρον· οὐκ ἄλλο τι τῶν Τιμίῳ· κόκκος δὲ
σίτου μικρὸς τὸν βασιλόμοι προυζέμεσθ·

Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος πρὸς τούς διὰ κέρδος ἀλεῖς μέγα ὑφί-
σταμένους κίνδωον· Νεβρός·

ν εβρός πρὸς τὴν ἔλαφοι ἔπει· πᾶτθ
οὐ καὶ μέζων καὶ ταχύτθρος κωῶν πύφν
κας· καὶ κέρατα πρὸς τούτοις ὑφρφνά
φέρθς πρὸς ἀμωα· τί δηπτο τ' οἰῶ ὄντω τούτους
φοβῆ· κακῆρος γελῶν ἔπει· ἀληθῆ μὲν ταῦτα
φθιστέμεθ· ἐν Δοῖδα, ὡς ἐπὶ δαμ κωῶς ὑλακῶ
ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγῆν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ
φέρομαι·
Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος Δημοῖ, ὅτι τούς φύσθ δηλούς ὄνδεμία
παράμεσις ῥώμνοιθ·

Λαγωοὶ καὶ βατραχοί .

ἔ
ἰ λαγωοὶ ποτὲ σμωλθούτες, τὸν ἑαυτῶν πόρον
ἑλλήλους ἀπεκλείουτο βίον, ὡς ἐπίσφα-
λῆς ἦν καὶ δφλίας πλείως . καὶ γὰρ καὶ ὑπὲρ
ἀνθρώπων, καὶ κωῶν, καὶ αἰτῶν, καὶ ἄλλων πολ-
λῶν ἀγαλίσκοιται . βέλτιον οὖν ἦναι θαρῆν ἀπαξ,
ἢ διὰ βίου τρέμεν . τοῦτο τοίγῃ κινύσαντες, ὄρ-
μησαν κατὰ ταῦτόν ἕς τὴν λίμνην, ὡς ἕς αὐτὴν ἐμ-
πεισοῦμενοι καὶ ἀποπνιγνόμενοι . τῶν δὲ καθι-
μένων κύκλω τῆς λίμνης βατράχων ὡς τὸν τοῦ
δρόμου κίνησον ἠκούοντο, ἀθυσ ἕς ταύτην ἕς περὶ
σάβτων, τῶν λαγωῶντις ἀγχιγούστερος ἦναι δοκῶν
τῶν ἄλλων, ἔφη . σῆτε ἑταῖροι . μηδὲν δεῖν ὑ-
μᾶς αὐτοὺς διαπραχθεῖν . ἠδὲν γὰρ ὡς ὄρατε καὶ
ἡμῶν ἑτέρῃσι ζῶα δεφλότρε . ἐπιμύθειον .
Ὀμῆθος διλοῖ, ὅτι οἰδυσσοχοῶντες ἐξ ἑτέρων χεί-
ρονα πασχούτων παραμυθεῖται .

ὄνος καὶ ἵππος .

ἔ
ἰ ρος ἵππον ἑμακάριζεν ὡς ἀφθόγως τρεφόμε-
νον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μὴ δ' ἀχέρων ἄλις
ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαπυρῶν . ἐπεὶ
δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔμο-
πλον ἀνίβη τὸν ἵππον παρταχόσει τοῦτο γέλα-
ρων, καὶ δὴ καὶ μίσησιν τῶν πολεμίων ἑσθήλατε, καὶ
ὁ ἵππος σληγῆς ἐκείτο, ταῦτα ἑρακλῶς ὁ ὄνος, τὸν

ἵππων μεταβαλλόμενος ἐταλάγισεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμύθος Διλοῖ, ὅτι οὐδέ τούς ἄρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόρον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζόμενον τὴν περιὰσιν ἀγαπᾶν.

Φιλάργυρος.

59 Φιλάργυρος τις ἀΐσασα αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἔξαργυρίσασκενος, καὶ χρυσοῦ βῶλον ποιήσας, ἐπιγίγιστω κατάρυξε, συγκασορῦξας ἐκείνῃ καὶ τυχὴν αὐτοῦ καὶ τὸν βουῶν. καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἐβλεπτε. τῶν δ' ἐργασιῶν αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ τὸ γεγονός σωμνήσας, ἀγορῦξας τὸν βῶλον ἀπῆλετο. μετὰ δὲ ταῦτα κακῆμος ἐλθὼν, καὶ κερὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θρηνηδὴν ἤρξατο. καὶ τὴν ἑλθὼν τὰς Τρίχας. τοῦτον δέ τις ὀλοφύρομενον οὕτως ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν τυθόμενος, κέ οὐτως ἔπειν ὡ οὐτος ἀθύμη. οὐδὲ γὰρ ἔχων τὸν χρυσὸν ἔχε. λίθον οὖν ἀπὶ χρυσοῦ λαβὼν θές. καὶ νόμιζέσσι τὸν χρυσὸν εἶναι. τὴν αὐτὴν γάρ σοι πληρώσει χρέαν. ὡς οὐ γὰρ οὐδ' ὅτε ὁ χρυσοῦς ἐν χρῆσιν ἦσθε τοῦ κτήματος.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμύθος Διλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἠκτιήσας, εἰ μὴ ἠκτιήσας προσῆ.

Χῆρες καὶ γέραμοι.

Χῆρες καὶ γέραμοι ἐπὶ τῷ αὐτοῦ λημῶνος ἐμμενοῦτο. τῶν δὲ θηράτων ἐπιφανεῖτων, οἱ μὲν

γέρασοι κούφοι ὄγτες, ταχέως ἀπέπτησαν· οἱ δὲ
χῆρες διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μέγαλτες, σωθε
λήφθησαν· **Ἐπιμύθιον·**

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἀλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀ
κτήμορες ἀχρῶς φάγουσιν· οἱ δὲ πλούσιοι δου
λεύουσιν ἀλισκόμενοι·

Χελώνη καὶ αἰτὸς·

Χελώνη αἰτοῦ ἐδίδατο ἰστιάσθαι τὴν διδά
ξαι· τοῦ δὲ, παραγοῶτος πόρρω τοῦ τοῦ τῆς
φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μάλλον τῆ δέησῃ
προσέκητο· λαβὼν ὡν τὴν τοῖς ὄμνξί, καὶ ἔς
ὑψος ἀμεγεγκῶν, ἔτ' ἀφῆκεν· ἠδὲ, κατὰ πείρῶν
πρῶτον οὐδ' ὠμετρίβη· **Ἐπιμύθιον·**

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλομνηκίας τῶν
φρονιμώτερον παρακούσαντες, ἑαυτοὺς ἐβλα
ψαν· **Ψύλλα·**

ψύλλα πρὸς τῆς δῆσασθ, ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς
ἐκάθισεν· ὁ δὲ, τὸν ἠρακλῆν ἐπὶ συμμαχι
αὐ ἐκάλε· τῆς δὲ, ἐκείθεν αὐθὶς ἀφελομένης,
συνάξας ἔπει· ὦ ἠρακλῆς, ἔπί ψύλλῃ οὐ σωθε
μάχησας, πῶς ἐπὶ μέζουσι ἀπταγωριστῆς σωθε
ρήσας· **Ἐπιμύθιον·**

Ὁμῆθος δηλοῖ, μὴ δῆν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θῆου
δῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων·

Ἐλαφος·

21
 λαφος τὸν ἔτρον πεπιρωμένητων ὀφθαλ-
 μῶν, ἐπιϊόγος ἐγέμετο, τὸν μὲν ὑγιάτων ὀ-
 φθαλμῶν πρὸς τὴν ζηράν διατὸν κωνηθε
 τωῶτας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν,
 ὅθεν οὐδὲν ὑπὸ πλάε· παρασλίοντες δέτιρες, καὶ
 τούτου φοχασάμενοι, αὐτῆς κατετόξασαν· ἠδὲ
 ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκα, μηδὲν
 παθοῦσα, ἢ δ' οὐκ ἔπειτα κακὸν ἐπάξην, ὑπὸ ταύ-
 της προδεδομένη· Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλακίς ἡμῖν τὰ βλαβερά
 δοκοῦντα ὠφέλιμα γίνετα, τὰ δ' ὠφέλιμα βλαβε-
 ρά· Ἐλαφος καὶ λέων·

21
 ε
 λαφος κωνηγὸς φάλοισα, ἄς ἀντρον φσε-
 δυ· λέοντι δ' ἐκεί πρῆτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συ-
 νελήφθη· θηήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἱ μοι ὅτι
 ἀνθρώπων φάλοισα, τῶ τῶν θηρίων ἀγριωτάτω
 πρῆτέπεσον· Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μι-
 κροὺς κινδύνους φάλογτες, μείαλων ἐσφράθη-
 σαν· Ἐλαφος καὶ ἀμπελος·

21
 ε
 λαφος κωνηγὸς φάλοισα, ὑπ' ἀμπελῶ ἔ-
 κρύβη· παρελθόντων δ' ὀλίγων ἐκείνων, ἠὲ
 λαφος τελέως ἠδὲ λαβὴν δόξασα, τῶν τῆς
 ἀμπελου φύλλων ἐσθίην ἠρξάτο· τούτων δὲ σφο-
 μένων, οἱ κωνηγοὶ ἐπίσραφέντες, καὶ ὅτ' ἢ ἀλη-

θές νομίσαμτες τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τί κρύ-
πτέσθαι, βέλεσθι ἀφ' ἑλίου τὴν ἔλαφοι. ἡ δὲ θη-
σκουσα, τοιαῦτ' ἔλεγε. δίκαια πέτομθα. οὐ γὰρ
ἔδιδθη σῶσασάμμε λυμáιρεσθαι.

Ἐπιμύθιοι.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἀεργέτας
ὑπὸ θεοῦ κολάζονται. Ὀνος καὶ λέων.

Ὁ ὄνος ποτὲ ἀλεκτρῶν σπειροόκετο. λέωντος
δέ πτελθῶντος τῷ ὄνω, ὁ ἀλεκτρῶν ἐφώνη-
σε. καὶ ὁ μὲν λέων, φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν ἀλε-
κτρῶνος φωνὴν φοβεσθαι, ἐφύσεν. ὁ δ' ὄνος νομί-
σας δι' αὐτὸν πεφάσθαι, ἐπέδραμεν ἀβύς τῷ λέ-
οντι. ὡς δὲ πόρρω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔμβαμκέτι
ἡ τοῦ ἀλεκτρῶνος ἐφίκησθε φωνή, σραφῆς ὁλέων
κατεβοιμήσατο. ὁ δὲ θησκῶν ἐβόα. ἀθλιός ἐσὶ καὶ
ἀμότος. πολεμίτων γὰρ μὲν ὦν γομέων, τίρος χά-
ριμ ἔς πόλεμον ἐζωμήθη. Ἐπιμύθιοι.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπει-
νουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται. καὶ
οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλωται.

Κηπωρὸς καὶ κύνω.

Κηπωροῦ κύνω ἔς φρέαρ κατέπεσεν. ὁ δὲ κη-
πωρὸς βονλόμενος αὐτὸν ἐκείθεν ἀμεμείκην
κατήλθε καὶ αὐτὸς ἔς τὸ φρέαρ. οἰηθῆς δ' ὁ
κύνω, ὡς κατωτέρω μάλλον αὐτὸν παραγίγοι.

καταδύσαι, τὸν κητώρον γραφῆς ἔδακεν· ὅλβι,
μετ' ὀδύνης ἐπαγίων, Δίκαια φησὶ πέποιθα· τί
δή ποτε γάρ τὸν αὐτόχρηρα σῶσαι ἰαποῦδασα.

Ἐπιμύθιον·

Ὀμῖθος, πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους·

Ὦς καὶ κύνων·

68 σ Ὦς καὶ κύνων ἀλλήλοισι διελοιδροοῦντο· καὶ
ἡμῖν οὖν ὠμνε κατὰ τῆς ἀφροδίτης ἢ μὴν
τοῖς ὀδοῦσι ἀμαρρήξην τῶν κύνων· ἡ δὲ κύνων
πρὸς ταῦτα φρωμικῶς ἔπει· καλῶς κατὰ τῆς ἀ-
φροδίτης ἡμῖν ὀμνύει· δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅ-
τι μάλιστα φιλεῖσθαι· ἐξ τῶν τῶν σῶν ἀκαθάρτων
σαρκῶν γάομενον, ὀνδύλως ἔς ἴβρον προσίειαι·
καὶ ἡ οὖν, διὰ τοῦτο μὲν οὖν μάλλον δῆλη ἴσθι ἢ
θεὸς στέργουσαί με· τὸν γὰρ κτήματα ἢ ἄλλως
λυμαρμόμενον παντάπασι ἀποσρέφεται· σὺ
μὲντοι κακῶς ὄξεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκῆα.

Ἐπιμύθιον·

Ὀμῖθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων τὰ ὑ-
πὸ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύει, ἀμεθόδως ἔς ἔταιμον μετα-
σχηματίζουσι· Ὦς καὶ κύνων·

Ὦς καὶ κύνων πρὶ ἀτοκίας ἠρίζου· ἔφη δὲ
κύνων εὐτοκος εἶναι μάλιστα πάντων τῶν πε-
ζῶν ζῶων· καὶ ἡ Ὦς ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦ-
τα φησὶν· ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυ-

φλόνετους σωτῆς σκύλακας τίκτης.

Ἐπιμύθιον.

Θμύθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχιστα πράγματα,
ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

Ὅφισ καὶ καρκίμος.

Ὁ φῖς καρκίμω σωδιπτάτο, ἐταρῆσαν πρὸς αὐ-
τὸν ποισάμενος. ὁ μὲν οὖν καρκίμος ἀ-
πλόνε ὡν τὸν τρόπον, μεταβαλέσθαι κακῆ-
ρον παρήγητις παγουργίας. ὁ δὲ, οὐδοσιγῶν ἰω-
τὸν παρήχε πηθόμερον ἐπιπρήσας ἄκαρκί-
μος αὐτὸν ὑποῖωτα, καὶ ὅσον οἶοντεπίσας, φορέ-
νη. τοῦ δ' ὄφως μετὰ θάνατον ἐκταβήτος, ἐκδήμος
ἦσαν. ὅπως ἐδέξαι πρόσθεν ἀβῆν καὶ ἀπλοῦν
ἦμα. οὐδὲ γὰρ ἀπταύτην τὴν δίκην ἐπίσας.

Ἐπιμύθιον.

Θμύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις σὺν δόλω προσί-
όντες, αὐτοὶ μάλλον βλάπτονται.

Ποιμὴν καὶ λύκος.

Ἡ ποιμὴν μεογῶν λύκου σκύμνον ἀρῶν καὶ ἀ-
μελόμενος, σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν. ἐστὶ δὲ
κυσὶν, ἥ ποτε λύκος πρόβατον ἤρπασε,
μετὰ τῶν κωῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τῶν δὲ κωῶν ἔ-
στ' ὅτε μὴ δισαμέγων καταλαβῆτον λύκον, καὶ
διὰ τῶν ταῦν υποστροφῶν, ἐκδήμος ἠκολούθη, μέ-
χρις ἀπταύτην καταλαβῶν οἷα δὴ λύκος συμμει-

πάσχητις θήρας· ἤτα ὑπέστρεφεν· ἤδ' ἔμιν λύκος
ἔζωθεν ἀρπάζει πρόβατον, αὐτὸς λάβρα θύων, ἀ-
μα τοῖς κυσὶν ἐβοιγῆτο· ἕως ὅποισι μὴ στοχασάμε-
νος, καὶ σωθῆς τὸ δρώμενον, ἕς δάιδρον αὐτὸν ἀ-
μαρτήσας ἀπέκτεθην· Ἐπιμύθιον·

Θμύθος διλοῖ, ὅτι φύσις πομπρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ
τρέφει· Λέων καὶ λύκος·

72
λ ἔων γηράσας, ἐνόση κατὰ κεκλιμένον ἐν ἀγ-
τρῷ· παρήσαμ δ' ἐπίσκεψόμενα τοῦ βασι-
λέα πλὴν ἀλώπεκος τὰλλα τῶν ζῶων· ὁ-
τοίρω λύκος λαβόμενος ἀκαιρίας, κατηγόρη
παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀλώπεκος, ἅτε δὴ παρόνδ' ἐν
τίθεμένης τοῦ πάντων αὐτῶν κρατοῦντα, καὶ διὰ
ταῦτα μὴ δ' ἕς ἐπίσκεψιν ἀφίγμένης· ἐρτοσοῦ-
τω δ' ἐπαρῆν καὶ ἠ' ἀλώπηξ· καὶ τῶν τελευταίων
ἠκροάσατο τοῦ λύκου ῥημάτων· ὁμὲν οὖν λέων
κατ' αὐτῆς ἐβρυχάτο· ἠδ' ἀπολογία καίρον ἀ-
τήσασα, καὶ τίς ἐφ' ἡτῶν σμελθούτων τοσοῦτον ὠ-
φέλησεν, ὅσον εἰώπατα χόσε πρὶν ὀσῆσασα, καὶ
θεραπέειν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἁτρου ζήτησασα καὶ μα-
θοῦσα· τοῦ δ' ἐλέοντος ἀθὺς τὴν θεραπέειν ἔπειθε
κελάσατος, ἐκείνη φησὶν, ἣ λύκον ζῶντα ἐκδέ-
ρας, τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφίσει· καὶ τοῦ λύ-
κου αὐτίκα νεκροῦ κέμενον, ἠ' ἀλώπηξ γελῶσα ἔ-
πει· οὕτως οὐχρητὸν δεασύτην πρὸς δυσμέειαν

κινῆν, ἀλλὰ πρὸς ἀμείψαν. Ἐπιμύθιον.
Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατ' ἐκάστην μηχανώμενος,
καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην πρὶ τρίτῃ. Γωνή.

Γωνή τις ἀνδρα μέθυσον ἔχε. τοῦ δὲ πάθους αὐ-
τὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα, τοιοῦν δέ τι σοφίζε-
ται. κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης
παρὰ κρήσασα, καὶ νεκροῦ δίκην ἀμασθητοῦται,
ἐπ' ὧμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυανδρίον ἀπεμείκου-
σα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν. κίκα δ' αὐτὸν ἦδη ἀ-
ραμῆφην ἔστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκο-
πτε τοῦ πολυανδρίου. ἐκείνου δὲ φήσας τις
ὅτι τὴν θύραν κόπτω, ἢ γωνὴ ἀπεκρίματο. ὅτοις με-
κροῖς τὰ σπία κοκίζων, ἐγὼ πάρεμι. κακῆρος,
μήμοι φαίην ἀλλὰ πιδῆν ὠβέλτιστε μάλλον προ-
σίμεγκε. λυπῆς γάρ με βρώσεως ἀλλὰ μὴ πόσε-
ως μνημογῶων. ἦ δὲ, τὸ σπῆθος πατάξασα, ὅμοι-
τῆ δυνάμω φησὶν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὠ-
ρησα. σὺ γὰρ ἀγερὸν μόνον οὐκ ἐπαδάθης, ἀλλὰ
καὶ χέρων σαυτοῦ γέγονας, ἕς ἕξιμοιο κατασάμ-
τος τοῦ πάθους.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμύθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ τὰς κακὰς πράξεις
ἐγχροκίζην. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλουσι τῷ ἀνθρώ-
πῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

Ὡς καὶ μὲν.

ὡς εἰλικτίς μὴ ἔργον ὄντ' ἀσπίτιας.

ὄν χαλκίεις βλέποντες ἴσασαν γέλω.

ὄμνς Δ' ἐτί ζῶν ἔπει μίτος δακρύων,
ὡς οὐδέ σῶν δώαστε καὶ τρέφῃ ἔρα.

Ἐπιμύθιον . |

Ὄμνθος δηλοῖ, ὅτι οὐδέ γε λάμ πτώμα τοῦ πέ-
λας . Ὄνος .

736

Φ ἔρων λείοντος δέρμα τοῖς ὄμοις ὄνος,
ἢν χε λέων ἔματις ἀπόλους βλέπων .
ἔπει δὲ γυμνός τις λείωνος ἀρέθι,
τοῦτον μύλων ἐμνησε τῆς ἀταξίας .

Ἐπιμύθιον .

Ὄμνθος δηλοῖ, ὅτι ἀπαρ' ἀξίαν τιμὰ τάχιστα
λύονται . Ἐτρονθός .

737

π ἄσιν πεφύκη θηροὶ καὶ πτηνοῖς μάχι .
ἢλω λίβναγα στρονθός, ἢ τούς Δ' ἐπλάμα,
ἔρα μὲν ὄρρις, ἐκ μέρους δὲ θηρίου,
πτηνοῖς κάρα δεκμύσα τοῖς θηροῖν πόδας .

Ἐπιμύθιον .

Ὄμνθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωγίας
ἀπίστον . Κύνκος .

739

α γῆρ' ἀπορῶν, χῆματ' ἄμα καὶ κύνκον ἔτρε-
φεν . οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μέγτοι . Τοῦ μὲν, γάρ
ᾠδῆς, τοῦ δὲ, τραπέζης ἐρεκεν . ἔπει δὲ ἔδδ
τοῦ χῆμα παθῆν ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, μνζ μὲν ἦν . καὶ
διαγινώσκην ὁ καιρός οὐκ ἀφῆκεν ἐκάτρου . ὁ δὲ
κύνκος ἀπὸ τοῦ χηνός ἀπαχθῆς ἀδῆτι μέλος

θαράτου προοίμιον · καὶ τῆ μὲν ὠδῆ μωυφτῆ φύ
σιγ · τῆν δὲ τελευτῆν διαφάτῳ μέλῃ ·

Ἐπιμύθιον ·

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμονοικὴ τελευτῆς
ἀναβολὴν ἀπὸ γάξεται · Ἰθίοφ ·

ἰθίοφ ὅτι ὁ ἴθιοφ ἠρῆσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶ-
μα ἔμαδοκῶν ἀμελῆα τοῦ πρῶτον ἔχον-
τος · καὶ παραλαβὼν οἶκαδε, πάντα μὲν
αὐτῷ προσήτεα ῥύματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπι-
ράτο καθαίρειν · καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλὼν οὐκ
ἔχε · ἡσοφ δὲ τὸ ποιεῖν παρεσκάασεν ·

Ἐπιμύθιον ·

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν ἀφύσφς ὡς προηλ-
θοῦ τῆν ἀρχῶν · Χελιδῶν καὶ κορώνη ·

χελιδῶν καὶ κορώνη πρὶ κάλλους ἐφιλορέ-
κω · ὑπόσυχουσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτῆν
ἔπειν · ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τῆν ἐαρινὴν
ὄραν ἀμφῆ · τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ χερσῶνι παρατέ-
ρεται ·

Ἐπιμύθιον ·

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος ἀ-
πρεπῆς κρέττων ἐστὶ · Βούταλις ·

βούταλις ἀπότιμος θυρίδος ἐκρέματο · γυ-
κτερίς δὲ προσελθοῦσα, ἐπωθαῖε τὴν αὐτί-
αν, δι' ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, γυκτωρ δὲ
ἄδῃ · τῆς δὲ, μὴ μάτην τοῦτο ποιεῖν λεγοῦσας, ἡμέ-

ρας γάρ τ' ὅτι ἐδουσα σμειλήθη, καὶ διὰ τοῦτο ἔ-
πέκθη ἰσωφρογίαθι, ἢ γυκτερὶς ἦσεν· ἀλλ' ὄν-
μῦσε φυλάττεσθαι Δῆ, ὅτε μηδ' ἐν ὄφελος· ἀλλὰ
τρίην ἢ συλληφθῆναι. Ἐπιμύθιον.

Ὀμῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι μ' ἀμόγητος
ἢ μετ' ἄνοια. Κοχλία.

78
Γ εωργοῦ πάς ὡπτα κοχλίας· ἀκούσας Δέ
αὐτῶν τρυζότων ἔφη· ὦ κακίστα ζῶα, τῶν
οἰκίῳ ὑμῶν ἐμπίτραμένω, αὐτοὶ ἄδειε,
Ἐπιμύθιον.

Ὀμῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρακαρὸν δρόμε
γομ' ἐπορέδισον. Γυνὴ καὶ θεράπωναι.

Γ ἡν χίρα φίλεργος θεραπωνίδα ἐχουσα,
ταύτας ἐβόη γυκτός ἐγέρειν ἐπὶ τὰ ἔργα,
πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρύων ὡδὰς· αἰδὲ, συ-
μεχῶς τῷ πόνω τ' αλατωρούμενα, ἐγγωσαν Δῆ
τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρύονα, ὡς ἔ-
κθημον γυκτῶν ἐξαγίστατος τὴν δέσποισιν· σμείβη
Δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις, χαλεπώτεροι
πρὶν πρὸς τῶν δῆμοις· ἢ γὰρ διαπότις ἀγροῦσα,
τὴν τῶν ἀλεκτρύων ὥραν, ἐμνηχάτρον ταύτας
ἀγίστην. Ἐπιμύθιον.

Ὀμῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βου-
λώματα κακῶν αἰτία γίγεται.

Γυνὴ μάγος.

γ
ωὴ μάτος καὶ βήων κηϊμάτων ἀποτροπίας
μούς ἐπαγγέλλομένη, πολλὰ διέλεγε ποι-
ούσα, καὶ κέρδος ἐπ' ἄθεν ἔχουσα. γραφά-
μενοι δέ τιμες αὐτὴν ἀσεβείας, ἔδλον. καὶ κατὰ δι-
κασιδισαμ ἀπὸ γομ' εἰς θάλατον. ἰδὼν δέ τις ἀπαλο-
μένη αὐτὴν ἔφη. ἢ τὰς τῶν θεῶν ὄργας ἀποτρέψῃ
ἐπαγγέλλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλήν με-
ταποῖσα ἠδωθήησιν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος διηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλον-
ται, κηδὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.

Γαλή.

γ
αλή εἰς ἐργαστήριον ἔσελθοῦσα χαλκείως,
τὴν ἐκδ' κημένην πρὶ ἐλεγε ρίμην. ζυομένης
δέ τῆς γλώττης, αἶμα πολὺ ἐφέρειτο. ἠδὲ, ἢ
δέτο, μομίζουσα τὸ σιδῆρου ἀφαιρῆν, ἄχρις οὐ
παύσειως πᾶσα τὴν γλώτταν ἀμήλωσεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος, πρὸς τοὺς ἐν φιλομακείας ἑαυτοὺς βλά-
πτοῦσιν.

Γεωργός.

γ
εωργός τις σκάπτων, χρυσίω πρὶ ἐτυχῆ. κα-
τ' ἐκάστην ὡς τὴν γῆν ὡς ὑπ' αὐτῆς ἀεργετι-
θῆς ἔσπεφε. τῷ δὲ, ἢ τὴν ἐπίστασα, φησὶν. ὦ
οὗτος, τί τὴν γῆν ἔμα δῶρα προσματίθης, ἀπὸρ ἔ-
γώσοι δέδωκα, πλουτίσασιν βουλομένη. εἴ γάρ οὐ
καρὸς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτο

σοι τὸ χρυσοῦν ἔλθοι, οἷ δ' ὅτι τῷ καὶ ταμετὴν τὴν τύ-
χην μέμψη. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν ἀεργὴν τὴν Ἐπιγυμῶ-
σκαμ, καὶ τούτω χάριτας ἀποδιδόναι.

Ὀδοιπόροι.

22
Δ ὕο τιμές κατὰ ταῦτον ὠδοιπόρου· καὶ θα-
τέρου πέλεκω ἀρόγτος, ἀτρός ὁ μὴ ἀρῶν
παρήμφ αὐτὸν μὴ λέγῃ ἀρῆκα, ἀλλ' ἀρῆ-
καμεν· μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθούτων αὐτοῖς τῶν τῶν
πέλεκω ἀποβεβληκότων, ὃ ἔχων αὐτὸν διωκόμε-
ρος, πρὸς τὸν μὴ ἀρόγτα σωδοιπόρον ἔλεγεν, ἀ-
πολώλαμεν· ὃ δ' ἔπειτα, ἀπόλωλα λέγει, οὐκ ἀπο-
λώλαμεν· καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν πέλεκω ἄρες, ἀρῆ-
κα ἔλεγες, οὐχ ἀρῆκαμεν· Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆρος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν
ἀτυχημάτων, οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βίβαιοι εἶσι
φίλοι.

Βάτραχοι.

Δ ὕο βάτραχοι ἀλλήλοισι ἐγρήτῳ· ἐρέμου
το δὲ, ὁ μὲν ἔς ἐν βαθῆα καὶ πόρρω τῆς ὀ-
δοῦ λίμνη· ὁ δὲ, ἐν ὀδῶ, μικρὸν ὕδωρ ἔ-
χων· καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ θατέρω παρανοῶτος
πρὸς αὐτὸν μεταβῆναι, ὡς ἀν' ἀσφαλεστέρας διαί-
της μεταλάβῃ, ἐκείνος οὐκ ἐπέθετο, λέγων δύσα-
ποσάσως ἔχῃ τῆς τοῦ τόπου σκηθῆας· ἕως οὐ
σκήβῃ ἅμαζαμ παρελθούσαμ αὐτὸν σκηθῆσαι.

Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φά-
λοισι ἐπιχθροῦτες, φθάουσι ἀπολλύμενοι πρὶν
εἶναι τὸ βέλτιον τραπέζαι .

Μελιπουργός

ἰ
ἰς μελιπουργοῦτις ἔσελθῶν, τοῦ κεκτημέ-
νου ἀπόρτος, τὸ κηρίον ἀφῆλετο . ὁδὲ, ἔπα-
νελθῶν, ἐπέδητ' ἀς κυφέλας ἔδειξεν ἱρήμονας,
ἔσηκε τὸ κατ' αὐτὰς διερανώμενος . αἰδὲ μέλι-
σα ἀπὸ τῆς γομῆς ἐπαμήκουσα, ὡς κατέλαβον
αὐτοῦ, τοῖς κέρτροις ἔπαον, καὶ τὰ χέριστα διετί-
θου . ὁδὲ, πρὸς αὐτὰς, κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέ-
ψαυτὰ ἡμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφήκατε . ἐμὲ δὲ τὸν
ἐπιμελούμενον ἡμῶν πλήττετε .

Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι ὄντω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι'
ἀγροίαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φί-
λους ὡς ἐπιβούλους ἀπωβοῶνται .

Ἄλκων .

ἂ
ἂλκων ὄρνις ἐστὶ φιλήρημος, ἀφ' τῆς θαλάττης
διατρωμένη . τῶν τῆν λείπει τὰς τῶν ἀνθρώ-
πων θήρας φυλαττομένην, ἐν σκοπέλοις
παραθαλαττίοις γεοττοποιεῖσθαι . καὶ δὴ ποτε τί-
κτην μέλλουσα, ἐγεοττοποίησατο . ἐξελθούσης δὲ
πότε αὐτῆς ἔς γεομῆν, σιμέβητῆν θάλασσαν ὑπὸ λά-

βροσὺν κνυματῶσιν τῶν ἁμαρτῶν ὑπεραρθῆναι τῆς
καλλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς γεοτῆρας
διαφθεῖραι· ἡ δὲ, ἐπαμειβούσα καὶ γρούσα τὸ πρᾶ-
χθῆν, ἔπει· δηλοῖα ἔγωγε, ἡ τις τὴν γῆν ὡς ἐπίβου-
λον φυλαττόμενη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον· ἡμοὶ
πολλῶ γέρονε ἀπιστέραι· Ἐπιμύθιον·
Ὁμῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔτιοι τοὺς
ἐχθροὺς φυλαττόμενοι, λαμβάνουσι πολλῶ χαλε-
πώτεροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπώπιοντες·

Ἄλιενς·

87
Ἄλιενς ἔτιοι ποταμῶν κλίμα· Διατήμας δὲ
τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ῥῶμα πρὶ λαβῶν ἐκατέ-
ρωθεν, καλωδίω προςδήσας λίθον, τὸ ὕδωρ
ἔτυπεν· ὅπως οἱ ἰχθύες φάσονται, ἀπαραφυλά-
κτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι· τῶν δὲ πρὶ τὸν τό-
πον οἰκοῦντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιῶντα, ἐ-
μέμφετο ὡς τὸν ποταμὸν βολοῦντα καὶ διεδίε ὕ-
δωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν· καὶ ὅς ἀπεκρίνατο·
ἀλλ' ἐμὴ ὄντως ὁ ποταμὸς τὰ ἀπέττει, ἐμὲ δέησεν
λιμώπτοντα ἀποθαῖναι· Ἐπιμύθιον·
Ὁμῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἰδημαγῶσι
τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας ἐς
στάσιν πρὶ ἀλώσιν· Πίθηκος καὶ δελφίς·
Ἔθους ὄντος τοῖς πλείουσι μελιτᾶα κωΐδια
καὶ τιθήκονς ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθί-

αὐτοῦ πλοῦ, πλέων τις ἔχε σὺν ἑαυτῷ καὶ πῖθι-
κον· γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ σοῦιον τὸ τῆς
ἁπτικῆς ἀκρωτήριον, χημῶνα σφοδρὸν σωέβη γε-
γέσθαι· τῆς δὲ μεῖς πρὶ τραπέσης, καὶ πάντων δι-
ακολουμβῶντων, ἐνήχετο καὶ ὀπίθης· δελφίς δέ-
τις αὐτὸν θεασάμενος, καὶ ἀνθρώπων ἔργα ὑπο-
λαβὼν, ἀπελθὼν ἀνέχε, διακομίζων ἐπὶ τὴν χερ-
σον· ὡς δὲ κατὰ τὸν πύραυλόν ἐγέμετο τὸ τῶν ἀθηναί-
ων ἐπίσημον, ἔπωθαρέτο τοῦ πῖθικου, ἃ τὸ γένος
ἐστὶν ἀθωαῖος· τοῦ δὲ, ἔφ' ὄμτος καὶ λαμπρῶν ἐν-
ταῦθα τετυχηκίμα γορέων, ἔπαυήρετο ἃ καὶ τὸν
πύραυλόν ἐπίσταται· ὑπολαβὼν δὲ ὀπίθης πρὶ
ἀνθρώπων αὐτὸν λέγειν, ἔφη, καὶ μάλα φίλον ἔργον
αὐτῷ καὶ σωήθη· καὶ ὁ δελφίς ἐπὶ τοσοῦτω φά-
δῃ ἀγανακτίσας, βασιλίζων αὐτὸν ἀπέκτενεν·
Ἐπιμύθιον·

Ὀμίβος πρὸς ἀνδρας, οἱ τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἔδότες
ἀπαταμνομίζουσι·

Μῦθα·

ἔστιν ἰταμῶν μέλιτος ἐκχυθέντος, μῦθα πρὸς
πῖσσαι κατῆσθιον· ἐμπασέρτων δὲ τῶν πο-
δῶν αὐτῶν, ἀναπίνται οὐκ ἔχον· ἀποπνί-
σθαι δ' ἔλεγον, ἀθλία ἡμῶς, ὅτι διὰ βραχέων
βρῶσιν ἀπολλύμεθα·

Ἐπιμύθιον

Ὀμίβος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἡλιχία πολλῶν κα-
κῶν αἰτία γίγεται·

Ἑρμῆς καὶ ἀγαλατοποῖος .

90 ε Ἑρμῆς γῶμαι βουλόμενος ἐντὶ τιμῇ παρ-
ἀνθρώποις ἐστὶν, ἠκεν δὲ ἀγαλατοποῖου,
ἐαυτὸν ἔκασας ἀνθρώπῳ . καὶ θεασάμενος
ἀγαλατοῦ διός, ἠρώτα πόσοντις αὐτὸ τρίαδα
δώσει . τοῦ δὲ, ἔφ' ὅτι δραχμῆς, γέλασας, πό-
σον τὸ τῆς ἥρας ἔφη . ἔφ' ὅτι δὲ πλόμος, ἰδὼν
καὶ τὸ ἐαυτοῦ ἀγαλα, καὶ νομίσας ὡς ἐπεφθῆ ἀ-
γελός ἐστι θεῶν καὶ κερδῶος, πολὺ αὐτοῦ παρὰ τοῖς
ἀνθρώποις ἔματ' ὁ λόγος, ἠρέτο πρὶ αὐτοῦ . ὁ δ' ἀ-
γαλατοποῖος ἔφη, ἐαυτοῦ τους ὠνήσει, καὶ τοῦ του
προοδήκησοι δίδωμι . Ἐπιμύθειον .

Ὀμῖθος πρὸς ἄνδρα κερύδοζον ὀυδεμῖα παρὰ
ἄλλους ὄντα τιμῇ . Ἑρμῆς καὶ τήρεσις .

ε Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν τήρεσιον μαγικήν, ἔα-
λιθίσεατὶ γῶμαι, κλέψας τὰς αὐτοῦ βοῦς
ἐξ ἀφροκίας, ἠκεν ὡς αὐτὸν ἔς ἀστυομοιω-
θῆς ἀνθρώπῳ . καὶ παρ' αὐτῷ κατήχηθι . τῆς δὲ τῶν
βοῶν ἀπωλέας ἀγγελθῆσης τῷ τήρεσιᾳ, ἐκδῆρος πα-
ραλαβὼν τοῦ Ἑρμῆν ἐξήλεθι, οἰωγόντινα πρὶ τοῦ
κλέπτου σκετόμενος . καὶ τούτω παρήμφ φρά-
ζην αὐτῷ, ὄντινα ἀντῶν ὀργίθων θεάσῃται . ὁ δ' Ἑρ-
μῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος αἰτοῦ ἐξ ἀριστερῶν
ἐπιτὰ δεξιά διήπτάμενος, ἔφρασε . τοῦ δὲ, φήσαυ
πος μὴ πρὸς αὐτοῦς ἔματ' αὐτοῦ, ἐκ δ' αἰτέρου κορῆ

ἤντην ἤδεν ἐπίτιμος δένδρον καθημένην, καὶ ποτὲ
μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ πρὸς τὴν γῆν κατα-
κύντουσαν. καὶ τῷ μαγτῆ φράζει. καὶ ὅς ὑποτυ-
χῶν ἔσται. ἀλλ' αὐτῆγε ἠκορῶν διόμνυται τὸν τε
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὡς εἰμὲν σὺ θέλεις, τὰς ἐμας ἀπο-
λήφομαι βούς.

Ἐπιμύθιον.

Τούτω τῷ λόγῳ χρῆσαίτο ἀγτίς πρὸς ἀνδρα κλέ-
πτην.

Κώες.

Ἐχωρτίς δύο κώας, τὸν μὲν ἔτρον θηράειν ἔ-
δίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακῆν. καὶ
διήσποτε ὀθηράτικὸς ἠέράετι, καὶ ὁ οἰκου-
ρὸς συμμετέχειν αὐτῷ τῆς βοίης. ἀσάμασι τοῦτος δὲ
τοῦ θηράτικου κακῆρον ὀρηδίζουτος, ἔγει αὐτὸς
μὲν καθ' ἐκάστην μοχθῆ, ἐκῆρος δὲ μηδὲν πορῶν
ποῖς αὐτοῦ τρέφεται πόμοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς ἔ-
σται. μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου. ὅς οὐ πο-
ρῶν με εἰδίδαξεν, ἀλλὰ πόμονα ἀλλοτρίονα εἰσίδειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν γέγων οἱ μηδὲν ἐπίσταμε-
ροι, οὐ μεμπτοῖς εἰσιν, ὅταν αὐτοῦς οἱ γορῆς ὄντως
ἀσάγωσιν.

Ἀγῆρ καὶ γωνί.

Ἐχωρτίς Γωαῖκα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἀπα-
τας ἀπεχθῶς ἔχουσαν, ἠβουλήθη γῶναι εἰ
καὶ πρὸς τοὺς πατρώονα οἰκέτασ ὄντω δια-
κῆται. διὸ διή καὶ μετ' ἀλόγου προφάσεως πρὸς

τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποσέλλει πατέρα· μετὰ δ' ὀλί-
γας ἡμέρας ἐπαγελοῦσης αὐτῆς, ἐπαθαίμετο πῶς
πρὸς τοὺς ἐκείνους διεγέμετο· τῆς δὲ, φαιμένης ὡς οἱ
βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο, πρὸς
αὐτὴν ἔφη· ἀλλ' ὦ γῆραι, ἢ τούτοις ἀπεχθάνη, οἱ
ὄρθρον μὲν ταῖς ποιμασὶν ἐξελάουσι, ὅτε δὲ ἴδοι
ασι, τί χρὴ προσδοκᾶν πρὶ τούτων, οἷς πᾶσαν
συνδιέτριβες τὴν ἡμέραν· Ἐπιμύθιον·

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν
τὰ μεγάλα, καὶ ἐκ τῶν προδήλων τὰ ἀδήλα γινώρι-
ζεται· Ἐριφος καὶ λύκος·

94 Ἐριφος ὑπερήσας τῆς ποιμασὶν, ὑπὸ λύκου
κατεδιώκετο· ἐπιγραφῆσα δὲ πρὸς αὐτὸν
ἔπει· ὦ λύκε, ἐπεὶ τί σέ φησιν ὅτι σὸν βρῶ-
μα γνήσομαι, ἵνα μὴ ἀνδρῶς ἀποθάνω, αὐλήσω
πρῶτον ὅπως ὀρχήσωμαι· τοῦ δὲ λύκου αὐλοῦ-
τος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχουμένης, οἱ κῆρες ἀκούσαν-
τες τοῦ λύκου ἐδίωκον· ὁ δὲ, ἐπιγραφῆσα τῇ ἐρίφω
φησὶ· δικάως ταῦτα μοι γίνεσθαι· ἔδδ' γάρ με μά-
λιν οὐκ ἔστιν αὐλήσῃ μὴ μιμῆσθαι· Ἐπιμύθιον
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν μὲν πρὸς ἀπεφύκασιν
ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἑτέρων ἐπιτηδίασιν πεφρωμένοι,
δυστυχίας πρὶ τῷ πόνῳ·

Καρκίος καὶ ἀλώπηξ·

κ αρκίος ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀμαβάς, ἐπιτι-

ρος ἐμέλο τόπου . ἀλάτῃ δὲ λιμώτισα ὡς εἶ
θεάσατο , προσελθοῦσα ἀπέλαβεν αὐτὸν . ὁ δὲ μέλ-
λων καταβιβρώσκεισθαι , ἔφη . ἀλλ' εἴωγε Δίκαια
πέπομφα . ὃς θαλάττιος ὢν χερσαῖος ἠβουλήθην
γενέσθαι .
Ἐπιμύθιον .

Ὀμῖθος δηλοῖ , ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκία
καταλιπόμτες ἐπιηδάματα , καὶ τοῖς μηδὲν προ-
σῆκουσιν ἐπιχθροῦτες , φέκτως δυστυχοῦσιν .

Κιθαρωδός .

κ ἰθαρωδός ἀφῆς ἐν οἴκῳ κεκοιτάμεν ὡς σὴ
θως ἄδων , καὶ ἀπτηχούσης αὐτῶτης φωνῆς ,
ἠήθη σφόδρα ἐνφωρος ἔφη . καὶ Διὶ ἔπαρ-
θῆς ἐπὶ τούτῳ , εἶρω δὲ καὶ θεάτρῳ ἐαυτὸν ἐπι-
δοῦμαι . ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ δέξασθαι , καὶ κακῶς
ἄδων πάνν , λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπήλασαν .

Ἐπιμύθιον .

Ὀμῖθος δηλοῖ , ὅτι οὕτω καὶ τῶν ρητόρων ἔγιοι ἐν
ταῖς σχολαῖς δοκοῦτες ἔγμῆτιρες , ὅταν ἐπὶ τὰς
πολιτέας ἀφίκωνται οὐδεμὸς ἀξιοῖ φθῖν .

Κλέπται .

κ λέπται ἔστινα φσελθόντες οἰκίαν , οὐδὲν ἄ-
ρον , ὅτι μὴ ἀλεκτρύονα . καὶ τοῦτον λαβόν-
τες ἀπήεσαν . ὁ δὲ , μέλλον ὑπ' αὐτῶν θνε-
σθαι , ἐδίδτο ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι , λέγων , χρή-
σιμος ἔγμαι τοῖς ἀνθρώποις , μυκτός αὐτοὺς ἐπὶ τὰ

ἔργα ἑγέρων . οἱ δὲ , ἔφασαν . ἀλλὰ διὰ τοῦ τοσούτου
μᾶλλον θύομεν . ἐκόντες γὰρ ἑγέρων , κλίπτειν
ἡμᾶς οὐκ εἶας . Ἐπιμύθιον .

Ὁμῦθος δηλοῖ , ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πομπηροῖς
ἐγαπτιοῦνται , ἀποῖς χριστοῖς ἐστὶν ἀερίσημα .

Κορώνη καὶ κόραξ .

κ 98 ορώνη φθορήσασα κόρακι , ἐπιτῶ δὲ οἰωνῶν
τοῖς ἀνθρώποις μαρτάεσθαι , καὶ διὰ τοῦτο
μαρτυρομένη ὡς προλέγουσιν τὸ μέλλον ,
θεασαμένη τῆς οδοιπόρους παριούσας , ἤκεν ἑ-
πί τι δένδρον . καὶ εἶπεν , μεγάλως ἔκραξεν . τῶν
δὲ , πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων καὶ καταπλα-
γέντων , ὑποτυχῶν τις ἔφη . ἀπίωμεν ὧ οὔτοι . κο-
ρώνη γὰρ ἐστὶν , ἣ τις κέκραγε . καὶ οἰωνισμὸν οὐκ
ἔχει . Ἐπιμύθιον .

Ὁμῦθος δηλοῖ , ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς
κρήτῃσιν ἀμιλλώμενοι , πρὸς τῶ τῶν ἰσῶν μὴ ἐ-
φικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλίσκοντο .

Κορώνη καὶ κύων .

κ ορώνη ἀθηναῖα θύουσα , κύων ἐπὶ ἐστίασιν ἐκά-
λεθ . ὁ δὲ , πρὸς αὐτὴν ἔφη , τί μάτην τὰς θυσί-
ας ἀμαλίσκεις . ἡ γὰρ θεὸς οὕτως ἐμίση , ὡς
κακῶν σωτῆρες οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελάθ .
καὶ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὸν , διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτὴν
θύω , ἵνα διαλλαγήμοι . Ἐπιμύθιον .

Ὀμῖθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐσ-
χθροὺς ἀεργεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν.

Κόραξ καὶ ὄφις.

κ ὄραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατ' ἴδεν ἐπιγί' ἀν-
λίω τότ' ὄφι' κοιμώμενον, τοῦτον κατα-
πῆας ἤρπασε. τοῦ δέ, ἐπιτραφέμενος καὶ
δακόντος αὐτὸν, ἀποθνήσκον μέλλον ἔφηκε. δὲ
λαος ἔβωγε, ὅς τοιούτον ἄρον ἔρμαον, ἐξ οὗ καὶ
ἠπόλλυμα.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖθος πρὸς ἀνδρα διὰ θησαυρῶν ἀρεσίην ἐπι σω-
τηρία κινδυνώσαντα.

Κολοῖος καὶ πρῖστερά.

κ κολοῖος ἐπιγί' πρῖστερῶν πρῖστεράς ἰδὼν
καλῶς τρεφομένας, λάκκας ἐαυτὸν ἠλ-
θεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μέγαλι-
φόμος. αὐδὲ, μέχρι μὲν ἠούχαζεν, οἰόμενα πε-
ρῖστεράν αὐτὸν ἔχειν, προσίεντο. ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλα-
θόμενος ἐφέεζατο, τινικαῦτα τὴν αὐτοῦ γνοῦσαι φύ-
σιν, ἐξήλασαν πᾶουσαι. καὶ ὅς ἀποτυχόντῃς ἐμ-
παῖβα τροφῆς, ἐπαμῆκε πρὸς τοὺς κολοίους πᾶ-
λιν. κακῆνοι δὲ διὰ τὸ χρῶμα αὐτὸν οὐκ ἐπίγρογτες,
τῆς μετ' αὐτῶν διαίτης ἀπέφραξαν. ὥστε δυοῖν ἐπι-
θνήσκοντα μηδετέρας τυχεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖθος δηλοῖ, ὅτι δὲ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἐαυτῶν ἀρκῆ-
σθαι, λοῖζομένους ὅτι ἠπλοομεζία πρὸς τῷ μηδέῃ

ἠφελθῆν ἀφαιρήται καὶ τὰ προσόγια πολλὰ κίς .

Κολοίος .

102 κ ολοιοῦν τις συλλαβῶν καὶ δίσσας αὐτοῦ τὸν
πόδα λίγω, τῷ ἑαυτοῦ παρέδωκε παίδι . ὁ
δὲ, μὴ ὑπομήνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαι-
ταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγῶν ἦκεν
ἕς τὴν ἑαυτοῦ καλλιᾶν . τριφληθέης δὲ τοῦ διεσ-
μοῦ τοῖς κλάδοις, ἀποπῆναι μὴ δυνάμενος, ἔ-
πειθ' ἀποθνήσκῃ ἔμελλε, πρὸς ἑαυτὸν ἔφη . Δεί-
λαος ἔγωγε, ὅς τινι παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομήνας
δουλίαν, ἔλαβον ἑμαυτοῦ τῆς ζωῆς στερήσας .

Ἐπιμύθιον .

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἔοδ' ὅτε μετρίων κινδύων
ἑαυτοὺς βουλόμενοι ρύσασθαι, ἕς μὲζονος πριπί-
πτοισιν .

Ἑρμῆς .

Ζ εὐς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις
φάδους φάρμακον ἔγχεῖν . ὁ δὲ, τοῦτο τρί-
φας, καὶ μέτρον ποιήσας, ἴσον ἑκάστῳ ἐρέ-
χεσεν . ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυλῆος ὑπολφθῆντος,
πολύ κατελέθη τὸ φάρμακον, ὅλην λαβῶν τὴν
θύψαν ἐρέχεσεν αὐτῷ . κακτοῦτον σωέβη τοὺς τε-
χνίτας ἀπαρτὰς φάδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων
τοὺς σκυλῆας .

Ἐπιμύθιον .

Ὀμῆθος, πρὸς φάδολόγους τεχνίτας .

Ζεὺς .

2 εὐς πλάσας τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μὲν ἄλ-
λας διαθέσει αὐτοῖς ἐρέθηκε· μόνη δ' ἐγβή-
σαι τὴν ἀσχίην ἐπέλαβετο· διὸ καὶ μὴ ἔ-
χων πόθεν ἂν αὐτὴν ἴσα γαίη, διὰ τοῦ ὄχλου αὐτὴν
ἴσειλθῆν ἐκέλευσε· ἠδὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἀπέθε-
λεγεν ἀγαξιοπαθοῦσα· ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτὴ ἐμέ-
κητο, ἔφη· ἀλλ' ἐγώ γε ἐπὶ ταῦταις ἴσειρχομαι ταῖς
ὁμολογίαις, ὡς ἂν ἔρω μὴ ἴσειλθῆν· ἂν δ' ἴσειλθῆν,
αὐτὴ ἐξέλθομαι παραίτια· ἀπὸ δὲ τούτου συ-
νέβη πάντα τοὺς πόρρους ἀρασχίηνους ἔργα.

Ἐπιμύθιον.

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ὑπὲρ ἔρωτος κατεχομένους
ἀρασχίηνους ἔργα συμβάλλει· Ζεὺς.

2 εὐς γάμον τελέων, πάντα τὰ ζῶα ἴσθια·
μόνη δὲ τῆς χελώνης ὑστερήσεως, διαπο-
ρῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑστερήσεως, ἐπισημάνει αὐτῆς, τί-
μος χάριν αὐτῆ ἐπὶ τὸ διδόνον ὄν παρεῖνετο· τῆς
δὲ, ἴσθιονος, οἶκος φίλος, οἶκος ἀρίστος, ἀγαπα-
κτίσας κατ' αὐτῆς, καὶ εἰδίκασε τὸν οἶκον βασι-
ζουσαν πριφέρειν· Ἐπιμύθιον.

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀ-
ρουῶται μάλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλ-
λοις πολυτελῶς· Λύκος καὶ πρόβατον.

λ ἦκος ὑπὸ κωῶν διχθῆς, καὶ κακῶς πά-
σχα, ἐβέβλητο· τροφῆς δὲ ἀπορῶν, θεασά-

μερος τρέβατον, ἔδδτο πότον ἐκ τοῦ παραρρέον-
τος αὐτῷ ποταμοῦ κομίσα. ἥ γὰρ σύμοι φησὶ δῶ
σφς πότον, εἰὼ τροφήν ἐμαυτῷ ἀρήσω. τὸ δὲ ὑπο-
τυχόν, ἐφι. ἀλλ' εἰμ ἐγὼ πότον ἐπιδῶσοι, οὐ καὶ
τροφῆμοι χρήσι. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος, πρὸς ἄνδρα κακοῦργον δι' ὑποκρίσεως
ἐρεδράωστα. Λαγωοὶ.

107
λ αγωοὶ ποτὲ πολεμοῦσι τὰς αἰτοῖς, παρεκά-
λωσ' ἔς συμμαχίαν ἀλώπεκας. αἰδὲ, ἔφα-
σαμ. ἐβοηθήσαμεν ἅμ' ὑμῖν, ἥμ' ἠδδμεν τί-
μες ἐστὲ, καὶ τίσι πολεμήτε. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρήττοσι φιλοργηκοῦ-
τες, τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι.

Μύρμηξ.

μ ὕρμηξ ὄμῳ, τὸ παλαιὸν ἀνθρώπος ἦν. καὶ
τῆ γεωργία διηγεκῶς προσέχωμ, οὐ τοῖς ἰ-
δίοις ἠρκδτο πόμοις. ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν
γδτόμων καρπὸν ἐφιηδτο. ὁδὲ Ζεὺς ἀσφακτί-
σας ἐπὶ τῆ τούτου πλεομεξία, μετεμόρφωσεν αὐ-
τὸν ἔς τοῦ τοτὸ ζῶον, ὃ μύρμηξ καλεῖται. ὁδὲ τὴν
μορφὴν ἀλλάξας, τὴν διάθεσιν οὐ μετέβαλε. μέχρι
γὰρ τοῦ μῶταξ ἀρούρας πρῆϊῶν, τοὺς τῶν ἐτέρων
πόμονς συλλέγη, καὶ ἐαυτῷ ἀποθησαυρίξδ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσδ πομφοὶ κάμτα μάλι

σα το ἴδιος μεταβληθῶσι, τὸν τρόπον οὐ μεταβά-
λλουσι.

Νυκτερίς καὶ γαλή.

γ νυκτερίς ἐπὶ γῆς πεισοῦσα, ὑπὸ γαλῆς σωε-
λήφθη· καὶ μέλλονσα ἀμαρτῶσαι, τῆρι σωτη-
ρίας ἐδέχτο. τῆς δὲ, φαιμένης μὴ δῶσασθαι αὐ-
τὴν ἀπολύσαι, φύσφι γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολε-
μῆν, αὐτὴ ἔλεγεν οὐκ ὄρνις ἀλλὰ μῦς ἦναι· καὶ οὕ-
τως ἀφῆθη· ὑστερον δὲ πάλιν πεισοῦσα, καὶ ὑφ' ἐ-
τίρας συλληφθῆσα γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδέχτο.
τῆς δὲ, ἐφ' οὐνοῦς ἀΰπασσιν ἐχθράμην μυσίην, αὐτὴ μὴ
μῦς, ἀλλὰ νυκτερίς ἔλεγεν ἦναι· καὶ πάλιν ἀπε-
λύθη· καὶ οὕτω σωίβη δις αὐτὴν ἀλλαξαμένη τὸ
ὄνομα σωτηρίας τυχῆν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ καὶ ἡμᾶς κητοῖς αὐτοῖς ἀφ'
ἐπιμύθην, λογιζόμενοι, ὡς οἱ τοῖς καιροῖς συμ-
μείασχηματιζόμενοι πολλάκις τὸν κινδύνου
ἐκφύγουσιν.

Ὀδοιπόροι.

ὁδοιπόροι κατὰ τὴν ἀγία λόγ ὁδόντες, ἦλ-
θον ἐπί τινα σκοπιάμ· κακῆθεν θεασάμενοι
φρύγαντα πόρρωθεν ἐπὶ πλέουτα, γᾶν ἦναι
μεγάλην ἀήθησαν· διὸ δὴ προσέμενον ὡς μελλού-
σης αὐτῆς προσορμίζεσθαι· ἐπὶ δὲ ὑπὸ ἀέμον
φερόμενα τὰ φρύγαντα ἐγγυτέρω ἐγένετο, οὐκ ἐτι-
γᾶν ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκω βλίπην· ἐξεμειχθέντα
δ' αὐτὰ φρύγαντα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔ-

φάσιν· ὡς ἄρα μάτην ἠμῆς τὸ κινδύνον ὄν προσεδέ-
χόμεθα. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξαπρο-
πτου δοκοῦντες φοβεροὶ ἦναι, ὅταν ἴδῃς πῦρ ἔλ-
θουσιν οὐδενός ἀρίσκοιται ἄξιοι.

Ὅμος ἀγρίος.

117 ὁ γος ἀγρίος ὄνον ἰδὼν ἡμερον ἐν τῆρι ἀκλίω τό-
πω, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν, ἐπί τε τῆ
ἀνεξία τοῦ σώματος καὶ τῆ τῆς τροφῆς ἀπο-
λάωσιν. ὑπεροχὴ δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ
τὸν ὀνηλάτην ὁπώσθην ἐπόμενον, καὶ ῥοπαλοῖς αὐ-
τὸν πᾶσιντα ἔφη· ἀλλ' εἰωγε οὐκ ἐτίσει ἀδαιμονί-
ζω· ὁρῶ γὰρ ὡς οὐκ ἀμὰ κακῶν μεγάλων τῆν ἀ-
δαιμονίαν ἔχῃς. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐστὶ ζηλωτὰ τὰ μετὰ κιν-
δύων καὶ ταλαπωριῶν κέρδη. Ὅμοι.

ὁμοι ποτὲ ἐπί τῳ σμωχῶς ἀχθοφορῆν καὶ τα-
λαπωρῆν, πρέσβης ἔπειμα πρὸς τὸν δι-
α, λύσιν τῶν πόνων αὐτούμενοι· ὁ δ' αὐτοῖς
ἐπίδῃζαι βουλόμενος ὅτι τοῦτο ἀδύνατον ἐστίν, ἔ-
φη, τότε αὐτοὺς ἀπαλαθῆσεσθαι τῆς κακοπαθῆ-
ας, ὅταν οὐροῦντες ποιήσωσι ποταμόν· κακῆροι
αὐτὸν ἀληθῆν ὑπολαβόντες, ἀπ' ἐκείνου καὶ μέ-
χρι τοῦ γῶ ἔγθα ἄμ οὔρον ἐτέρων ἰδουσιν ὄνων, ἐν-
ταῦθα καὶ αὐτοὶ πρὶ ἰστάμενοι οὔρουσιν.

Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκάστω τὸ πεπρωμένον ἀθερά
πάλιν ἐστίν .

Ὅμος καὶ ἀλώπηξ .

Ὅμος ἐνδυσάμενος λεογῆν, πρὶν δὲ τ' ἄλλα
τῶν ζώων ἐκφοβῶν . καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώ
πηκα, ἐπὶ φράτο καὶ πάλιν δεδῆκτεοται . ἢ

δὲ, ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθειζαμένου προακηκοῦσα
πρὸς αὐτὸν ἔφη . ἀλλ' αἰῖασι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄγασε ἐφο
βήην, ἢ μὴ ὀγκωμένον ἤκουσα .

Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐμιοιτῶν ἀπαδάτων τοῖς ἐξω
δοκοῦντες τινές εἴμα, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσῆς
ἀσ ἐλέγχονται .

Ὅμος καὶ βάτραχοι .

Ὅμος ζύλα βασιάζων, διέβαιρέ τινα λίμνην
ὀλιόθησας δὲ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαμασῆ
ναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε καὶ ἔστυμεν . οἱ

δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεραγμῶν τούτου ἀ
κούσαντες, ὡ ὄντος ἔφασαν, καὶ τί ἄμ ἐποίησας,
ἢ τοσοῦτον ἐν ταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς,
ὅτε πρὸς ὀλίγον πρῆσων οὕτως ὀδύρη .

Ἐπιμύθιον .

Τούτω τῷ λόγῳ χήσασα τ' ἅπλιν πρὸς ἄνδρα ῥάβυ
μον ἐπέλαχίσις πόμοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς
τοὺς πλῆθους ῥαδίως ὑφίσταμενος .

Ὅμος καὶ κόραξ .

Ὅμος ἡλκωμένος τὸν γῶτον, ἐν τῇ χημῶνι ἐνί-

φασιν· ὡς ἄρα μάτην ἠμῆς τὸ μηδὲν ὄν προσεδέ-
χόμεθα· Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔργοι ἐξαπροό-
πτου δοκοῦντες φοβεροὶ ἦναι, ὅταν ἴδῃ τῶν εἰ-
θωσιν οὐδενὸς ἀρίσκονται ἄξιοι·

Ὅμος ἀγρῖος·

117 ὁ ἄγρῖος ὄνομ' ἰδὸν ἡμεροῦ ἔμπιπ' ἀκλίω τὸ
πυ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν, ἐπίτε τῆ
ἀξία τοῦ σώματος καὶ τῆ τῆς τροφῆς ἀπο-
λάσσει· ὑστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ
τὸν ὀγκύατην ὄψασθαι ἐτόμερον, καὶ ῥοπαλοῖς αὐ-
τὸν παύοντα ἔφη· ἀλλ' εἴωγε οὐκ ἐτίσει ἀδαιμονί-
ζω· ὁρῶ γὰρ ὡς οὐκ ἀνά κακῶν μεγάλων τῆν ἀ-
δαιμονίαν ἔχεις· Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ κίρ-
διῶν καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη· Ὅμοι·

ὁμοῖοι πῶς ἐπί τῷ σωματικῶς ἀχθοφορῆν καὶ τα-
λαιπωρῆν, πρέσβης ἔπειμα πρὸς τοῦ δι-
α, λύσει τῶν πόνων αὐτούμενοι· ὁ δ' αὐτοῖς
ἐπίδηξαι βουλόμενος ὅτι τοῦτο ἀδύνατον ἔστιν, ἔ-
φη, τότε αὐτοὺς ἀπαλαίησειοθαι τῆς κακοπαθή-
ας, ὅταν οὐροῦντες ποιήσωσι πῶτα μόν· κακῆροι
αὐτὸν ἀληθῆν ὑπολαβόντες, ἀπ' ἐκείνου καὶ μέ-
χρι τοῦ νῦν ἔγθα ἀπ' οὐρον ἔτέρων ἰδωσιν ὄμων, ἐμ-
παῦθα καὶ αὐτοὶ πρὶς ἡμέτεροι οὐροῦσιν·

Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκάστω τὸ πεπρωμένον ἀθερά
πάλῳ ἔστιν . ὄνος καὶ ἀλώπηξ .

ὄνος ἐνδυσάμενος λεοῦτην, πρὶν δὲ τ' ἄλλα
τῶν ζώων ἐκφοβῶν . καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώ
πεκα, ἐπὶ φράτο καὶ ταύτην δεδήχθη τοῦθαι . ἢ
δὲ, ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθειζαμένου προακηκοῦσα
πρὸς αὐτὸν ἔφη . ἀλλ' ἄϊοσι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄγοσε ἐφο
βήθη, ἢ μὴ ὄγκωμένον ἤκουσα . Ἐπιμύθιον .

Θμῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπίοι τῶν ἀπαδάτων τοῖς ἐξω
δοκοῦντες τινὲς ἔργα, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσῆς
ἀσ ἐλέγχονται . ὄνος καὶ βάτραχοι .

ὄνος ζύλα βατάζων, διέβαινέ τινα λίμνην
ὀλιθήσας δὲ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαμασῆ
ναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε καὶ ἔστυγεν . οἱ
δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεγαγμῶν τούτου ἀ
κούσαντες, ὧ ὄντος ἔφασαν, καὶ τί ἄν ἐποίησας,
ἢ τοσοῦτον ἐπᾶνθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς,
ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὠδύρη .

Ἐπιμύθιον .

Τούτω τῷ λόγῳ χρίσαι τ' ἀπ' ἵς πρὸς ἄνδρα ῥάβυ
μον ἐπέλαχίσις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς
τοὺς πλότους ῥαδίως ὑφίσταμενος .

ὄνος καὶ κόραξ .

ὄνος ἠλκωμένος τὸν γῶτον, ἐν τῇ χημῶνι ἐρί-

μέτο· κόρακος δὲ ἐπικαθίστατος αὐτῷ, καὶ τὸ ἔλ-
κος ζάμοτος, ὁ ὄνος ὀγκάτο καὶ ἠλάτο· τοῦ δὲ ὀ-
νηλάτου πόρρωθεν ἰσταμένου καὶ γελῶντος, λυ-
κος παριῶν αὐτὸν ἦδε καὶ ἔφη· ἀβλῖοι ἡμεῖς, κἄν
μόνον ὀφθῶμεν αὐτῷ διωκόμεθα, τούτω δὲ καὶ
προσεγγεῖσιν· Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων
καὶ μόνον φανεῖταις δηλοῖσιν·

Ὁνος καὶ ἀλώπηξ·

Ὁνος καὶ ἀλώπηξ κοιμωγίαν σωθέμενοι πρὸς
ἀλλήλους, ἐξήλθον ἕως ἄγραμ· λέοντος δὲ
αὐτοῖς πριτυχόμενος, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπιρῆ-
μέμον ὀρώσα κίνδωον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι,
παραδώσθη αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, εἰ μὴ αὐτὴ τὸ
ἀκίνδωον ἐπαγγέλληται· τοῦ δὲ, ἀπολύσθη αὐτὴν
φῆσατος, ἐκέρη παραλαβοῦσα τὸν ὄνον ἕστηκα·
πάγην, ἐμπέσθη παρεσκάασε· καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐ-
κέρη φάγην κίνδωάμενον, πρῶτην τὴν ἀλώπε-
κα σώεσχε· ἦδ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη·

Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοιμωγοῖς ἐπιβουλόω-
τες, λαμβάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπο-
λωῖτες· Ὄρνις καὶ χελιδὼν·

Ὄρνις ὄφρα ὡς ἀείρουσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμά-
ρασα ἐξεκόλαψε· χελιδὼν δὲ θεασαμένη

αὐτὴν, ἔφη· ὦ ματαία, τί τῶντα τρέφεις, ἀπὸ αὐ-
ξηθέντα, ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἀρξεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖνος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάνατος ἐστὶν ἡ ποικιλία,
καὶ τὰ μέγιστα ἀερίτηται. Κάμηλος.

Ὁ τε πρῶτον κάμηλος ὄφθη, οἱ ἀνθρώποι φο-
βηθέντες, καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέμενος, ἔ-
φατο· ὡς δὲ χρόνον προϊόντος, σωφρο-

αὐτὴς τὸ πρᾶον, ἐθάρρησαν μέχρι τοῦ προσελθῆναι.

ἀσφόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν τὸ ζῶον ὡς χολὴν οὐκ

ἔχοντες, ἔστωσαν τοῦ καταφρονησεως ἤλθον, ὥστε καὶ

χαλινοὺς αὐτῇ πρὶθέντες, πωσίην ἐλαύνειν δεδω-

κασίην.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖνος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων
ἠσκήθη ἀκαταφρόνητα ποιεῖν. Ὄφις.

Ὁ φῖς ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος,

τῷ δι' ἰσχυρίων χαμεν. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν ἔ-

πειν. ἀλλ' ἔτι τὸν πρότρον πατήσαντα ἔπει-

ξας, οὐκ ἂν ὁ δ' ἄλλος ἐπεχέρησε τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὀμῖνος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότρον ἐπιβαίνοσι

ἀνθιστάμενοι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

Περὶ σφρα.

Ἐπίστερα δὲ τὴν σφραγισμένην, ὡς ἐθεάσατο ἔπι-

ριτόπω κρατῖρα ὑδάτος ἰεγραμμένον, ἐμό-

μισεσιν ἀληθινόν ἦμα . διὸ καὶ πολλῶ τῷ ρόιζῳ ἐμε-
χθῆσα, ἐλαθερ ἐαυτὴν τῷ πῖμακί ἐμπεσοῦσα, ὡς
καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς πρὶ κλασθέντων καταπεσθῆν
ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπότιμος τῶν παρατυχόντων ἀλῶμα
Ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπιμύθων ἀνθρώπων διὰ σφο-
δρὰς προθυμίας ἀποφισκέσθως πράγμασιν ἐίχθη
ροῦῶτες, ἐμβαλλουσίην ἐαυτοὺς ἕως ὄλεθρον .

Περίστερα καὶ κορώμη

121 π ρίστερα ἐπιμύθων πρὶστερῶν τριφομέμη, Ἐπι-
πολυτεκνία ἐφρῆνάτετο . κορώμη δ αὐτῆς
ἀκούσασα ἔφη . ἀλλ' ὦ αὐτὴ πῶς πασο ἔ-
πιτούτω σεμνωμένη . ὅσω γὰρ ἄν πλῆθονα τί-
κῃς, τοσοῦτω καὶ πλῆθονα λύντας σωμαγῆς .

Ἐπιμύθιον .

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν δυστυχεστάτοι
ἦσιν ὅσοι ἐπὶ τῆ δουλείᾳ πολλὰ τέκνα ποιοῦσιν .

Πλούσιος .

π λούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μίαν ἀ-
ποθαμούσης, θρημούσας ἐμίαν ὄσατο . τῆς δὲ
ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἀθλίαι ἡμεῖς,
αἰγε αὐταὶ ὠρέσθη τὸ πένθος θρημῶν οὐκ ἴσμεν, αἰδὲ
μὴ προσήκουσαι οὕτω σφοδρῶς κόπτονται, ἡμῆ-
τηρ ἔφη . μὴ θαύμαζε τέκνον, ἦ αὐταὶ οὕτω θρημού-
σιν . ἐπὶ γὰρ ἀργυρίω τούτω ποιοῦσιν .

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπίοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φυλαγυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβῆν.

Ποιμῆν.

Ποιμῆν ἐλάσας ἔστινα δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑποστρώσας ὑπὸ δρυῶ τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναβάς τὸν καρπὸν κατέσθε. τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίουτα τοὺς βαλάγους, ἔλαθον καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγότα. ὁ δὲ ποιμῆν καταβάς ὡς εἶδε τὸ γεγονός, ὦ κακίστα ἐφη ζῶα. ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια ἔς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τρέφοστος ὑμᾶς καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφέλωθε;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἀνοίαν τοὺς μηδὲν προσήκοντας ἀεργετοῦντες, κατὰ τῶν οἰκῶν φαῦλα ἐργάζονται.

Ἄλιένς καὶ σμαρίς.

Ἄλιένς τὸ δίκτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνήγεγκε σμαρίδα. σμικρά δὲ οὔσα, ἰκέτε νεύ ἅ τὸν γῶ μὲν μὴ λαβῆν αὐτὴν ἀλλ' ἔασαι. διὰ τὸ σμικρὰν τυχεῖν. ἀλλ' ὅταν αὐζωθῶ καὶ μεγάλη φησὶ γένωμαι, συναβῆμε δωήσῃ. ἐπὶ καὶ ἔς μέζονά σοι ὠφέλησιν ἴσομαι. καὶ ὁ ἄλιένς ἔπειν. ἀλλ' εἴωγε ἄγους ἀμείνην, εἴ τὸ ἐν χερσὶ παρές κέρδος καὶ σμικρὸν ἢ, τὸ προσδοκώμενον.

καὶ μέγα ὑπάρχει ἐλπίζειν. Ἐπιμύθιον.
Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιτος ἀνὴρ, ὅδι ἐλπίδα
μῆζορος τὰ ἐν χερσὶν ἀφῆς σμικρά ὄντα.

Ἴσως καὶ ὄνος.

125 Ἄνθρωπος τις ἔχει ἴσως καὶ ὄνον. ὁ δ' ἄν-
των δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, ἔπειτα ὁ ὄνος τῷ ἴσῳ. ἄρον
ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἴθελθε εἴναί με σὺν. ὁ δὲ
οὐκ ἐπέσθη. ὁ δὲ ὄνος πρὸς τὸν κῶπον ἐτελεύ-
τησεν. τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπιθέτος αὐτῷ καὶ
αὐτὴν τὴν ὄνον δορᾶν, θρωῶν ὁ ἴσως ἐβόα. ὅμοι
τῷ παρθλίῳ, τίμοι σωβρητῷ παλαιῶν. μὴ θε-
λήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδού ἀπαντα βα-
τάζω, καὶ τὸ δέρμα. Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγ-
κοινηνοῦντες, ἀμφοτέρωθεν σωθῆσονται ἐν βίῳ.

Ἄνθρωπος καὶ σάτυρος.

Ἄνθρωπος τις πρὸς σάτυρον φιλίαν ποιησά-
μενος, σωεσθίων ἦν αὐτῷ. χερμῶνος δὲ καὶ
τύχους γενομένου, ὁ ἄνθρωπος τὰς χερ-
ρας αὐτοῦ προσφέρει τῷ σώματι, ἀπέσθη. τοῦ δὲ
σατύρου ἐπερωτήσαςτος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πρά-
τεις, ἔφη, τὰς χερσας μου θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους.
μετὰ μικρὸν δὲ ἐδέσματος θερμοῦ προσεγεχθῆν-
τος, ὁ ἄνθρωπος προσφέρει τῷ σώματι ἐφύσα αὐ-
τὸ. πωθαγομένου δὲ πάλιν δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο

ἰσραήλ, ἔφη· τὸ ἔδεσμα καταφύχω· ὑπολαβὼν
δὲ ὀσάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε ἔφη ἀπὸ τοῦ μῦθου ἀποτά-
σομαίσου τῆς φιλίας· ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος
τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγει· Ἐπιμύθιον·
Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι δὲ φάγειν ἡμᾶς τὰς φιλίας,
ὡς ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις·

Ἄλωπιζ καὶ δρυσομός·

ἄλωπιζ κωμηγὸς φάγουσα, καὶ ἐν ἐρημίᾳ
πολίῳ δρόμον ἀψύουσα, ἀνδρα δρυσομός
ἄρισκῆ ἐνταῦτη· ὅμ καθικέταί τοῦ κρύψαι
αὐτήν· τοῦ δὲ ὑποδέξασθαι αὐτὴ τὴν ἑαυτοῦ καλύ-
βην, ἔσειλθούσα ἐκρύπτει τοὺς ἑστέας γυναικας· τῶν
δὲ κωμηγέων ἐλθούτων καὶ ἐρωτώμετων τοῦ ἀνδρα,
οὗτος τῆ μὲν φωνῆ ἠρῆτο μηδὲν ἔδιδεαι· τῆ δὲ χερσὶ
αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπέδεικνεν· οἱ δὲ μὴ προσχόμετες
ἀπῆλθον παραχρήμα· ὡς οὖν ἔδειν αὐτοὺς ἡαλώ-
πιζ παρελθούσας, ἐξήλθεν οὐ προσφωμόουσα· με-
μφομένη δὲ αὐτὴν ἐκείνου, ὡς σωθήσασιν μὲν δι' αὐ-
τοῦ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐχ ὁμολογοῦσασιν, ἡαλώ-
πιζ ἐπίστροφῆσα ἔφη· ὡς οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ἡδὲν
ἄμσοι χάριτας, ἢ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα·
τῆς χερσὸς καὶ τοῦς τρόπους ἔχεις·

Ἐπιμύθιον·

Ὁμῆθος, πρὸς τοὺς χρῆσται μὲν ἐπαγγελιομένους
τοῖς λόγοις, ἐμαρτία δὲ ποιούσας τοῖς ἔργοις·

Ἄνθρωπος καὶ ἀθρῶσας ἄλαμα.

127
ἀ
νθρωπός τις ξύλιμον ἔχων θεόν, καθικέταε
τοῦ ἀγαθοποιήσαι αὐτόν· ὡς οὖν ταῦτα ἔ-
πραττεν, καὶ οὐδὲν ἠτίον ἐν περὶα Διήγε,
θυμωθεὶς, ἄρας αὐτόν τῶν σκελῶν, ἔρριψεν ἕς τὸ ἔ-
δαφος· προσκρονσάσας οὖν τῆς κεφαλῆς καὶ ἀν-
τίκα κλαυθῆσας, χρυσὸς ἔρράσεν ὅτι πλῆθος·
ὅγπερ δὴ σωάγων ὁ ἄνθρωπος ἐβόα· σρεβλὸς ὑ-
πάρχης ὡς ἐοίμαι καὶ ἀνώμων· Τίμῳ ἴασε γὰρ
ἠκίστα με ὠφελήσας· τυπτήσαστα Δεῖσε πολλοῖς
καλοῖς ἀμέβη· Ἐπιμύθιον·

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσῃ τίμῳ πομπρὸν
ἄνθρωπον· τυπτήσαστα δὲ αὐτόν μάλλον ὠφελήσῃ.

Ἄνθρωπος καὶ κύων·

ἀ
νθρωπός τις ἠτοίμαζε δέπνον, ἐστίασων Τί-
ματῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων· ὁ δὲ κύων αὐ-
τοῦ ἄλλον κύων ἐκάλεθ λέγων, ὦ φίλε, δά-
ροσσω δέπνησόν μοι· ὁ δὲ, προσελθὼν, χαίρων ἵστα-
το βλέπων τὸν μέγαν δέπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ
βαβαῖ πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἔφαθῃ·
τραφίσομαί τε γὰρ καὶ ἕς κόρον δέπνησω, ὡς τέ-
με αὔριον μηδαμῆγε πηγᾶσαι· Ταῦτα καθ' ἑαυτὸν
λέγουτος τοῦ κύωνος, καὶ ἅμα σφόδρος τὴν κέρκον,
ὡς δὴ ἕς τὸν φίλον θαρροῦντος, ὁμάγχερος ὡς ἔδδε
τοῦτον ὡδὲ κακῆσε τὴν κέρκον τῆρι σρέφορτα, κα-

πασχών τὰ σκέλη αὐτοῦ, ἔρριψε παραχρήμα ἐξω
θεν τῶν θυρίδων. ὁ δὲ κατῴων, ἀπήν μεγαλῶς κρα
ζών. τῶν τισὶ δὲ κωῶν, τῶν κατ' ὄδον αὐτῶ σωμα
τῶντων, ἔπηρώτα, πῶς ἐδέχθησας φίλος. ὁ δὲ
πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν ἔφη. ἐκτῆς πολλῆς πύσει
ως μεθυσθεῖς ὑπὲρ κόρον, οὐδέ τιν' ὄδον αὐτὴν ὄθεν
ἐξήλθον οἶδα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οὐδέ τι θαρρῆν τοῖς ἐξ ἀλλοτρι
ων ἂ ποιῆν ἐπαγελλομένοις.

Ἀλιεύς.

Ἄλιεύς ἀλιάτικῆς ἀπὸ φρος λαβὼν αὐλοῦς
καὶ δίκτυα, παρεγέμετο ἄς τιν' θάλασσαν.

καὶ σὰς ἐπίτιμος τέτρας, τὸ μὲν πρῶτον

ἦν ἡλθ, νομίζων πρὸς τιν' ἠδυνωρίαν τοὺς ἰχθύας
ἐφάλλεσθαι. ὡς δὲ πρὶ πολὺ διατρήόμενος, ἤννευ
οὐδέμ, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοῦς, ἀγαλαμβάει τὸ
ἀμφίβλητρον. καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος, πολ
λοῦς ἰχθύας ἠγρῶσεν. ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ δικτύου, ὡς ἴδε πεδῶντας, ἔφη. ὦ κακίστα
ζῶα, ὅτε ἠνυλωσ, οὐκ ὤρχεσθε. ὅτε δὲ πέσωμαι,
τοῦτο ποιῆτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος, πρὸς τοὺς παρὰ λόγον καὶ παρὰ καιρὸν
τί πράττοντας.

Βουκόλος.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε
μόσχον. πρὶελθὼν δὲ πᾶσαν τιν' ἔρημον δι
ἑτρίβειν ἐρευνῶν. ὡς δὲ οὐδέμ ἄρην ἐδωθήν,

ἦν ζαί το τῷ δῖι, ἄμ' τομ λαβούτα μούσχομ κλέπτημ
ὑποδέξην, ἔριφομ ἔς θυσίαν προσάξην· καὶ δὴ ἐρ
χόμενος ἔς τινα δρυμῶνα, ἀρίσκη λείοντα καὶ ε
αθίοντα τομ μούσχομ· ἔμφοβος ὡμ γεόμενος, καὶ
μέγα δφλίάσας, ἐπάρας τὰς χήρας αὐτοῦ ἔς τὸν
οὐραμὸν, ἔπειμ· ὦ δέσποτα ζῶ, ἔπι γέφλαμ κροισ
ἔριφομ δώσην, ἔαμ' τομ κλέπτημ ἄρω, γῶ τῶρομ
σοι θυσὴμ ὑπίσχομαι, ἔαμ' τούτου τὰς χήρας ἐκ
φύγω· ἔπι μύθιομ·

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχῆς, οἱ τιμὲς ἀποροῶν
τες μὲν, ἔυχονται ἄρην· ἀρόντες δέ, ζητοῦσιν ἀ
ποφυγῆν· Κόραξ·

κ ὄραξ μοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, μητρ' ἔυχον τῷ θεῷ
καὶ μὴ θρήνη· ἦ δ' ὑπολαβούσα ἔφη· τί σε
132 ὦ τέκνον τῶν θεῶν ἐλέησθ· τίμος γὰρ κρέας ὑ
πὸ σοῦ ἐοὐκ ἐκλάσθ· ἔπι μύθιομ·

Ὁ μῦθος διλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔ
χομετες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ ἀρήσουσιν·

Ἄειός·

ὑ πρῶτον θεμ, πέτρας αἰτός ἐκαθέζετο, λαβῶν
θηράσας ζῆτων· τοῦτομ δέ τις ἔβαλε τοξά
σας· καὶ τὸ μὲν βέλος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔσηλθεν·
ἠδὲ γλυφὴ σῶτοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔ
σῆκε· ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη· καὶ τοῦτομοι ἔτερα λῦσθ, το
τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐγαπτο θῆσκημ·

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι Διμόγεστιν. ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδί-
ων κινδυνώσῃ. Τέτιζ καὶ μύρμηκες.

Χ χμῶμος ὄρα τῶν σίτων βραχέων, οἱ μύρ-
μηκες ἔφυγον. Τέτιζ δὲ λιμώτων, ἢ τῆ
αὐτῶν τροφήν. οἱ δὲ μύρμηκες ἔπασαν αὐτῶ,
Διὰ τὸ θέρος οὐ σωθήσονται τροφήν. ὁ δὲ ἔπειτα, οὐκ
ἰσχύλαζον, ἀλλ' ἠδον μουσικῶς. οἱ δὲ, γελάσαν-
τες ἔπασαν. ἀλλ' ἔθέρους ὄρας ἔκλυε, χμῶμος ὄρ-
χου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ τιμὰ ἀμελεῖν ἐν παντί
πράγματι. ἵνα μὴ λυπηθῆ καὶ κινδυνώσῃ.

Σκώληξ καὶ ἀλώπηξ.

Ὁ τῶ πηλῶ κρυπτόμενος σκώληξ ἔς γῆν ἐξελ-
θὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις. ἰατρός εἰμι φαρ-
μάκων ἐπιστήμων, ὅτι οἱ εἰσὶν ὁ τῶν θεῶν ἰα-
τρός πάσι. καὶ πῶς ἔπειτα ἀλώπηξ ἄλλους ἰά-
μενος, σαυτὸν χυλὸν ὄντα οὐκ ἴασω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι εἰ μὴ πρόχρητος ἢ πῆρα, πᾶς
λόγος ἀργὸς ὑπάρχει. Ὅργις χρυσοτόκος.

Ὁ ῥηθιὰ τις ἔχειν ὡς χρυσοτόκουσαν. καὶ μο-
μίσας ἐνδον αὐτῆς ὄσκον χρυσοῦ ἔχειν, κτῆ-
μας ἀρκεῖν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὄργιθων.
ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτος ἐλπίσας ἀρήσῃ, καὶ τοῦ μι-

κροῦ ἐστέρηται ἐκείνου. Ἐπιμύθιον.
Ὀμῆθος δηλοῖ ὅτι δὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκέσθαι,
καὶ τὴν ἀπλησίαν φάσκειν.

Λέων καὶ ἀλώπηξ.

137 λ έων γηράσας, καὶ μὴ δωάμενος διαρκέσαι
αὐτῷ ἕως τροφῆν, ἐγὼ δὲ ἐπιμοίαις τί πρᾶ-
ζαι. καὶ δὴ παραλεγόμενος ἐν σπηλαίῳ τινὶ
καὶ κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο μῦθον. παραγε-
ρόμενα ὄντων ζῶα ἐπισκέψεως χάριν, συλλαμ-
βάων κατανοεῖν αὐτὰ. πολλῶν ὄντων ζῶων ἀγαλ-
θέτων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τοῦτο γρούσα, πα-
ρέφερετο πρὸς αὐτὸν. καὶ στασα ἐξωθεν τοῦ σπηλαί-
ου, ἐπωθάμετο πῶς ἔχει. τοῦ δὲ ἐπύθτος, κακῶς,
καὶ τὴν αἰτίαν πωθαγομένον δι' ἧν οὐκ ἐσέρχεται,
ἢ ἀλώπηξ ἔφη. ὅτι ὄρω ἵχνη πολλῶν ἐσιόντων,
ὀλίγων δὲ ἐξιόντων. Ἐπιμύθιον.

Ὀμῆθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκ-
τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφάσκου-
σιν.

Λύκος καὶ γρῶς.

λ ύκος λιμώτιον, τριῆς ζῆτων τροφῆν. γερό-
μενος δὲ κατὰ τινα τόπον, ἤκουσε παιδίου
κλαίουτος καὶ γρῶς λεγούσης αὐτῷ, πᾶν-
σαι τοῦ κλαίου. ἔδδ' μὴ, τὴν ὥρα ταύτη ἐπιδώσω σε
τῷ λύκῳ. οἶόμενος δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθὴς ἢ
γρῶς, ἵστατο πολλὴν ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς δὲ

σπέρα κατέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς γραφῆς κολα-
κασίας τὸ παιδίον καὶ λεγούσης αὐτῷ, εἰ μὲν ἔλθῃ
ὁ λύκος δάρο, φοβήσομεν ὡς τέκνον αὐτοῦ. ταῦτα
ἀκούσας ὁ λύκος ἐπορεύετο, λέγων ἐν ταύτητι ἔ-
παύθη, ἀλλὰ μὲν λέγουσιν, ἀλλὰ δὲ πράττειν
οὐκ ἔστι μύθιον.

Ὁ μύθος πρὸς ἀνθρώπους, οἵτινες τὰ ἔργα τοῖς λό-
γοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια.

Ἐρίφος καὶ λύκος.

Ἐρίφος ἐπίτιμος δώματος ἑσῶς, ἐπεὶ δὴ λυ-
κὸν παριόρτα ἔειπεν, ἔλοι δ' ὄρεθ' καὶ ἔσκωπτεν
αὐτοῦ. ὁ δὲ λύκος ἔφη, ὡς οὐτος οὐ σύμελοι
δορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ
καιρὸς διδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀκμηόνων.

Ἡμίονος.

Ἡμίονος ἐκ κριθῆς παχυνθῆς, ἀνεσκήρτισε βο-
ῶν καὶ λέων, πατήρ μου ἐστὶν ἵππος ὁ ταχυν-
δρόμος. καὶ ὡς αὐτῷ ὅλος ἀρωμοιώθη. καὶ
πότε ἀνάγκη ἐπιελθούσης τρέχων, ἐπεδύκτου δρό-
μου ἐπαύσατο, τοῦ πατρὸς ὄρου ἀθῆς ὑπεμνή-
σθη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ὁ χρόνος ἔχει δόξαν φέρει τι-
νά τῆς ἑαυτοῦ γέμη τύχης μὴ ἐπιλαμβάνεσθαι. ἀ-
βέβαιος γάρ ἐστιν ὁ βίος οὐτος.

Ὀφίς καὶ Γεωργός .

141
Ὀφίς ἐν γεωργίου προθύροις φιλῶν, ἀμείλιχ
αὐτοῦ τὸ γήσιον παιδίον . πένθος δὲ τοῖς γε
γῶσιν ἐγένετο μέγα . ὁ δὲ πατὴρ ὑπὸ τῆς λύ
πης πύλεκω λαβῶν, ἐμελλεν τὸν ὄφιον ἐξελθόντα
φουάσθαι . ὡς δὲ ἐκνύει μικρὸν, σπῆσας ὁ Γεωργός
τοῦ πατάξαι αὐτὸν, ἠσύχισε, μόμον κρούσας τὴν
τῆς Τρώλης ὄπην . ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ Γε
ωργός νομίσας τὸν ὄφιον μικέτι μνησικαχῆν, λα
βῶν ἄρτον καὶ ἄλας ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ . ὁ δὲ ὄ
φίς λεπτὸν συρίζας, ἔειπεν . οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρ
τι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγώ τῃν πέντραν ὀρώ, σὺ
δὲ τὸν τόπον τοῦ σου τέκνον . Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι οὐδέ τις μίσους ἢ ἀμῶν ἐπι
λαμβάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσμων, δι' οὗ ἔ
λυτῆθη .

Καλιπυγίης .

σ Καλιπυγίης στρατὸν ἐπισπωάσων, καὶ κρατῆ
θῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα μὴ κτερέμε
ῶ ἄνδρες ἑκὴ καὶ μάτην . οὐδένα γὰρ ἡμῶν
ἀπέκτεμα . πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδέ
ἄλλο κτῶμα . οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, διὰ τοῦ
το γὰρ μάλλον τεθνήξει, ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πο
λεμῆν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγέρεις .

Ἐπιμύθιον .

Ὁμῆθος δηλοῖ, ὅτι πλείον πείουσι οἱ τοὺς κα

κόνες καὶ βαρῆς δυνάστας ἐπεγέροντες ἔς τὸ κακὸ
ποίην.

Κάλαμος καὶ ἐλαία.

Διὰ καρτερίαν καὶ ἰσχύω καὶ ἡσυχίαν κάλα-
μος καὶ ἐλαία ἠρίζου. τοῦ δὲ καλάμου οὐκ
διζομένον ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς ἀδωάτου καὶ
ραδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀέμοις, ὁ κά-
λαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέγγατο. καὶ μικρὸν ὑπο-
μήνας, ἐπεὶ δὴ ἄνεμος ἐπράσσει ἰσχυρὸς, ὁ μὲν κά-
λαμος ὑποσφάθεις καὶ ὑποκλιθῆς τοῖς ἀέμοις
ραδίως, διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία ἐπεὶ δὴ ἀπέτεγγε τοῖς ἀ-
έμοις, κατεκλάσθη τῆ βία.

Ἐπιμύθιον.

Θμύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ καὶ τοῖς κρήτισσιν
αὐτῶν μὴ ἀνθίσταμενοι, κρήτιους ἔσειτῶν πρὸς κή-
ζουας φιλοφροκώτων.

Λύκος καὶ γέρανος.

λύκον λαμῶ ὀσέου ἐπεπήθη. ὁ δὲ γέρανος μί-
αθὸν παρέζηεν ἔπειτα, ἢ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὄστω ἐκ τοῦ λαμοῦ αὐτοῦ
ἐκβαλοῖ. ἡ δὲ τοῦτ' ἐκβαλοῦσα, δολιχόδερος οὐ-
σα, τὸν μιάθου ἐπεζήτη. ὅστις γελάσας καὶ τοὺς
ὀδόντας θήξας, ἀρκήσοι μιάθου ἐφίτουτο καὶ μό-
ρον, ὅτι ἐκ λύκον σώματος καὶ ὀδόντων ἐξήρες
κάραν σώαν μηδὲν παθοῦσαν.

Ἐπιμύθιον.

Θμύθος πρὸς ἀνδρας, ὅτι τινες ἀπὸ κινδύων δια-
σωθέντες, τοῖς ἀερίετασ τοιαύτας ἀπορέμονσι χά-
ριτας.

Τέλος τῶν τοῦ Ἀισώπου Μύθων.

70^{b.}

